nünc kellé hóg mijs ollyan nagy vétekbe eſsünc, és vétkezzünc az mi Iſtenünc ellen, más idegen nemzetből való aſſiſioni állatokat véuén magunknac feleſégül.

28 Az Ioiadanac fiai közzülis egy, melly (Ioiada) az Eliaſibnac az fő papnac fia vala, az Horonitbéli Sarballatnac veij vala, annac okaért el üzém ötet tőlem.

29 Emlekezzél meg ő rolóc én Iſtenem hogy az papſágot, és az papockal és Leuitáckal való ſőuetſégedet meg ferteztetic.

30 Annac okaért meg tiztitám öket minden idegen aſſiſioni állatoktól, és rend tartáſt ſiabéc az papoknac és Leuitáknac, kinec kinec az ő dolgában.

31 Az fáknac hozáſábannis, hogy tudni illic bizonyos időben fát hordanánac, (rendet ſiabéc,) és az elsö ſengéknec bę hordáſa felől is. Emlekezzél meg én rólam én Iſtenem, én nékem iómira.

Nehemias könyvének vége.

ESDRAS APOCHRYPHVS KÖNYVE: MELLYET KÖZÖNSEGESEN ESDRAS HARMADIC KÖNYVENEC NEVEZNEC.

Ez könyv nintſen Sidó nyeluen.

Ez könyv az Chronica könyvnec, Eſdrásnac és Nehemiaſnac könyvéből raggattatot öſſue, és vgyan azon dolgokról vagyon, amaz három iffiunac Dárius király előtt mondott ítéletektől meg válua, melly arról volt, mi zoda vólna mindennél erősb, mellyért Zorobabelnec iutalmát adtac, az Sidóckalis minden iót töttec, &c.

ELSŐ RESZ.

Az Ioſias király az Iſteni tiſzteletet, az papoknac rendeket, és az Egyházi ſolgálatot helyére allattya: Az huſvétnec innepét meg ſenteli. Az Ægyptumbéli királlyal meg ütközic és meg ſebeſittetic, ő helyette Ioachaz lépen királlyá. Kit Ægyptumba viſznec fogua, és helyette Ioachimot tészic királlya. Kit viſontag Babyloniába viſznec, és helyette Ioachin lépen király. Kit mikor Babyloniába vittec volna, Sedechias lépen ő helyette király, mind Ieruſálem romlaſáig.

1 Mikoron

2. Reg: 23. 2. Parál: 35.

1. MIKORON Ierusálemben Iosijas az WRnac husuétet sietelne, az elsö hónac tizen negyedic napián ölé meg az Husuétre való állatokat.

2 Minec vtánna rendelt vólna az WR házában való szolgálatra, az ö ruháiokba fel öltözött papokat.

3 És az Leuitáknac meg paranczolta vólna kic az szent dolgokban az Izraelért szolgálnac vala, hogy magokat az WRnac meg szenteluén, az WR házában mellyet Sálomon király az Dáuidnac fia eppiteted, az szent ládához szenteltetet marhákat elö késitenéc.

4 Ezt monduán: Nem kell néktec annac terhét vállotokon hordoznotoc, ezac hogy mostan szolgállyatoc az ti WRatoknac Istenteknec, és az ö népére az Izraelre viselletec gondot, és késüllyetec el nemzetenként az ti rendetec szerint, mellyeket Dáuid az Izraelnec királlya paranczolt, és Sálomon az ö fia elötökbe szabott.

5 Es mindnyáián kiki mind az ö attyáról való nemzetségénec osilása szerint, az Templumban az ti atyátokfiai elött az Izraelitác elött állyatoc.

6 Acképpen öllyétec az husuétre való állatokat, és meg szenteltetuén az ti atyátokfiaiért késüitsetec el azokat, czelekeduén az WRnac Moses által paranczoltatott beszéde szerint.

7 Es Iosias aiándékoza az jelen való népnec, barányokat az juhoc közzül, és gedelyeket az keczkec közzül három ezeret, és öreg barmotis három ezeret, mellyec igéretből adattatanac az király marháiából.

8 Es az feiedelmekis husuéti áldozatra az papoknac két ezer és hat száz juhokat, és száz tulkokat aiándékozánac.

9 Conanias pedig, Semeias és Nathanael kic atyafiac valánac, Hasabiasis Iehiel es Iozabad, az husuétre öt ezer juhot, és öt száz tülkot adánac.

10 Ezeket azért szépen el késituén az papoc és Leuitác nemzetenként állánac (az Templumban,) éluén kouásitalan kenyérrel.

11 Es az atyác ezeledgyenec osilása szerint az nép elött áldoznac vala az WRnac, az Moses könyuében paranczoltatott töruényec szerint.

12 Mert az husuéti bárányokat az siokás szerint meg sütéc tüznél: Az áldozatra valókat pedig üstökben és fazokakban meg fözéc az ö akarattyoc szerint.

13 Es adgyác vala az köszségnec, az után magoknac és az papoknac késüitenec vala.

Exod. 12. v. 6 & 29. v. 39.

14 Mert az papoc áldoznac, vala az barmoknac kőueriuel mîg el iőne az husuéti báránnac meg ételenec hórája, és az Leuitác magoknac és az ő attyokfiainac az Aaron fiainac késîtenec vala ételt.

15 És az sient énekeseknec az Asaph maradékinac, kic az ő tiztekben siolgálnac vala az Dáuidnac, Asaphnac, Hemannac, és Ieduthunnac az király Prophétaiának paranczolattyoc sierint.

16 Az aytón állóknakis kic mindenic aytón vigyáznac vala, kic el nem mehetnec vala az ő siolgálattyoc mellől, ezeknekis az ő attyokfiai késîténec ételt.

17 És ezképpen végeztetéc el az WRnac egés tizteleti azon az napon.

18 Mikor husuétet sientelnénec, és égő áldozatockal áldoznának az WRnac óltárán, az Iosias paranczolattya sierint.

19 Mert az Izraelitác kic az napon ielen valának, az husuétet és az kouásinélkül való kenyereknec innepét hęt napokon sienteléc.

20 És Izraelben Samuel Prophéta ideiétől fogua ehőz hasonló husuétet nem sientelténec.

21 Az Izraelnec mondom hogy egy királyais nem tőtt illyen husuétet, a az minemőt Iosias, a Papoc, Leuitác, Sidóc és mind az Izraelitác, és az Ierusálemnec lakósi.

a Vagy, nem készített illyen áldozatot.

22 Iosias király birodalmának tizen nyóltzadic eztendeiében lőn ez az husuét.

23 Az Iosiasnac czelekedeti igazac vóltac az ő WRa Istene előtt, ki tökelletes siiwből tiztelte ötet.

24 Az minemő vesiedelmeket irtác pedig régen hogy ő rayta estenec, azoc estenec az Izraelen azokért az kic vétkeztenec, és az kic minden népeknec felőtte az Isteni tiztelettet el vetettéc, és az WRnac beséédét nem kőuettec.

25 Minec vtánna mind ezeket el végezte vólna Iosias, az Ægyptumnac királlya Pharaó mégyen vala az ýton Charcamis felé melly vagyon az Euphrates mellet, kinec Iosias eleibe siálla.

26 És kűlde az Ægyptumnac királlya Iosiashoz, ezt izenuén: miczoda dólgom vagyon nékem te veled Iudahnac királlya.

27 Nem kűldöt engemet az WR hogy te ellened hadakozzam: Az Euphrates felé mégyen az én hadam, sietséggel eregy haza.

28 Iosias pedig az ő hadának nem tęre el előle hanem ellene kezde hartzolni, nem fogaduán az Prophétának Isten siáiából siármazott beséédét.

29 És meg ütközéc ő vele az

Megiddo

Megiddo mezeién, és mikor az Iosias királt az feiedelmec környül vöttéc vólna.

30 Monda az király az ő siólgainac: Vigyetec el engemet az hartzról, mert igen meg sebesitettem, és az ő siólgai azonnal el viuéc ötet az hartzról.

31 Es mikor az ő másodic siekerébe üluén, Ieruſálembe vitettet vólna meg hala, és az ő eleinec koporsoiában el temettéc.

32 Es az egési Sidóſágban siratác Iosiast, az feiedelmekis mind az ő feleségeckel egybe keſérgettec ő rayta mind ez mai napig, és vgyan siokáſsá lött ez az egési Izrael nemzetségében.

2. Reg. 22. & 23. 33 Ezec pedig meg vadnac irattatuán az Iudah királyainac hiſtoriáioknac könyuében: Az Iosiasnac tudni illic czelekedeti, az ő diczőlége és az WRnac töruényében való çrtelme, és az minemő dolgokat czelekedett, még az mellyec meg nem irattattanakis az Izraelnec és Iudánac királyainac könyuökben.

34 Annac okaért az kic Iudánac nemzetségéből valánac, vénén az Ieconiast az Iosiasnac fiát, ötet az ő attyánac Iosiasnac helyette királlyá válaztác, mikor husion három eztendős vólna.

35 Es mikor Izraelben három hólnapig wralkodott vólna, az Ægyptumbéli király leveté ötet az királyſágból, hogy ne wralkodnéc Ieruſálemben.

36 Es az népen siáz talentum ezüſtöt és egy talentum aranyat vön.

37 Es az Ægyptumbéli király az Ioachimot az ő báttyát válazta Iudáh orſzágának és Ieruſálemnec királyáuá.

38 Es az Ioachim orſzágát magához köteleze, Iechoniast pedig az Ioachimnac attyafiát fogua viué Ægyptumba.

39 Husion öt eztendős vala Ioachim mikor Iudában és Ieruſálemben wralkdni kezde, és az WRnac ſine előtt gonoſúl czelekedéc.

40 Ez ellen pedig Nabucodonor az Babyloniának királlya fel iöue, és minec vtánna Babyloniába vitte vólna, çrtz bękóba veretć.

41 Es az WRnac ſient edénit vénén az Nabucodonozor el viué, és az ő Templumában helyhezteté azokat Babyloniában.

42 Ennec tiztátalanſága pedig és gonoſsága meg irattatot az királyokról való Chronikákban.

43 Es wralkodéc ő hellette az ő fia Ioachin, ki tizen nyóltz eztendős vala mikor királlyá tennéc.

44 Wralkodéc pedig három hólnapot és tíz napot Ieruſálemben, és gonoſst czelekedéc az WR előtt.

45 Azért eztendő múluán, el kűlduén Nabucodonozor, el viteté őtet Babyloniába az WRnac ſient edéniuel.

46 Es Sedechiáſt tőué királya Iudán és Ieruſálemen mikor huſion egy eztendős vólna, ki tizen egy eztendeig wralkodéc.

47 Es gonozt czelekeduén az WR előtt, nem féle az beſiédektől, mellyeket meg mondott vala az Ieremias Prophéta az WRnac ſáiából.

48 Es noha eskűuéſsel kötelezteted vólna Nabucodonozor királyhoz, mind az által hitit meg ſieguén el ſiakada tűle, és az ő nyakát és ſiuét meg keménituén, meg rontá az Izraélnec Wránac Iſtenénec paranczolatit.

49 Az WR népénec feiedelmijs ſokat czelekedénec hamiſſan és iſtenetelenül, az pogányoknac minden vtálatoſságoknac felőtte. Es meg ferteztetéc az WRnac Templomát, melly Ieruſálemben ſient vala.

50 Es mikor az ő attyoknac Iſtene ő hozzáioc küldene, és az ő kőuete által őket meg tęreſre hijná, miuel hogy keduez vala nékic és az ő ſient házának.

51 Ők meg czúfolác az ő kőuetit, és mikor az WR ſiól vala, meuetic vala az ő Prophétáit.

52 Ki meg búſúluán az ő népe ellen az ő iſtentelenſégekért, paranczola az Chaldęuſoc királlyainac hogy fel iönénec.

53 Ezec őltec meg az ő iffiu népeket, az ő Templomoc környül, és nem kedueztenec gyermeknec vagy vén embernec, leánzónac és iffiunac, mikor mindnyáián azoknac kezekbe adattattac vólna.

54 Es az WRnac minden ſient edénit, és minden királi kénczeket el vittéc Babyloniába.

55 Es az WRnac házát meg gyuytottác, és az Ieruſálemnec falait el rontuán, azoknac tornyait tűzzel fel gyuytác.

56 Mindeneket meg emézt-uén és ſemmiué téuén az mi kéuánatos ſiépſég az városban vólt: Az kic pedig az fegyuertől meg maradtanac, Babyloniába el vittéc.

57 Holott az Babyloniábéli királynac rabiai vóltác mîg nem az Perſiábéliec wralkodnánac, hogy az WRnac beſiéde mellyet Ieremias ſiáia által ſiolot, meg tellyeſednéc.

58 Mîg nem ki töltötte vólna az föld az ő ſiombatit, és az ő puztaſágának ideién nyugott vólna, az hetuen eztendőket bę töltuén.

II. Réſz.

Cyrus király az Iſtentől fel indirattuán a népet haza boczáttya, az mint az Ieremias ő felőle meg moudotta vólt: Az Artaxerxes ideiében meg tiltatic az Templumnac eppitéſe az Cœlelyriának tizt tartoiul, &c. Touábba: Ez Caputban az igaſság igen meg fertezteted, vagy attól az ki ezt irta, vagy az vrán

2. Paral: 36. 1. Eſd: 1. & 4.

után egyebektől. De meg emendáltatott az Esdras könyvéből, holot ez igazán vagyon.

1 MIKOR Cyrus az Perſáknac királlya wralkodnéc, hogy az WRnac az Ieremias ſziája által mondott beſéde betellyelednéc.

2 Az WR Cyruſnac az Perſác királlyának ſziuét fel indîtá, hogy az ő egéſz birodalmában iráſtalis el hirdetné.

3 Monduán: Ezt mondgya Cyrus az Perſáknac királlya: Engemet ez földnec kerekſégének királlyáua tett az Izraelnec WRa, az magaſságbéli WR.

4 Es paranczolta énnékem hogy ő néki házat eppîtſec Ieruſálemben, melly Iudeában vagyon.

5 Valaki á ti nemzetſégtec közzül eppîteni akar, az ő WRa ſegitſégéuel, mennyen fel Ieruſálembe.

6 Valakic pedig ſiéllel meg telepettenec, az helyen lakozó emberec meg ſegitſéc azokat aranyual és ezüſtuel.

7 Aiándékokual, louackal es barmockal, azockal egybe, mellyeket fogadásból küldenec az WR házába melly vagyon Ieruſélemben.

8 Annac okaért az Iudah és Beniamin nemzetiből való attyai nemzetſégeknec, az Papoknac és Leuitáknac feiedelmi fel kelénec, kiket az Iſten fel indîta, hogy fel mennénec az WRnac házának eppîtéſére, melly Ieruſálemben vagyon.

9 Es az ő ſiomſiédi meg ſegitéc őket arannyal és ezüſtuel, barmockal és ſoc fogadott aiándokockal, nagy ſokac kiknec ſiiuec fel inditatott vala.

10 Ő magais Cyrus király elő hozatá az WRnac ſient edénit, az mellyeket Ieruſálemből Babyloniába vitt vala, és az ő báluányának ſientelt vala Nabugodonozor.

11 Es Cyrus az Perſáknac királlya azokat elő hozatuán Mithridateſnec az kéncz tartónac adá.

12 Ki által Sesbazárnac az Iudeánac feiedelménec adattatánac.

13 Azoknac pedig ſiámoc ez: harmintz arany medentze, ezer ezüſt medentze, áldozat fel metelő huſion kilentz kéſec, harmintz arany czeſiec, más módú czeſiec négy ſiáz tíz, és egyéb ezer edényec.

14 Minden arany és ezüſt edényec, öt ezer és négy ſiáz.

15 Ezec ſiámon adattatának Sesbazárnac, ki el mégyen vala azockal, az kic az Babyloniai fogſágból Ieruſálembe haza menénec.

16 Artaxerxeſnec pedig az Perſáknac királlyának ideiben, Iudánac és Ieruſálemnec lakói ellen irác ő néki Bilſcham, Mithridates,

a: Láſd meg melly nágy ellonkezes vagyon az Bibliában az ezüſt és arany marhánac meg ſzámlálaſában. 1. Eſd 9. Es itt ez helyen. De azt meg emendalta Tremellius az Esdraſnac igaz hiſtoriaiból.

b: Vedd eſzedbe ittis á hamiſságot, azt mongya hogy kezebe ſzámláltatac az arany és ezüſt szerſzámoc Sesbazárnac, de azokat nem hoztác el. Ezt pedig azért mondgya hogy az nagyedic Caput ban való fabulának helye legyen.

c: Ittis nagy véthec vannac, mert a két király ideiében Dárius Aſſuerus és Cambyſes ideiében lőtt dolgot, vgy beſzelli mintha csac Cambyſes ideiében lőtt volna. Másodic vétec ez, hogy az Dárius Longimanus ideiében lőtt dolgot, Dárius Aſſuerusnac

tulaidonittya, &c. Továbba láſd meg az emberekhez neuesketis mimódon veztegettec meg. Az Rehumot elöſzer neuezi Rathimus. Balthrmuſnac v 16 Az vtánigy neuezi. Rathimus ab accidentibus. Iermadſzor, Rathimus qui ſcribebat accidentia, &c. L[illegible] meg az deiác Bibliat mellyel ez ideig éltünc,

ridates, Tabeel, Rechum az fő tanácz, és Schimſai tőruény tudó, és à tőbbi kic Samariába és à környűl való helyeken laknac vala, ez kőuetkezendő leuelet, (mondom hogy irác) Artaxerxes királynac.

17 Mellyet Rechum à fő tanáts és Schimſai az tőruény tudó ſierzénec à király ſiólgainac, és az ő vduarának biráinac neueckel, kic Cœleſyriában és Phœniciában laknac vala.

18 Tudtára légyen Wrunknac az királynac, hogy az Sidóc kic onnét ti tűletec mi hozzánc fel iőttenec, Ieruſálemet à verſenyes és gonoſi városſt eppitic, annac kő falait (hamar) el végezic, és à beñe való Templomotis eppitic.

19 Hogy ha ez város és annac kerîtéſe véghöz menend, ők adót nem adnac, hanem az királynac kárt téſinec.

20 Miuel pedig hogy az Templum felől gondunc vólt, méltó dolognac vélőc, ha ezt el nem halgatnóc.

21 Hánem Wrunknac à királynac tudtára adnóc, hogy ha az királynac tettzic az te eleidnec könyuében kereſséc meg.

22 Es azokról irattatot könyuekben meg találod, és meg tudod hogy ez város engedetlen vólt, és az királyoknac és városoknac káros vólt.

23 Es hogy az Sidóc verſenyeſec, és abban eleitől fogua pártolkodáſoc vóltanac, és ez okaért puſititatott el az à város.

24 Moſtan azért hirré téſi ſiűc Wrunknac az királynac, hogy ha ez város meg eppűlhet, és kerîtéſi el végeſitetnec, Cœleſyriába és Phœniciába meneteled nem léſien.

25 Ackoron Rechumnac az fő tanácznac és Schimſainac az tőruén tudónac és azoknac tőb társainac, Syriában és Phœniciában lakozóknac az király ezeket irá.

26 Meg oluaſám az leuelet mellyet énnékem küldtetec: Annac okaért paranczolám hogy meg tudakoznánac felőle, és meg találác hogy ez város eleitől fogua az királyoknac ellenec állot.

27 Es hogy engedetlen, és hogy pártolkodáſnac ſierzői lakoztac abban, ſőt igen hatalmas királyokis wralkodtanac Ieruſálemben, kic Cœleſyrián és Phœnician adót vettenec.

28 Moſtan azért paranczolom, hogy ez férfiakat meg tilcz átoc, hogy azt az városſt ne eppitſéc, és tőbbet ſemmit ne miuellyenec.

29 Hogy ne kőuetkőzzenec nehezeb dolgoc onnét, az honnét gonoſioc iőttenec, és az királyoknac kár ne kőuetkezzéc.

30 Ackoron el oluaſuán azokat, mellyeket Artaxerxes király irt vala, Rechum és Schimſai az tőruéntudó, és azoknac tiſitbéli társai, louokat el kéſîtuén, ſietue louagockal, néppel és ſereggel Ieruſálembe ménénec.

31 Es kezdéc az eppitőket meg tiltani: Ezképpen Ieruſálemben

à Tem-

az Templomnac eppitéſétől meg ſiűnénec az Sidóc, mind az Dariuſnac az Perſiai királynac birodalmának máſodic eſitendeiéig.

III. Réſz.

Az Dárius nagy birodalmat ſerez az ő bölgeinac, és à királynac iffiai háromán három ſententiát mondanac, mellyeknec igaſságának meg itéléſét a királyra hadgyác. Az első az ő értelmét az borról és annác erőſségéről meg mondgya: Toubba, Az Eſdrainac első könyuének hiſtoriája bizonitya, hogy ezec nem lőtt dolgoc, az mint az oluaſóc ő magokis ebekbe vehetic. Nem leher azért és könywnec ollyan mélroſága, mint az Canonicus könyueknec. Mert Eſdras azt iria Eſd: 5. hogy Aggeus és Zacharias inditotác az Sidókat hogy az Templomot meg eppiteſéc. Aggeus azt iria cap. 1. & 2. hogy nem inditottac egyebűnnet, hanem czac Iſten lelkétől az Prophétác által. Az után vgy irt az Darius Longimanus hogy eppitſéc Eſd. 6. Toubba ſem az Dárius ſem az Sidóc nem emlekeznec ez hiſtoriáról, mikor kérdic őket, kiczoda engedelméből eppitenec, és mikor az király meg engedi z eppiteſt. Láſd meg, Eſdr: 5. 9: 9. & 6. cap: Abbannis nagy vetec vagyon hogy az Darius Longimanus ideiér az Dárius Aſſuerusnac rulaidonitya, és ez kęt kiralynac ideiér egybe zauaria.

1 DARIVS király nagy vaczorát kéſiite minden ő vduara népének, Mediának és az Perſiának minden feiedelminec.

2 Es minden fő embereknec, feiedelmeknec, tiztartóknac, hadnagyoknac, kic ő alatta Indiától fogua mind Szereczen orſiágig, Száz huſion hęt tartományokban való tizt tartóc vóltanac.

3 Kic mikoron öttenec ittanac vólna, és meg elegeduén haza mentenec vólna, Dárius király az ő ágyas házában fel méne, kicziñt aluuéc, és fel ſerkene.

4 Ackoron amaz három vduarló iffiac, az kic à király teſtét őrizic vala, mondánac eggyic az máſiknac.

5 Irion mindenine valami ſiép ieles mondáſt, hogy az mellyikűnknec beſiéde à máſiknál bölczebnec találtatic, annac Dárius király nagy aiándékot adgyon.

6 Hogy bárſonyba öltöztetſéc, arany pohárból igyéc, aranyas házban aludgyéc, arannyal meg ékeſitett louaktól vonataſséc ſiekérben, bibor patyolatot viſellyen, és nyakában arany lánczot.

7 Dárius vtán az ő bölczeſégeiért máſodic helyen üllyön, és Dáriuſnac rokonſágának hiuattatſéc.

8 Ackoron meg irá mindenic az ő mondáſát, és bę peczeteluén Dárius királynac feie alá téuéc.

9 Monduán: minec vtánna fel kelend az király, adgyuc néki az mi iráſunkat, és az harmunc közzül valamellyinknec mondáſát leg bölczebnec itélendi az király és az Perſiának feiedelme, annac adattaſséc à győzödelem, az mint irua vagyon.

10 Eggyic ezt ira: ERŐS AZ BOR.

11 Máſic: ERŐS AZ KIRALY.

12 Harmadic ezt ira: ERŐSBEC AZ AZSZONI ALLATOC, mindeneknec felőtte pedig GYŐZŐDELMES AZ IGASSAG.

13 Mikoron azért felt költ vólna az király, véuén az ő iráſokat néki adác, és el oluaſá.

12 Annac vtánna el külduén hiuatá az Perſiának és Mediának minden feiedelmit, neuezetęſit, itélő meſterit és tiſitartóit.

15 Kic

15 Kic az tanáczban bę ůluén meg oluaſác az iráſokat.

16 Annac vtánna paranczola az király, hijátoc vgy mond az iffiakat, kic az ő iráſokat meg maggyarázzác; és mikoron hiuattatuán bę iörtenec vólna.

17 Meg paranczola nékic az király: Nó magyarázzátoc meg minékůnc az mit irtatoc. Annac okaért el kezdé az elöſiör az ki az bort mondotta vala erősnec, monduán:

Az bornac erejéről.

18 O firfiac melly igen nagy ereie vagyon az bornac, meniuel erősb az bor mind azoknál à kic őtet meg iſſiác? El haytya az elmét.

19 Az királynac és áruánac elméiét egy arant, egy enlöképpen heiába valóuá téſſi, ſiólgánac, ſiabadoſnac, ſiegénnec, gazdagnac elméiét.

20 Es minden elménec bátorſágot és gönyörűſéget ſierez, vgy annira hogy ſemmi ſiomoruſágról és ádoſságról meg nem emlekezic.

21 Es minden embert adakozóuá téſſien, czelekeduén ezt hogy à réſſeg ember ſem királyról ſem feiedelemről meg ne emlekezzéc, hanem mindenkor ſoc pénzről ſiól az ő ſiáia.

22 Auagy minec vtánna meg réſiegednéc, ſem barátſágról ſem attyafiuſágról meg nem emlekeznec, hanem egy keués idő múlua fegyuert ragadoznac.

23 Minec vtánna pedig az bortól meg ſiabadúluán meg iozánodnac, az czelekedet eſſiekbe nem iút.

24 O firfiac, auagy nem felöttе igen erőſsé az bor? Mert kiczoda merné áuagy czac gondolnijs, hogy illyen nagy dolgokat czelekednéc? Es ezeket ſióluán halgata.

IIII. Reſz.

Az két iffiakis meg mondgyác az ő ęrtelmeket, kic az kiralynác, az aſſoni állatnac, és az igaſságnac ereiéről ſóltac vala; Az harmadikñac ęrtelmét hadgya rólá az király, és azt dicziri, és meg engedi az Ieruſálem városának eppitéſét.

1 ACkoron kezde ſiólni az máſikis, az ki az királt irta vala erősbnec lenni.

2 O férfiac, nem de nem igen erőſſeké az emberec, az kic ez földet és tengert biriác, és mindeneket mellyec azokban vadnac? Az király nac erőſségéről.

3 Az király pedig azoknál erősb, ki vgy wralkodic azokon hogy valamit paranczoland meg czelekedgyéc.

4 Mert ha őket az hadakozáſra küldendi, el mennec, hegyeket, kerítéſeket, kő falokat és tornyokat le rontnac.

5 Őletetnec és ölnec, hogy az királynac paranczolattya ſierint czelekedgyenec, ha pedig győzedelmeſſec leendnec, valamit az hadban nyertenec, mindent az királynac viſinec.

6 Haſonlatosképpen mind azoc az kic nem vitęzkednec és nem hartzolnac, hanem az földet miuelic; ezec minec vtánna bę arantandnac, az királynac adóiokat bę hozzác.

7 Vége-

7 Végezetre ha ő egyedűl azt mondgya, öllyétec meg, meg ölic, ha el hagyattya, el hadgyac.

8 Ha veretteti, veric, ha ki törölteti, ki törlic, ha eppitet, eppitnéc.

9 Ha ki vágattat, ki vágiác, ha plántáltat, plántálnac.

10 Minden erőtlenec és hatalmasoc ő néki engednec, ezeckel környűl fogattatuán űl le és isiic, és alúsiic ezektől környűl vétettetuén.

11 És senki az ő akarattya sierint el nem mehet, hogy az ő maga dolgára viselyen gondot, hanem az ő besiédinec engednec.

12 O férfiac mi módon nem vólna à király mindennél erősb? Mert kinec vólnáiac enni diczéreti? Es ezeket sióluán halgata.

13 Az harmadic pedig az ki az asiſioni állatokról és az igasságról irt vala, (ez az Zerubabel,) siólni kezde.

14 O férfiac, nem az király leg nagyob, nem az embereknec sokasága, nem az bor mindennél erősb: Kiczoda tahát az ki ezeken wralkodic?

Az asiſioni állatoknac erősségéről.

15 Auagy nem az asiſioni állatoc siültéke az királt, és minden népet ki az földön és tengeren wralkodic.

16 Auagy nem ezektől siületetteneké és neueltetteneké az kic ültetic az siőlőt, mellyekről az bor léſſen.

17 Ezec az kic minden embereknec rúháiokat czinállyác, ezec siereznec diczőſéget az embereknec, ezektől az férfiac e nem siakasitathatnac.

18 Ha aranyat, ezűſtöt és minden drága marhát gyűytenekis, és latandnac valamelly siép asiſioni állatot.

19 Mind azokat el hagyuan erre figyelmeznec, reiáia függesitet siemmel fohásíkodnac arra, és azt inkáb kéuánnyác hogy nem mint az aranyat, ezűſtöt és akar melly drága marhátis.

20 Az férfiu még attyátis az ki őtet fel tartotta, és tartományátis el hadgya, és adgya magát az asiſioni állathoz.

21 Es öñön magát az asiſioni állattal meg vidamituán, sem az ő attyáról, sem añyárol, sem tartományáról meg nem emlekezic.

22 Es czac innétis meg kell ti néktec tudnotoc hogy az asiſioni állatoc wralkodgyanac ti raytatoc? Auagy nem nagy nyomorúſágot veliteke fel?

23 Es ember az ő fegyuerét véuén, vtra nem mégyené hogy lopáſt és gyilkoſságot czelekedgyéc, nem az tengeren és folyó vizeken haiokáziké?

24 Nem láté oroſlánt, és nem éijel iáré, és mikoron lopáſt, czalárdſágot, és ragadománt kaphatand, mindeneket nem az ő sieretőihöz hordé?

25 Sőt hogy az ő férie, attyánál auagy annyánál feleſégét inkáb siereſse ez meg bizonittya.

26 Mert sokan bolondá löttenec az ő feleſégekért, sokan siólgácká löttenec azokért.

a) Vagy: Auagy nem bankodtoc? Tudni illic hogy tieteket meg győzic. Nemellyec igy fordityac, Munkaloztoc és nagy dolgokra igyeksztec, de mindent az asiſzoni állatnac aditoc.

27 Sokan el veſztenec és meg ölettettenec, mikoron az aſſioni állatokért vétkeſztec vólna.

28 Immár pedig el hidgyétec beſzédemet, hogy noha nagy az király az ő hatalmaſságával, kit minden tartományokban való emberec meg czac meg illetnijs félnec.

29 Láttam mind az által hogy Appajima az Rabſaces leánya az igen hatalmas királynac ágyaſa, à királynac iob kezefelől üluén.

30 Az Coronát à király feiéből el véuén az ő maga feiébe téſzi vala, és bal kezével az királt üti vala.

31 Es ezec mikoron léſznec, az király ſiáia tatuán nézi azt, ha az neuetend, ős neuet; ha meg haragſzic, hizelkedic mîglen meg békellendic ő vęle.

32 O férfiac, miképpen nem vólnánac mindennél erősbec az aſſioni állatoc? Mert kiczoda czelekedhetnéc illyen dolgokat?

33 Ackoron mikor az király és à fő népec egy máſra tekintettec vólna, kezde az igaſságról ſiólni.

Az igaſſágnac erősſegeről.

34 O férfiac az aſſioni állatoc auagy nem erősſekéi? Nagy pedig à föld és magas az Eeg, és gyors à Napnac futáſa, ki az Eeget bę kerüli és iſmét az ő helyére mégyen egy nap.

35 Auagy pedig nem vólnaé igen nagyſágos a ki ezeket czelekedi? Aunac okaért mindennél leg nagyob és erősb az igaſság.

36 Minden föld az igaſságot hija ſegitſégül, és ötet az Eegis áldgya, és ő előtte állatoc minden meg indúlnac és reſzketnec, és annál ſemmi hamiſság ninczen.

37 Hamis az bor, hamis az király, hamiſsác az aſſioni állatoc, hamiſsac az embereknec minden fiai, és azoknac minden czelekedetec hamiſsac; és ninczen azokban igaſság, hanem el veſznec az ő hamiſſágokban.

38 De az igaſság meg marad, és ereiében öröcké ęl, és mind öröcké meg áll.

39 Kinél ſem ſiemély válogatás nintſen, ſem külömbözés, hanem igazat ſiolgáltat minden igazaknac és hamiſsaknac, kic mindnyáián az ő kegyelmes czelekedetiuel élnec.

40 Mert ninczen az ő itéletiben hamiſság, hanem erőſség, és birodálom és hatalmaſság, és felſéges diczőſég minden időben. Aldott légyen az igaſságnac Iſtene.

41 Ez pedig az ſióláſtól mikor meg ſiünt vólna, à fő népec mind fel kiáltuán mondánac, igen nagy az igaſság és mindennél erősb.

42 Az király pedig monda: Ha valamit akarſi kérni annac felőtte az mint irua vagyon, kéried és meg adom te-néked; miért hogy leg bölczebnec találtattál, leg közelb ülſi én hozzám, és én rokonomnac hiuattatol.

b: Ha ezec igazac, tehat az Eſdrásnac, Nehemaſſnac, Eſternec hiſtoriáia-és az Aggeuſnac Propetziáia ſoha semmikeppen nem lehet igaz.

43 Ackoron az (monda) az királynac: meg emlekezzél az te fogadáſodról, hogy fel fogadtad te Ieruſálemnec meg eppiteſét, az melly napon az országot kezedhöz vennéd.b

44 Es

44 Es Ierusálembŏl minden el hordatott edényeknec meg adássát, mellyeket mikor Babyloniát meg vette vólna Cyrus, ki választuán, oda vissza akar vala küldeni.

a) Ez az Esdrasnac egez historiaual ellenkezic, mert nem ezzel visszta akarta küldeni Cyrus az Templum épitését, hanem vgyan visszta küldötte.

45 Es fogattad vala az Templumnakis eppitését, mellyet az Edomęusoc meg égettenec, mikoron Iudęát az Chaldęusoc el pusititottác.

46 Mostan azért WRam ez à mit kéuánoc és kérec, és az mire kérem te felségedet, hogy véghöz vigyed à fogadást, mellyet az mennyei királynac az te szàiaddal fogadtál.

47 Ackoron fel keluén Dárius király meg czŏkolá ŏtet, és meg ira minden kéneztartóknac, tisztartóknac és ieles embereknec, hogy el késernéc ŏtet, és az ŏ vti társait, kic Ierusálemnec eppitésére fel mennec.

48 Es minden gonduiselŏknec, kic Syriában, Phœniciában és Libanusson valánac, hogy az Libanus hegyről Cedrus fákat hordatnánac Ierusálembe, azoknac az város eppitésében való segitségekre.

49 Annac felŏtte mind az Sidóknac kic az országból Iudęába fel mennec vala, szabadságot hirdetuén, hogy egy hatalmasnac, feiedelemnec auagy tisztartónakis ne légyen szabad az ŏ kapuiokra menni.

50 Hanem mind az egési tartománt mellyet birandnac, azoktól szabadosnac lenni paranczolá, és hogy az Edomęusoc az Sidóknac kastellyokból, mellyeket birnac vala, ki mennyenec.

51 Es az Templumnac eppitésére esitendŏnkint húsi húsi talentumot adnánac, mîglen fel rakattatnéc.

52 Az szent óltáron való egéslen naponként meg égetŏ áldozatra pedig az mint paranczoluà vagyon, esztendŏnként tíz tíz talentomat szolgáltatnánac.

53 Végezetre mindeneknéc kiè Babyloniából az városnac eppitéséré mennec vala, magoknac és az ŏ maradékoknac szabadságot engede.

54 Ismég ira hogy minden Papoknac adnánac bizonyos szàmú szent ruhákat, mellyekbe fel öltŏztetuén szolgálnánac.

55 Az Leuitáknakis hagyá hogy élést adnánac, mîglen az ház el végeztetnéc, és Ierusálem fel eppitetnéc.

56 Es az hogy városnac minden ŏrizŏinec iutalmát és fizetést adnánac.

57 Es el küldúén minden edényeket mellyeket Babyloniából Cyrus ki választot vala, valamellyeket Cyrus hagyot vala, ezis paranczolá meg lenni és Ierusálembe küldettetni.

58 Ki ménuén azért az az iffiu, fel emeluén ortzáiát Ierusálem felé, hálát adá à menyei királynac.

59 Monduán; te tŏled vagyon az gyŏzŏdelem, te tŏled az bŏlczeség és világosság, én pedig te szolgád vagyoc.

60 Áldott vagy, ô ki énnékem bölczeſéget adtál; Dicſérlec tégedet WRam mi attyainknac Iſtene.

61 Es az leuelet viuén Babyloniába méne, [d] és oda iutuán meg monda ezeket mind az attyafiaknac, kic Babyloniában valánac.

[d] Mert az király Zerxesnek idejében volt Media országban.

62 Kic az ô eleieknec Iſtenének hálákat adánac, hogy adna immár ô nékic könnyebſéget és nyugodalmat.

63 Hogy fel ménuén meg eppſtenéc Ieruſálemet és az Templumot à mellyben az ô neue ſegitſégöl hiuattatot: Es ôruendezénec énec ſióckal és vigaſsággal hét napon.

V. Réſz.

Meg ſámláltatnac azoc az kic à fokſágból haza mentenec, meg eppittetic à Templum es az ôltár. Az ſátoros innepet meg kezdic, de az eppitéſtöl el tiltatnac az ô ellenſégec ſiai, &c.

1 EZeknec vtánna pedig az attyai czelédeknec feiedelmi az ô nemzetſége ſierint el válaſztatánac, kic feleſégeckel, fiockal, leányockal, az ô ſiolgáiockal és barmockal fel mennyenec.

2 Es Dárius ô vélec boczáta ezer louagokat, kic békeſséggel el kéſernéc Ieruſálembe à Sidókat, kic éneklö ſierſámockal dobockal és ſipockal élnec vala.

3 (Mert az attyafiac mindnyáián énekelnec vala nékic,) és azokat paranczola vélec fel menni.

4 Ezec pedig az férfiaknac neuec, kic az ô attyai nemzetec ſierint az ô nemzetſégekben és feiedelemſégekben fel mennec vala.

5 Az Papoc közz ül: az Aaronnac fiának az Phineſnec fiai közzül Ieſus Ioſedeknec fia, Ioakimmal az ô fiával, és Zorobabel Salatielnec fia, Dáuid házából való Peretznec nemzetſégéből, Iuda nemzetſégének feiedelme.

6 Az ki Dárius királynál az ô orſágának másodic eſtendeiében az Niſan neuö elsö hónapban amaz czúdalatos beſiedéket ſióla.

7 Ezec az Iudeából valóc, kic fel ménénec abból az Babyloniai rabſágſágból, kiket Nabucodonozor Babyloniának királya Babyloniába vitt vala, kic Ieruſálembe meg téruen Iudeának réſieire viſiſia ménénec kiki az ô városában.

8 Az kic iöttec vala Zorobabellel, Ieſuſsal, Nehemiaſsal, Azariaſsal, Rahhamiaual, Nachamaniual, Mardocheuſsal, Bilſchaual, Miſperethuſſal, Biguaiuſſal, Nechummal, Bahhanaual, az ô feiedelmiuel: Ez pedig az népnec az ô feiedelmektöl való meg ſiámlálásoc.

9 Paroſnac fiai, két ezer ſiáz hetuen kettö; Sephatiaſnac fiai, három ſiáz hetuen kettö.

10 Arachnac maradéki, hat ſiáz ötuen kettö.

11 Pachath Moabnac maradéki Ioſuenac és Ioabnac maradékiból két ezer, nyóltz ſiáz tizen nyóltz.

12 Helam maradéki, ezer, két ſiáz ötuen négy: Zattus maradéki,

déki, nyóltz ſiáz negyuen öt; Zaccainac maradéki, két ſiáz hatuan; Binnuinac maradéki, hat ſiáz negyuen nyóltz.

13 Bebai maradéki, hat ſiáz huſion nyóltz; Hazgad maradéki, két ezer, hárō ſiáz, huſion kettō.

14 Adonikam maradéki, hat ſiáz hatuan hét; Biguai maradéki, két ezer hatuan hét; Haddi maradéki, hat ſiáz ötuen öt.

15 Aternec Ezechiaſtól való maradéki, kilentzuen nyóltz; Haſchunnac maradéki, három ſiáz huſion nyóltz; Betzai maradéki, három ſiáz huſion négy.

16 Chariph maradéki, ſiáz tizen kettō.

17 A Gibbonitac, kilentzuen öt.

18 Bethlehemitác és Netophatęuſoc, ſiáz nyóltzuan nyóltz; Anathot városbéliec, ſiáz huſion nyóltz; Hazmauetbéliec, negyuen kettō.

18 Kiriathiearimbéliec, Cephirabéliec, és Beerotbéliec, hét ſiáz negyuen három; Rama és Giba városbéliec, hat ſiáz huſion egy.

20 Micmas városbéliec ſiáz huſion kettō; Bethel városbéliec és Hhaiabéliec, ſiáz huſion három.

21 Az máſodic Nebo városbéliec, ötuen kettō; az máſodic Helam maradéki, ezer két ſiáz ötuen négy; Magbiſcus maradéki, ſiáz ötuen hat.

22 Charimus maradéki, három ſiáz húſi, Iericho városbéliec három ſiáz negyuen öt.

23 Lodęuſoc, Chadidęuſoc és Ono városbéliec, hét ſiáz huſion egy; Senaanuſoc, három ezer, kilentz ſiáz harmintz.

24 Papoc: Eſaias maradéki Iefuenac nemzetſégiből, kilentz ſiáz hetuen három; Immer maradéki, ezer ötuen kettō.

25 Paſchar maradéki, ezer két ſiáz negyuen hét; Charimus maradéki, ezer tizen hét.

26 Leuitác: Ioſue maradéki Kadmieluel az Hodeua fiai közzül, hetuen négy.

27 Aſaph maradéki, az kic az Templumban énekelnec vala, ſiáz negyuen nyóltz.

28 Ayton állóc pedig: Sallum maradéki, Ater maradéki, Talmon maradéki, Hackub maradéki, Chaat maradéki, Sobai maradéki, ſiáz harmintz nyóltz.

29 Az kic az Papoknac à Templumban ſiolgálnac vala, Tzichas maradéki, Haſuph maradéki, Thabahhot maradéki, Keroſus maradéki, Sihhę maradéki, Padon maradéki.

30 Leban maradéki, Agab maradéki, Schalmai maradéki, Chanan maradéki, Giddilus maradéki, Gachadus maradéki, Reaius maradéki, Retzimus maradéki, Nekod maradéki.

31 Gazanus maradéki, Huzza maradéki, Paſeach maradéki, Bezaus maradéki, Mehhunim maradéki, Nephiſchiſim maradéki, Bakbuc maradéki, Chakuph maradéki, Charchur maradéki.

32 Batzelit maradéki, Mechid, maradéki: Charſa maradéki, Barkos maradéki, Siſera maradéki,

Temach maradéki, Netziach maradéki, Chatiphaz maradéki.

33 Sálomon Netinçusi, Sotaus maradéki, Sopherethus maradéki, Perid maradéki, Iahhala maradéki, Darkon maradéki, Giddilus maradéki.

34 Schephatias maradéki, Chatil maradéki, Pokerethhatzebaim maradéki, Amon maradéki.

35 Mind az Nethinçusoc és Sálomon siólgainac maradéki három száz nyóltzuan kettő.

36 Ezec azoc az kic Thelmelachból és Thelcharsából fel iöuénet, és azoknac feiedelmec Cerub, Adan és Immer.

37 De nem mondhatác meg az ő városokat és az ő nemzetségeket mimódon vólnánac Izraelből, Delaa maradéki, Tobijas maradéki.

38 Az Papoc közzül pedig, kic Papságot viselnec vala, kic azoknac lenni nem találtatánaç, Chabajas maradéki, Cotzus maradéki Barzillai maradéki, ki à Barzillai leáni közzül feleséget vévén, az ő neuéről neueztetéc.

39 Ezeknec nemzeteknec à mellyet mondanac vala, irását kereséc, de meg nem találtatéc; annac okaért el tiltatánac à Papságtól.

40 Mert az király köuete meg paranczola nékic, hogy az sient állatokat ne ennéc, míglen olly Pap támadna, ki az Wrimnac és az Thummimnac igasságát meg tanîtana.

41 Mindnyáián az Izraelitác negyuen két ezeren, három száz hatuanon valánac.

42 Azoknac siolgáioc és siolgáloioc kiuöl, kic hét ezeren három száz harmintz héten valánac, két száz negyuen öt éneklő férfiac, és asissoni állatoc kiuöl.

43 Louoc hét száz harmintz hat, az ő ösuérec két száz negyuen öt, teuéiec négy száz harmintz öt, siamároc hat ezer hét száz húsz.

44 Az attyokról való nemzeteknec feiei közzül pedig, mikoron az Ieruſálemben lakozó Istennec házához iutottanac vólna, némellyec szabad akarattyoc szerint aiánlác magokat az Isten házának az ő helyén való meg eppítésére.

45 Es az ő értekec szerint az alkotuánra adánac, hatuan egy ezer drachmat, öt ezer Gyra ezüstöt, és Papi ruhát száz.

46 Es lakánac az Papoc és Leuitác, és az kösség közzül az kic Ieruſálembe és Iudéába iöttenec vala, Nethinçusoc, Cantoroc, és aytón alloc, és az Izraelitác mind az ő tartományokban.

47 Mikoron pedig az hetedic hónap el jött vólna, és az Izraelitác az ő városokban lakoznánac, egyenlő akarattal az Napkeleti kapu előtt való tornátzba gyülénec.

48 Holott Iosue Iosadaknac fia az ő attyafiaiual à Papokual meg áluán, és Zorobabel Sealtielnec fia az ő attyafiaiual óltárt rakánac.

49 Hogy az égő áldozattal áldoznánac, miképpen à Mosesnec az Isten

az Istẽn emberének törvényében irua vagyon.

50 Es mikoron az óltárt az ő helyébe fel állattác vólna, iólhet à pogányoc ő ellenec gyültenec vólna, mind az által azon az Istẽnec hálá adó áldozatokat, és egésilen meg égetö áldozatokat áldozánac reggel és estue.

51 Es sátoros innepet sientelénec, az miképpen irua vagyon, à siokás sierint naponként áldozuán.

52 Es siüntelen való égö áldozatoc, siombatoknac, wy hóldoknac, és siokott neuezetes napoknac áldozatit áldozánac és minden sient dolgokat czelekedénec.

53 Valakic az WRnac fogadást töttenec vala, az hetedic hólnapnac elsö napiától fogua kezdénec égö áldozatockal áldozni, mikor még az WR Templumának fundamentoma fel nem vettetet vólna.

54 Es pénzt adánac à fa vágóknac és mester embereknec, és ételt és italt olyaual egybe.

55 Az Sidon és Tyrus városbélieknec, hogy ö nékiec az Libanus hegyéröl siálakon Cedrus fákat hoznánac alá az Ioppe tengerén, az miképpen Cyrus à Persáknac királlya ö nékiec erre siabadságot adott vólna.

56 Másodic esitendöben pedig, minec vtánna Ierusálembe az Istẽnec házába mentec vólna másodic hólnapbã, Zorobabel Sealtilenec fia, és Iosue Iosadaknac fia az ö attyafiaiual az Papokual és Leuitákual, és valakic à rabságból Ierusálembe mentec vala.

57 Az másodic hólnapnac elsö napián másodic esitendöben, kezdéc az Isten házának fundamentomát fel vetni, valakic Iudeában és Ierusálembe iöttenec vala.

58 Es mikoron Leuitákat válasitottac vólna, kic húsz esitendösec és nagyobbac valánac, hogy az WR házának munkáiában palléroc lennénec.

59 Elö áluán Iosue, az ö fiai és rokonsági, és azoknac attyokfiai az Leuitác, az Isten házában eppitöknec egy aránt vóltanac igazgatói.

60 Az Papokis elö állánac fel késülüén trombitákual, és à Leuitác az Asaphnac maradéki Cymbalmokual.

61 Dicsérüén az WRat és álduán, à Dáuidtól Izraelnec királlyától irattatot énekekuel.

62 Az egész nép pedig igen nagy kiáltással kiált vala dicsérüén az WRat, mikoron az WRnac háza rakattatnéc.

63 El iöuén pedig à Papoc közzül, Leuitác közzül és az attyai nemzetségeknec feiei közzül vén emberec, kic az elsö házatis láttac vala.

64 Ennec eppitésére nézue nagy fel sióual sirnac vala, sokan esmét az nagy örömnec miatta kiáltanac vala.

65 Vgy annira hogy à nép nem tudná meg válasitani az örömböl való kiáltást az siralmas siótól, mert az nép igen nagy kiáltással kiált vala, el annira hogy messze földre meg hallattatnéc.

66 Iudánac pedig és Beniaminnac ellenſégi meg haluán.

67 Es meg értuén, hogy az rabſágra vitetett emberec az Izrael Wrának Iſtenének Templomát eppitenének.

68 Zorobabelhöz és az attyai nemzetſégeknec feieihöz ménének, és mondánac nékic: Hadd eppîczünc mijs ti veletec.

69 Mert miképpen ti azonképpen mijs engedünc à ti Iſtenteknec, és mijs Aſar Haddomnac az Aſſyria királlyának ideiétöl fogua, ki minket ide hozott, haſonlatosképpen áldozunc.

70 Kinec Zorobabel és Ioſue az Izraelben való attyai nemzeteknec eleiuel egyetembe monda; Nem illic ti hozzátoc mi velünc az mi Iſtenünknec házat eppiteni.

71 De az Izraelnec Wrának Iſtenének mi magunc eppitünc, az miképpen Cyrus király Perſiának királlya mi nékünc meg paranczolta.

72 Az tartományoknac pedig népei az Iudeának népét boſiſiontuán az eppîtéſt meg háborityác vala, mind álnokſággal ſ- mind embereket bérelvén ellenec hogy ne eppitenének,

73 Es reáioc ütuén meg bántyác vala, hogy az eppîtés Cyrus király ideiében el ne végeztetnéc, és halagottyac vala az eppîtéſt Dárius királynac ſiinten máſodic eſitendeiéig.

VI. Réſz.

Az tizt tartóc akariac meg bántani az Templumnac eppitéſér, mellyet az Aggeus és Zacharias Prophétanac intéſéből el kezdettec vala: Dárius meg keresteti az Cyrus királynac az Sidóknac haza bocsátaſoc felöl, és az vaſſinac eppitéſe felöl való leuelet, mellyet mikor meg találtac volna, parantsolya hogy az Cyrus király parantsolattya helyén maradgyon.

1 DARIVS birodalmának pedig máſodic eſitendeiében Aggeus és Zacharias Hiddo Prophétának fia, prophetála az Izrael Iſtenének neuéuel azoknac az kic Iudeában és Ieruſálemben valának.

Ezt igazan mondgya Eſdras, vagy az á ki ez könyuet irta. De ebben vagyon az vétec hogy az Dárius Hyſtaſpisnec tulaidonitya azokat, mellyec az Dárius Longimanusnac ideiében lettec. Mert Cambyses és Dárius Hyſtaſpis ideiében volt tilalomban az eppitես, az Dárius Longimanusnac máſodic eſztendeiében kezdic el az eppitéſt az Prophetác intéſéből.

2 Ackoron Zorobabel Sealtjelnec fia, és Ioſue Ioſadaknac fia felkelvén, iſméglen kezdéc az Ieruſálemben lakozó WRnac házát eppîteni, mikoron ielen vólnának ö velec az WRnac Prophetái, kic öket ſegitének.

3 Melly idöben Tatnai à folyó vizen túl való feiedelem, és Schetarboznai ö hozzáioc iöue az ö ſeregéuel.

4 Es mondánac nékic: ki engedelméből eppititec ez házat és ez álkolmánt, és ki akarattyából viſitec mindent egyebet véghöz? Es kiczodác ezec az eppîtöc?

5 De ez kegyelmet nyeréc à Sidóknac vénei, az WRnac à fogſágból haza iöttekhöz való ſierelméből.

6 Hogy meg ne bántatnának az eppîtésben, míglen Dáriuſnac mindeneket meg jelentuén, ö töle valáſioc iöne.

7 Az leuélnec máſſa ez, mellyet Tatnai az vizen túl való feiedelem, és Schetar boznai, és az ö ſiólga társoc kic az folyó vizen túl valának, Dáriuſnac küldénec: Dárius királynac egeſséget kéuánunc. 8 Tudta-

8 Tudtara légyen à királynac, hogy mi Iudeánac tartományába mentünc vólt, és Ieruſálembe bémenuén, találtunc férfiakat kic az Iſtennec nagy házát eppitenec.

9 Az Templumot ſiép és nagy köueckel és annac falait drága állatokból.

10 Es ez alkotuán gyorſan léſien, és azoknac kezec által ſierenczés, nagyſágoſon és igen ſiorgalmatoſſan véghöz mégyen.

11 Ott meg kerdüc az véneket monduán: Ki engedelméből eppîtitec ez házat, és ez dolgokat ki akarattyából miuelitec:

12 Ennec okaért kerdöc pedig, hogy az kic ez munkában fök, teneked tudtodra adnóc, és kéuanóc hogy azoknac neueket minékünc irua adnác.

13 Kic felelénec mi nékünc, monduán: Mi annac az Iſtennec, ki az mennyet, az Eeget, és földet teremtette, ſiólgai vagyunc.

14 Ez ház pedig ennec elötte ſoc eſitendöuel eppitetet vala, és elis végeztetet vala az Izraelnec nagy és hatalmas királyától.

15 De miólta az mi eleinc meg boſiſiontuán az Izraelnec Iſtenét, ö ellene vétkeztenec, ada öket Nabucodonozornac, Babyloniánac és à Chaldçuſoknac királyának kezébe.

16 Kic ez házat el rontuán meg gyuytác, és az népet fogua viuéc Babyloniába.

17 De Cyruſnac Babyloniái királynac elsö eſitendeiében paranczolá Cyrus, hogy ez ház meg eppitetnéc.

18 Es azokat az arany és ezüſt ſient edényeket, mellyeket Nabucodonozor ez Ieruſálemben való ſient házból ki horduán az ö Templomának ſientelt, azokat mondom az Babyloniái Templumból, elö hozatá Cyrus, és adá Zorobabelnec és Sesbatzar feiedelemnec.

19 Kiknec meg paranczolá hogy ez edényeket el hozuán, le tennéc à Templumban, melly leendö vala Ieruſálemben, és az Iſtennec Templomát az ö helyén eppitetnéc.

20 Ackoron Sesbatzar az Iſten házának, melly Ieruſálemben vagyon, fundamentomit fel veté, és az idötül fogua ez ideig rakattatic, de mégis el nem végeztetett.

21 Moſtan azért ha tettzic te néked király, kereſséc meg az Cyrus király könyues tár házában, melly vagyon Babyloniában.

22 Ha meg találly áké hogy Cyrus király méltoſágából kezdettec eppîteni az WRnac házát, melly Ieruſálemben vagyon, és à mi Wrunc király ez dolog felöl iria meg minékünc az ö itéletit.

23 Ackoron Dárius király paranczolá, hogy meg kereſnéc az könyues tár házákat, és Mediának tartományában Ecbata neuö városban találtatéc egy ládaczka, mellyben illyen irás vala.

vagy leuen les erſtem, vagy leuiua iaiba.

24 Cyrus királynac elsö eſitendeiében, paranczolá Cyrus király, hogy meg eppitetnéc az Iſtennec háza melly vagyon Ieruſálemben, áhól ſiüuetleu való tüz égyen.

25 Melly-

25 Mellynec magaſsága légyen hatuan ſing, és ſiçleſsége hatuan ſing, háro rend nag kőuekből, és vij fáknac rendiből, és hogy költſéget à király házából adgyanac.

26 Es az WR házának arany és ezűſt edéni, mellyeket Nabucodonozor az WRnac házából, melly vagyon Ieruſálemben, ki hordott vólt, azon helyre tételſenec, àhól vóltanac helyheztetue.

27 Moſtan azért paranczolom, hogy légyen gondotoc reá, ő Tatnai az vizen túl való feiedelem, és Schetar boznai, és à ti ſiólga társaitoc, kic à folyó vizen túl tiſitartóc vattoc, hogy à helynec békét hadgyatoc.

28 Es paranczolom hogy vgyan meg eppiteſséc, és hozzá láſſanac hogy az haza ment Sidóc ſegiteſſenec, míglen el végeſitetic az WRnac Temploma.

29 Es hogy az vizentúl való iőuedelemből ſegitſéget adgyanac az embereknec, és Zorobabel feiedelemnec, az WRnac áldozattyára való ökrökre, koſokra és bárányokra.

30 Haſonlatosképpen fót, bort és olayt ſiakadatlanúl eſitendőnként, az miképpen az Ieruſálemben való Papoc mondandgyác, hogy naponként el kél; ezt pedig kéſedelem nélkül.

31 Hogy az nagy Iſtennec áldozzanac az királyert, és az ő fiaiért, kőnyörőguén azoknac életekért.

32 Annac felőtte hirdeſséc meg ezt, hogy valaki által hágand valamit azokban az mellyec meg irattattanac, vgyan az őnnön maga házából vonnyanac fát az kire fel akaſſiác, és az ioſiágit az királynac foglallyác.

33 Az WR pedig à kinec neue ot ſegitſégől hiuattatic, meg ronczon minden királt és népet, à ki kezét ki nyuytandgya hogy meg báncza auagy gonoſiúl illeſse az WRnac házát, melly Ieruſálemben vagyon.

34 En Dárius király végeztem, hogy ezec nagy ſiorgalmatoſon meg legyenec.

VII. Réſz.

Az tizt tartóc à királynac paranczolattya ſerint ſégellic az Sidókat az Iſten házának eppiteſében. El végezic az Iſten házát, meg ſentelic azt, az huſuétnec innepéris meg ſentelic, &c.

1 ACkoron Tatnai, az folyó vizen túl való feiedelem, Schetar boznai, és az ő ſiólga társoc, à Dárius király paranczolatinac engeduén.

2 Az ſient eppületen ſiorgalmatoſon rayta valának, és az Sidóknac véneit ſegitic vala.

3 Ecképpen à ſient alkotmánioc neuekednec vala, mikor Aggeus és Zachatias Prophétálnának.

4 Es mindenec el végezteténec az Izraelnec WRának Iſtenének ió keduéből, és Cyruſnac Dárius-ſal egybe, és Artaxerxeſnec az Perſiai királynac akarattyából.

5 Mikor pedig el végeztetett vólna à mi házunc az Adar hónac harmadic napiára, Dárius királynac harmadic eſitendeiében.

6 Az Izraelitác, Papoc és Leuitác, és à rabſágból haza iöttec, az kic bę

kic bę irattattanac vala, az mint az Moſes tŏruényében irua vagyon.

7 Az WR Templománac meg ſienteléſére, áldozánac meg ſiáz tulkokat, kęt ſiáz koſokat, négy ſiáz bárányokat.

8 És az egéſi Izraelnec bŭneiért, az Izrael nemzetſęginec ſiáma ſierint, tizen kęt gŏdŏlyeket.

9 Az Papoc pedig és à Leuitác Papi ruhákban fel ŏltŏzuén, az Izrael Wrának Iſtenének minden dólgaiban ſiorgalmatoſoc vóltac az ŏ rendec ſierint, az Moſes kŏnyuének paranczolattya ſierint, és az aytón állóc mindenic aytókon állottanac.

10 Annac vtánna az fogſágból haza iŏttec, az elsŏ hólnapnac tizen negyedic napián, Huſuétet ſientelénec, az Papokat és à Leuitákat meg tiſitituán.

11 Mert ióllehęt à viſiſia iŏttec nem mindnyáián egyſier tiſtitatánac meg, mind az által à Leuitác mind tiſtác valánac.

12 Es Huſuétet áldozánac mind à fogſágból meg ſzabadúltakért, és az ŏ rokonſágokért, az Papokért, és ŏ magokértis.

13 Mellyet meg ŏnec az Izraelitác, kicà rabſágból haza iŏttenec vala, valakic annac à földnec pogánimac vtálatoſságoktól ŏnnŏn magokat el válaſitottác vala, keresuén az Wrat.

14 Es az kouáſztalan kenyérnec innépét ſientelec hęt napig, lakozuán az WR elŏtt.

15 Miuel hogy az Aſsyriai királynac ſiuét ŏ hozzáioc haytotta vala, hogy az Izraelnec Wrának Iſtenének dólgaiban ſiabadſágot adott vólna nékiec.

VIII. Riſz.

Eſdras Pap az kiraltól ſzabadſágot nyer, hogy Ieruſálembe hazamenién, meg laroga ſza az ŏ atyafiait. El megyen azért a király leueleuel. Panaſzolkodnac néki arról hogy az nep meg egyeledett a poganyokkal, melly dolgon Eſdras feiŏtet tęr ſen kęſerŭ, es eskŭuéſſel fogadgyac a fiúc hogy a pogany vérből való feleſégeket el hadgyák.

1 ANNAC vtánna ez dolgoc meg léuén, mikoron Artaxerxes az Perſiai király wtalkodnéc, iáruluán Hezras, ki Seruia fia vala, ki Hazarias fia, ki Helcias fia, ki Sallum fia. Eſdr:7.

2 Ki Sadoc fia, ki Achitub fia, ki Amarias fia, ki Hazariel fia, ki Bucci fia, ki Abiſuh fia, ki Phines fia, ki Eleazar fia, ki Aaronnac az elsŏ fŏ Papnac fia vala.

3 Hezras azért Babyloniából fel iŏue, (vala pedig tŏruéntudó, és à Moſes tŏruényeben bŏlcz, mellyet az Izraelnec WRa Iſtene tanîtani és tſelekedni hagyot vala.)

4 Minec vtánna minden ŏ kiuánſágát diczŏlŏ gęſen és gazdagon az király néki meg engedte vólna, illy nagy keduet talált vala az király elŏtt.

5 Es fel iŏuénec ŏ vęle az Izraelitác, Papoc, Leuitác, és à Templomnac ſient Cantori, aytón álló, és à Netineuſoc közzŭl Ieruſálembe.

6 Artaxerxes királyſágának hetedic eſtendejében, ŏtŏdic hól napban, à hólnapnac elsŏ napián iŏuénec ki Babyloniából.

7 El

7 El iutánac Ezraſsal Ieruſálembe, miuel hogy az ő vtokat az WR meg ſierenczéſitette vala.

8 Mert Hezras igen ſiorgalmatoſon figyelmezic vala arra, hogy valamit el ne hadna azokban, mellyec az WRnac tőruényéből vadnac, meg czelekeduén azokat, és az Izraelt minden igaſságra és itéletre meg tanituán.

9 Mikoron pedig fel akarnánac indúlni, az Artaxerxeſnec iródeáki meg adác az leuelet mellyet Artaxerxes király engedett vala Hezras Papnac az Tőruéntudónac, kinec máſſa ez.

10 Artaxerxes király Hezras Papnac, ki az Iſten tőruényében bőlcz, egeſséget kéuán.

11 Miért hogy én az máſſal való ió tételt emberſéges dolognac itélem, paranczolom azoknac az kic az Sidó nemzetſégből, az Papoc és Leuitác közzűl, kic az én orſiágomban vadnac, ſiabad akarattyoc ſierint akarnac te veled Ieruſálembe el menni.

12 Ha valakic azért akarnac te veled el menni, hogy őſſue gyűluén az én ió akaratomból, és az én hęt fő tanáczoſimnac itéletekből, el menniyenec.

13 Hogy meg látuán az mellyeket Iudęában és Ieruſálembeń czelekednec az WRnac tőruényéből, melly nálad vagyon, azokat meg tarczác.

14 Es az Izraelnec Wrának Iſtenének az aiándékokat el vigyéc Ieruſálembe, mellyeket én és az én tanáczoſim fogadtunc, mind az aranyual és ezűſtuel, valamellyet Babyloniának tartományában találandnac, hogy az Ieruſálemben lakó Iſtene vólna.

15 Hogy az aranyat és az ezűſtöt, mellyet a nép az ő Wroknac Ieruſálemben való Templomára aiándékozott, egybe gyűytuén, tulkokra, koſokra, bárányokra, gődőlyekre, és ezekhőz valókra kőlczéc.

16 Hogy Ieruſálemben az ő Wroknac óltárán az WRnac áldozatot tegyénec.

17 Valamellyeket pedig az aranyból, és az ezűſtből az te attyádfiaiual czináltatni akarſi, az te akaratod ſierint, czináltaſſátoc az ti Iſteneknec paranczolattya ſierint.

18 Es az ſient edényeket, mellyec te néked az te Iſtened házának ſiolgálattyára adattattanac, Ieruſálemben meg aduán.

19 Az többit, mellyec néked à te Iſtened házára ſiükſégeſſec leendnec, az király kénczéből adgyád.

20 Valamit aranyból és ezűſtből à te attyádfiaiual egybe akarſi czináltatni, az WRnac akarattya ſierint, czináltasd meg.

21 Enis Artaxerxes király meg paranczolom az én kénez tartóimnac, kic à folyó vizen túl vadnac, hogy valamit irand Hezras az WR tőruényénec bőlcz Papia, ſiorgalmatoſon meg adattaſſéc néki ſiáz talentum ezűſtig.

22 Es ſiáz véka búzaíg, és ſiáz kőből boríg, és ſőt anni olaíg, és ſót minden mértec nélkűl.

23 Minde-

23 Mindenec az Iſtennec tőruénye ſierint legyenec az magaſságos Iſtennec, hogy valamimódon az ő haragiaaz királynac és fiának, auagy annac fiainac orſiágokra fel ne geriedgyen.

24 Tinéktec pedig tudtotokra légyen, hogy az Papokra, Leuitákra, ſient Cantorokra, Netinęuſokra, és az Templomnac ſiolgáira.

25 Semmi adót, ſemmi ſiolgálatot ne veſſenec, és ſenki ſemmiuel azokat ne bántſa.

26 Te pedig Hezra az Iſtennec bőlczeſége ſierint rendely birákat, és igaz látókat az vizen-túl, és mindeneket kic az te Iſtenednec tőruényét nem tudgyác, tánicz meg.

27 Hogy valakic az Iſtennec tőruényét által hágandgyác ſiorgalmatoſon meg büntetteſſenec, auagy halálual, vagy kinual, vagy birſággal, vagy ſiám kiuetéſſel.

28 Es monda az Tőruénytudó Hezras: Aldott az mi eleinknec Iſtene, ki adott à királynac ſiiuében iſſlyen ſiándékot, hogy ékeſitené az WRnac házát, az melly vagyon Ieruſálemben.

29 Es engemet az király előtt, az ő tanáczoſi és hatalmas feiedelmi előtt bőczületeſsé tőtt.

30 En annac okaért lelkemben meg erősődúén, miképpen az én WRam Iſtenem én velem ielen vólt, Izraelből férfiakat gyűytéc ősſiue, kic én velé fel iőnénec,

31 Ezec pedig az attyai czelédeknec és az ő nemz[illegible] feiedelmi, ſkic én vęlem Artaxerxes királyſágában fel iőuénec Babyloniából.

32 Phinees maradékából, Gerſom; Ithamar maradékából, Dániel; Dáuid maradékából Chattuſch,

33 Secanias maradékából, Parroſch fiai közzűl valóc, Zacharias, és ő vęle iőuénec ſiáz őtuen férfiac.

34 Pachath Moab maradékából, Eliohenai, és ő vęle kęt ſiáz férfiac.

35 Secanias maradékából, Iachazielnec fia, és ő vęle három ſiáz férfiac.

36 Hadin maradékából, Hhebed Ionathannac fia; és ő vęle őtuen férfiac.

37 Sephatias maradékából; Zebadia Micaelnec fia; és ő vęle nyóltzuan férfiac.

38 Ioab maradékából, Hobadia Iechielnec fia, és ő vęle kęt ſiáz tizen nyóltz férfiac.

39 Selomith maradékából, Ioſiphiaſnac fia, és ő vęle ſiáz hatuan férfiac.

40 Bebai maradékából, Zacharias Bebai fia, és ő vęle huſſon nyóltz férfiac.

41 Hazgad maradékából, Iohanan, Katan fia, és ő vęle ſiáz tíz féyfiac.

42 Adonikamnac vtólſo maradékiból valóc, kiknec ez neuec: Eliphelet, Iehiel, Semaiah, és ő vęlec hatuan férfiac. Az Biguai maradékából pedig, Hathai Zabbud, és ő vęlec hetuen férfiac.

43 Mikoron pedig az Ahaua folyó víz mellé gyüytöttem vólna öket, táborban siállánc ott harmad napig, és el nézém öket.

44 De az Papoc és Leuitác fiai közzül senkit nem találéc ott.

45 Annac okaért el küldém Elihezert, Arielt, Semaheat, Elnathant, Iaributh, Elnathant, Nathãt, Zechariast és Mesullamot à feiedelmeket, Ioiaribot, és Elnathãt, kic tudós emberec valánac.

cesspia. 46 És paranczolatot adéc nékic Iddohoz, ki az kéncz tartó helyén lakic vala.

47 Paranczoluán nékic hogy Iddonac, Achiuusnac, és à kéncz tartó helyén lakozó Netinęusoknac meg mondanác, hogy küldenénec minekünc (olly embereket,) kic az mi Wrunknac Istenünknec házában siolgálnánac.

48 Kic hozánakis mi nékünc, miképpen az mi Istenünc hatalmas keze mi velünc ielen vala, bölcz értelmes férfiakat, Maklinac maradékából valót, ki vala Leui fia, ki Izrael fia vala, Scherebiast az ö fiaival és az ö rokonsságival; tizen nyóltzat.

49 Asabiast és Isabiast Merari maradékiból, ennec rokoni és azoknac fiai húsian.

50 Az Netinęusoc közzül pedig, kiket Dáuid és az feiedelmec à Leuitác siolgálattyára attóc vála, két siáz húsi Netineusokat, kiknec neueket mind bę irtac vala.

51 Ackoron ott böytöt hirdeténc, hogy az Istennec elötte magunkat meg saniaragatuán, ö töle magunknac, az mi úti társainknac, fiainknac és barminknac az leseskedés ellen jó útat kérnénc.

52 Mert à királytul el késéréſre való gyalogokat és louagokat siegyenlém vala kérni, hogy az mi ellenseginc ellen minket meg óltalmaznánac.

53 Mert ezt mondottuc vala az királynac, hogy az Wrnac hatalma az ötet félöckel ielen lésien.

54 Ecképpen azért az mi Wrunknac Istenünknec esedezuén, ötet meg engesitelüc, és à mi Istenünktöl az mi kéuánságunkat meg nyerüc.

55 És à Papi feiedelmec közzül válasitéc tizen két férfiakat: És Serabiast s. Asabiast, és ö vęlec az ö attyokfiai közzül tíz férfiat.

56 Kiknec mérue kezekhöz adám az aranyat, ezüstöt, és az mi Istenünc házainac Papi edénit, mellyeket az király és az ö tanácsosi, és feiedelmi, és mind az Izraelitákis aiándékoztanac vala.

57 Es meg méruén, adéc hat siáz ötuen talentum ezüstöt, ezüst edényeket siáz talentumot, és siáz talentum aranyat.

58 Es húsi arany pohárokat, és aranyhoz hasonló rézből czinált két edént, mellyec ollyan drágác vóltac mint az arany.

59 Es mondéc nékiec: tijs az Wrnac sient siólgai vattoc, és ez edényekis sientec, ez arany és ezüstis à mi attyainknac Wrának Istenénec fogadásból aiándékoztatot.

60 Szorgalmatosan meg örizzétec miglen azokat à Papoknac

és Le-

és Leuitáknac feiedelminec, és az Izraelben való attyai nemzetségeknec feiedelminec, az mi Istenünc házának tárházába Ierusálembe bę siolgáltattyátoc.

61 Annac okaért fel fogadác az Papoc és Leuitác az aranyat, az ezüstöt és az edényeket, hogy Ierusálembe az WRnac Templomába bę vinnéc.

62 Ackoron az elsö hólnapnac tizenkettödic napián, az Ahaua víz mellöl meg indúlánc és Ierusálembe iöuénc.

63 Holott minec vtánna harmad napig le telepettünc vólna, negyed napon bę adóc az aranyat és az ezüstöt az mi Wrunknac Istenünknec házába, Meremoth neuö Papnac Vrijas fiának.

64 Es az ö siólga társának Eleazarnac Phinees fiának, kikuel valának Iozabad Iosuenec fia, és Nohadia Leuita Dinnuinac fia, siám sierint és mértec sierint mindeneket.

65 Es azoc mit nyomnának azonnal meg irattatéc.

66 Az kic pedig à rabságból haza iöuénec az Izrael Wrának Istenének égö áldozatot tönec, az egésı Izraelért tizen két tulykokat, kilentzuen hat kosokat.

67 Hetuen hęt bárányokat, és à bünért tizen két keczke bakot, mind azokat az wrnac áldozatúl.

68 Es az király paranczolatit oluasni adác à király siólgainac, tisit tartóinac, és à vizén túl való feiedelmeknec, kic à népnec és az WR templomának tisiteséget tönec.

69 Ezec pedig el végeztetuén, à feiedelmec én hozzám iöuénec, monduán: Az Izraelnec népe, az feiedelmec, à Papoc, és à Leuitákis nem válasitottác el magokat.

70 Az idegen pogányoktól és ez földnec nemzetségétül, az ö tisitátalanságoc az Cananęusoktól, Hittęusoc, Perizęusoktól, Iebusęusoktól, Moabitáktól, Ægyptiusoktól, és Edomęusoktól vagyon.

71 Mert mind ök s- mind az ö fioc azoknac leániual eggyé ültenec házasságban, és à sient mag idegen nemzetségekuel meg egyeledett: męg az külsö feiedelmec és à Papi feiedelmekis ez hamisságban eleitöl fogua résiesec.

72 Mihelt ezeket hallám, meg metelém az én ruhámat és köntösemet, és az én feiemnec és siakállónac siálait siaggatuã nag bánattal és siomorúsaggal le üléc.

73 Es gyülénec én hozzám valakic az Izrael Wrának Istenének beséédéuel fel indítatnac vala, mikor az hamisságért sirnéc, és mind az estueli áldozatnac ideiéígsiomoruan ülec vala.

74 Ackoron ruhám és palástom metelue az böytölés után fel keluén, és tęrdre esuén, az WRhoz az én kezeimet fel emelém.

75 Monduán: WRam meg siégyenültem, és siégyenlem az te ortzád eleibe menni.

76 Mert à mi bünеinc feiünc felött meg sokasúltanac, és à mi álnokságinc siintē az ęgíg fel érnec.

77 Mert az mi eleinknec ideiétöl fogua, mind ez mai napig nagy vétekben vagyunc.

78 Añakokaért à mi bũneinkért el adattattunc, à mi királinc és à mi Papiainc à földi királyoknac feguerire, rabſágra és prędaláſra ſidalomra mind è mai napîglan.

79 De moſtan miért hogy te tõled mi nékũnc irgalmaſság adattatot, WRam Iſten, ki minékũnc az te ſientſégednec helyén gyõkeret és neuet hattal.

80 Ki à mi Wrunknac Iſtenũnknec házában ki nilatkoztattad à mi világoſságunkat, és à mi rabſágunknac minden ideiben minékũnc ételt attal.

81 Mikoron ſiolgálnánc, az mi Wrunc Iſtenũnc minket el nem hagyott, hanem minket keduęſecké tett, és rendelé hogy à Perſiánac királlyai minékũnc eledelt adnánac.

82 Hogy à mi Wrunknac Iſtenũnknec Templomát fel rakiuc, és à Syonnac puſitaſágit meg eppiczũc; végezetre Iudęában és Ieruſálemben minékũnc meg maradáſt adott.

83 Moſtan azt mondom, mit ſióllyunc, holott ezeket miuelted mi velũnc? mert által hágtuc az te paranczolatidot, mellyeket az te ſiólgaidnac az Prophétáknac, kezekbe attál vala, monduán:

84 Az föld, mellynec õrökſégül való biráſára ti bę mentec, az õ lakóinac vndokſágiual meg ferteztetett, kic azt az õ tiſitátalanſágokual meg tõltõttéc.

Deut. 7. 85 Moſtan annac okaért à ti leánitokat az õ fioknac ne adgyatoc, és az õ leányokat à ti fiaitoknac ne vegyétec.

86 Es ſoha azockal békeſéget ne tarczátoc, hogy el hatalmazuán az földnec ió gyümõlczét eheſsétec, és õrökſéget oſztogathaſsátoc az ti fiaitoknac mind éltig.

87 Minec vtánna azért, az mellyec mi raytunc történtenec, mindenecà mi gonoſi czelekedetinkért, és az mi nagy bũneinkért vóltanac, és adtál minékũnc meg maradáſt.

88 Auagy iſmét te tõled el fordúluán által hágnóké à te tõruényedet, és idegen aſiſioni állátoknac, és ez föld népénec tiſitátalanſágába egyelednénké.

89 Nem de mi reánc meg haraguuán nem veſitenélé el, mîglen az mi gyökörũnc és neuõnc ingyen meg ſem maradna?

90 Izraelnec WRa Iſtene, igaz vagy te; mind az által az gyõker mind è mai napîg meg maradot.[a]

91 Imé az mi bũneinkben vagyunc te elõtted, ióllehet nẽ kellene te elõtted azokban állanunc.

[a] Azaz, el veſſíthet néł minket mindeneſtől, de megis meg hattal bennánc.

92 Mikoron pedig Hezras kõnyörgene, és ſirua ſ. le búrúlua az Templum elõtt valláſt tenne, õ hozzá Ieruſálemben nagy ſereggel gyülénec, férfiac, aſiſioni állatoc, iffiac és leáńzóc: és az ſokaſág közt nagy ſiras vala.

93 Es mikoron Hezras fel kiáltot vólna, monda Sechanias Iechielnec fia, Helam maradékából való: Mi vétkeztũnc az WR ellen, hogy è földnec pogáni közzül idegen aſiſioni állatokat hoztũc.

94 Moſtan azért az egéſi Izraélnec reménſége vagyon: Annac okaért

okaért itt az Wrnac esküdgyünc meg, hogy mi à mi feleſégünket, kiket idegenec közzül hoztunc, azokat gyermekekuel egyetemben mind ki üzzüc.

95 Az mint az mi eleinktöl az Wrnac törtenyéből néked meg vagyon paranczolua, fel keluén magyarazd meg.

96 Mert ez dolog te reád néz, mi pedig te veled léſiünc, bátorſággal czelekedgyél.

97 Añac okaért fel keluén Hezras, à Papi feiedelmeket, Leuitákat, és az egéſi Izraelt meg esketé, hogy ècképpen czelekednénec; kic meg eskünénec.

IX. Réſz.

Eſdras pap egybe gyuytuén à fokſágból haza iört Sidókat, vgléc végez azoc felöl, az kic idegen feleſégeket vöttéc vala. Azoc pedig mind az papoknac, Leuitáknac, mind az kölſégnec rendéből elö ſámlaltatnac, és el ſakadtanac feleſégektöl. Eſdras oluaſsa az Iſten könyuét. Az nép öröl.

1 AZ után az Templumnac kapuia elöl Hezras fel keluén, méne Iochanannac az Eliaſib fiának házába.

2 Holott mulatuán ſem ételt nem koſtolá, ſem vizet nem iuéc az ſokaſágnac álnokſágáért.

3 Es meg hirdetéc egéſi Iudeábã és Ieruſálembẽ, mindeneknec va lakic à fogſágból meg iöttenec vala, hogy Ieruſálẽbe gyülnénec.

4 Valaki pedig máſod auág harmad nap el nem iüne, az feiedelmeknec és véneknec tanácz ából, añac mindẽ marháia el foglaltatnéc, ö maga pedig à rabſágra vitetet gyülekezettöl el ſakaſitatnéc.

5 Igy Iudánac és Beniaminnac minden nẽzeti máſod nap Ieruſálẽbe gjülénec nyóltzadic hólnapbã, à hólnapnac máſodic napián.

6 Es az egéſi nép à templomnac piátzán le üle, reſiketuén az ielen való tẽl miatt.

7 Ackoron Hezras fel keluén möda nékic: ti hamiſſan tſeleked tetec, hogy idegen nemzetből való feleſégeket hoztatoc, meg ſokaſituán Izraelnec vétkét.

8 Moſtan azért tegyetec valláſt, és magaſitallyátoc az WRat, az mi eleinknec Iſtenét.

9 Es az ö akarattyát meg czelekeduén táuozzatoc el ez földnec népétöl, és az idegen nemzetből való feleſégektöl.

10 Kinec fel kiáltuán mind à naág ſokaſág fel ſióual mondánac: az mint mondád vgy czelekedünc.

11 De miért hogy à ſokaſág naág, és tẽli idö vagyon, és itkön á hidegen nem álhatunc; ez pedig nẽ egy napi dolog auagy kẽt napi; mert ebbẽ igen ſokã vétkeztünc.

12 Allyanac elö à ſokaſágnac feiedelmi, és mindnyáián à kic mi köztünc laknac és idegen nemzetſégből való feleſégec vagyon.

13 Bizonyos idöben, az véneckel és biráckal állyanac elö, miglen è dologból az WRnac haragiát meg engeſitelic.

14 Czac Ionathan Haſaelnec fia, és Iachzeia Tikuanac fia véuéc ezt fel, Meſullam pedig és Sabbetai Leuitác ſegîtéc azokat.

15 Es mind ezenképpen czelekedénec à fogſágból haza iöttec.

16 Mert válogatott férfiac Hezras Pap, és az atyai nemzeteknec

feiedelmi, az ő neuec ſierint az tizedic hólnapnac elsö napiától fogua le ülénec, hogy ez dolgot meg roſtálnác.

17 Es azokról az férfiakról kiknec idegen nemzetből vala feleſégec, az elsö hólnapnac elsö napiáig végezénec.

a: Az Papoknac ſjámoc, kic idegen feleſégeket vöttec vala.

18 a Es az Papoc közzül egybe egyeledtec találtatának; kiknec feleſégec idegen nemzetből vala.

19 Ioſuenec fiai közzül, ki Ioſadac fia vala, és az ő rokonſági közzül, Mahhaſeia és Eliehezer, Iarib és Gedalia.

20 Kic ki üzéc az ő feleſégeket, az ő bünökért egy koſſal áldozuá.

21 Iſmeg Immernec maradékából, Chanani és Zebadia; Charim maradékából Mahhaſeia, Elija és Semahhia, Iechiel és Huzzia.

22 Paſchchur maradékából, Eliohenai, Mahhaſeia, Iſmahhel, Netanеel, Iozabad és Elhhaſa.

b: Leuitáknac ſjámoc.

23 b Iſmét à Leuitác közzül: Iozabad, Simhi, és Kelaia, ki (mondatic) Kelitanakis, Petachiu, Iehuda, Elihezer.

c: Az énekeſeknec aytón állóknac, és az több Izraelitáknac ſjámoc.

24 c A Muſicuſoc közzül: Eliaſib.

25 Az aytón alloc közzül: Sallum, Telem és Vri.

26 A mi pedig az Izraelitákat illeti, Parhhoſch maradékából, Ramia, Iezija, és Malcija, és Miami, és Elhhazar, és Malcija és Benaia.

27 Iſmét Helam maradékából, Matthanias, Zacarias, Iechiel, Haboli, Ieremoth és Elija.

28 Iſmét Zattu maradékából, Eliohenai, Eliaſib, Mattania, Ieremoth, Zabad és Haziza.

29 Bebai maradékiból, Iohanan, Chanania, Zabbai és Hatlai.

30 Bani maradékibólis, Meſullam, Malluc, Hadaia, Iaſub, Scheal és Ramoth.

31 Pachath Moab maradékiból, Hadnatul és Celalétül, Benaia, Mahhaſeia, Mattania, Betzaleel, Binnui és Manaſſe.

32 Iſmét Charim maradékiból, Elihhezer, Iſchija, Malcija, Schémahia, Schimhon, Benianim, Malluc és Schemaria.

33 Chaſchumi maradékából Mattenai, Mattatta. Zebad, Eliphelet, Ieremai, Manaſſe, és Simhi.

34 Iſmét Bani maradékiból, Mahhadai, Hamram és Vel, Benaia, Bedaia, Celuhu, Vania, Meremot, Eliaſib, Mattania, Mattenai, Iehaſau. Bani, Binnui, Simhi, Selemia, Nathan, Hadaia, Mahnadbai, Schaſchai, Scharai, Hazareel, Selemia, Schemaria, Sallum, Amaria és Ioſeph.

35 Az Nebuntinuſoc közzülis, Iehiel, Mattitia, Zabad, Zebina, Iaddau, Ioel és Benaia.

36 Ezec mind idegen nemzetből való feleſéget vettenec vala, és azokat mind fiockal egyetembe el boczátác.

37 Ecképpen lakánac az Papoc és Leuitác, és az Izraelitác Ieruſalemben, és az egéſi tartományban: az hetedic hólnapnac pedig fel tettzéſében mikor az Izraelitác az ő lakáſokban vólnánac.

38 Az egéſi ſokaſág egybe gyüle az Napkelet felöl való ſient kapunac piátzára.

39 Es mondác Hezraſnac à törüéntudónac hogy elö hozná az

Moſes

Moſes törvényét, mellyet az Izraelnec WRa Iſtene adott.

40 Ackoron Hezras Pap à törvényt elö hozván az ſokaſág elött mind férfiac ſ-mind aſiſioni állatoc elött, és mindenec elött az kic meg érthetic vala à törvényt, à hetedic hólnapnac wyſágában.

41 Oluaſá az Vduaron, melly az Templumnac ſient kapuia elött vagyon, reggeltöl fogua mind délig, minden férfiac és aſiſioni állatoc elött, kic à törvényre figyelmeznec vala.

42 Hèzras pedig à törvénytudó, fából való prędicaſió ſékben áll vala, mellyet czináltac vala.

43 Ö mellette pedig Mattitia és Schemah, Hananias, Vrijas, Chilkijas és Mahhaſeias, iob kęz felöl állanac vala.

44 Bal felöl pedig Pedaias és Miſchael, Malcija, Chaſchuim, Chaſchabaddana, Zacarias és Meſullam állanac vala.

45 Mikorö az egéſi ſokaſág elött Hezras à könyuet veńé, mindenec elött leg fellyeb helyén való üluē.

46 Az vtán mind az ott állóc elött à törvényt el végezvén, Hezras à magaſságos WR Iſtent, à feregeknec hatalmas Iſtenét áldá.

47 Es felele mind à nép, Amen: Es kezeket iſmét fel emeluén az földre bürúluan, imádác az wrat.

48 Iofueis és Bani, és Scherebia, Iamin, Hackub, Schabbethai, Hodija, Mahhaſeia, Kelita, Hazária, Iozabad, Chanan, Pelaia, és à töb Leuitákis.

49 Az ſokaſágban tanityác vala azWRnac törvényét, oluaſván azWRnac törvényét, és kiki elö hozza vala azokat d, mellyeckel az oluaſás meg értetnéc.

d Az az, kiki mind az ö értelmét elö hozván magyaraxzác vala az törvent.

50 Añac vtanna az király könete, à Törvénytudó Hezras Pappal, és à Leuitáckal kic à nèpet tanitják vala, ſióluán monda, ez à nap ſientelteteti azWRnac, (ſirnac vala pedig mindnyáián mikor à törvényt hallottác vólna.

51 Es monda Hezras: ki ménüén azért igen köver étkeket egyetec és édes italt igyatoc e, és azoknac az kiknec ninczen küldgyetec aiándékokat.

e1 Az ſzokaſnac modgyával exac azt akarja tolenteni, hogy iól lakánác.

52 (Mert è nap az Wrnac ſientſé ges) és ne légetec ſiomorúac, mert az WR örömet adott tinéktec.

53 Az Leuitákis meg hirdetéc mindeneknec, móduán: Es à nap ſient nap, ne ſiomorkodgyatoc.

54 Es el ménénec mindnyáián enni és inniaés iól lakni, és aiándékot küldeni azoknac à kiknec nem vala hóg lakoznánac, és igē örnuędezénec az igéknec à mellyekre meg tanittattanac vala.

55 És mindnyáián Ieruſálembe gyüluē vigadozánac azIzraelnec wránacIſtenénec rendeléſe ſierīt.

ESDRASNAC MASODIC KÖNYVE: MELLYET KÖZÖNSEGESEN ESDRAS NEGYEDIC KÖNYVENEC NEVEZNEC. MELLYSEM AZ SIDO, SEM AZ GÖRÖG NYELVEN NINCZEN.

I. Rész.

Az Isten semmire hánnya az népnec az ő nagy hálá adarlanságát és gonoſságát. Elő számlálya nekic az ő régi ſoc io tétemeneir, mellyeknec elő számalaſaual az vtra akaria őket eſritení. Fenyegeti őket hogy ha meg nem eſernec el veri őket, és más népet valaſz magának.

a: Másodic könyuec mongya eſtemnt ha amaz igaz Eſdras könyue, eſnec ez hamis Eſdreſnac elſő könyue volna. De vedd eſzedbe meg neczalat kozzal, mert az igaz Eſdras könyuet fogſágból való ſzabaduláſnac vtáñá irattatot. Ez pedig vgy tétetett mint ha à fogſágban irta volna ezeket Hogy pedig nemelyec külömbſéget teſznec az Eſdras Pap es Eſdras Prophéta között, á kyaba való dolog, mert az nemzetſégnec ſzámlálása vgy vagyon hogy es az Eſdras pap volt rólna.

I.

MAsodic a könyue Hezras Prophétánac, Seraia fiánac, ki Hazaria fia, ki Hilkijas fia, ki Sallum fia, ki Tzadoc fia, ki Achitub fia.

2 Ki Amarias fia, ki Hazaria fia, ki Meraioth fia, ki Zerachia fia ki Huzzi fia, ki Bucki fia, ki Abiſuah fia, ki Phinees fia, ki Eleazar fia.

3 Ki Aaron fia, ki Leui nemzetſégéből való vala, ki à Meduſoknac tartományokban rab vólt: Artaxerxeſnec Perſác királlyánac birodalmában.

4 Lőn azért az WRnac beſiéde énhozzám, monduán:

5 Meny el hirdeſd az én népemnec az ő gonoſságát, és az ő fiainac álnokſágokat, mellyeket én ellenem czelekedtenec, hogy meg mondgyác az ő maradékoknac.

6 Hogy az ő eleic knec bűnöc ő bennec meg öregbültenec, kic én rólam el feletkezuén, idegen Iſteneknec áldoztanac.

7 Auagy az Ægyptomnac földéből à fiolgálatnac házából nem én hoztamé ki őket? Ők pedig ingerlettenec engemet, és az én tanáczimat meg vtáltác.

8 Te azért à te fejednec üſtökét rázd meg, és minden gonoſiokat veſs ő reáioc b; mert nem engettenec az én törvényemnec, és ez az nép meg az feniteket ſem veſſi.

9 Miglen ſienuedném el ezeket, kikuel enni iót töttem?

10 Sok királyokat ő érőttec el veſitettem; Pharaót az ő ſiólgaiual, és mindé ő ſeregit meg vertē

11 Nap keleten ezeknec ortzáioc elől minden pogányokat el veſitettem, kic két tartománual vóltanac c; az pogányokat kic Tyrusig és Tzidonig vóltac, el oſilattam, és azoknac minden ellenſégeket meg öltem.

c Erti Sihon királynac és Ognac tartománit.

12 Te azért ſiólicz meg őket monduán: Ezt mondga az WR.

13 En titeket à tengeren által hoztalac, és abban néktec erős vtzákat ſierzettē, tinéktec hadnagyul adtam Moſeſt és Aaron Papot.

Exod: 14.

14 Tinéktec tűznec oſilopáual világoſságot ſierzettem, és köztetec nagy czudákat töttem, ti pedig én rólam el feletkeztetec, azt mondgya az WR.

15 Ezt mondgya az ſeregeknec WRa, az fürnec ti néktec iegyűl vóltanac; az ti tábortoc környűl vgy mint ſereggel vóltac mikoron ott zugolodnátoc.

Exod: 16.

16 Es mikor az én neuembe à ti ellenſégteken győzödelmet nem vennétec, sőt meg moſtannis zúgolodtoc.

17 Es hól vadnac à ti veletec tőt ſoc ió tétemenim? nem de mikoron ehöznétec az puſitában én hozzám kialtátoké.

18 Monduán: Miért hoztal minket ez puſitába? Hogy meg ölnél minket? Iob vólt vólna minékünc

b: Az az, mond meg nekic, hogy minden gonoſs hőſeteket vegtec

kűnc az Ægyptusbélineknec ſiolgálnunc, hogy nem mint ez puſitában meg halnunc.

Pſal: 78. 19 Es meg ſiánuán titeket az ti fohászikodáſtokért, az Mannat adám tinéktec eledelől, Angyaloknac kenyerét őttétec.

Exod: 17. Num: 20. 20 Nem de mikor ſiomiuznátoc, à kő ſiiklát nem meg metzemé, és nem elegſéges víz folté? az hęuſég ellen mint az fánac leueleiuel bę fedeztelec titeket.

21 Gazdag tartomáńokat adtam ti nektec; Cananęuſokat, Perizzęuſokat, Philiſteuſokat az ti ortzátoc elől ki űztem; mit czelekedgyem többet ti veletec? Azt mondgya az WR.

22 Ezt mondgya à Mindenható WR: az puſitában mikoron à keſerű kút feieknél vólnátoc, ſiomiuhozuán és ſiidalmazuán az én neuemet.

Exod: 15.

23 Ti reátoc à káromláſért nem boczáttam tűzet, hanem az vízben fát vetuén az forráſokat édeſecké töttem.

24 Mit miuellyec te veled Iacob? nem akarál engedni Iuda: Egyęb nemzetſéghöz mégyec, és ő nékiec ielentem meg az én neuemet, hogy az én törueniemet meg őrizzéc.

Eſa: 1. 25 Miért hogy engemet el hadtátoc, énis el hadlac titeket: Mikoron én tőlem kegyelmet kértec, meg nem kegyelmezec.

26 Mikoron engemet ſegitſegől hijtoc, titeket én meg nem halgatlac: mert à ti kezeteket vérbe ferteztettétec, és à ti lábaitoc gyorſan futnac az gyilkoſságra.

27 Nem engemet hattatoc el hanem ti magatokat, azt mondgya az WR.

28 Ezt mongya à Mindenható WR: Auagy nem kérteleké én titeket, hordozuán mint az atya fiait, és az Anya leánit, és mint az dayka az ő apró gyermetskeit.

29 Hogy énnékem népem lennétec, és én néktec Iſtentec; és lennétec énnékem fiaim, és én ti néktec attyátoc?

30 Titeket úgy gyűytöttelec egybe mint à fias Tic az ő tſirkeit ſiarnyai alá: moſtan pedig mit miuelnéc ti véletec? el vetlec titeket az én ortzám elől.

31 Mikoron áldozatot hozandotoc éńékę, az én ortzámot el forditom előttetec: mert à ti ińepeteket, és wy hóldotokat, és környül metelkedéſteket meg vetettem.

32 En az én ſiólgaimat az Prophétákat ti hozzátoc kűldöttem, kiket meg foguán meg őltétec, és azoknac teſteket ſiaggattatoc: azoknac véreket meg kéuánom, azt mondgya az WR.

33 Ezt mondgya à Mindenható WR: à ti házátoc el puſitúl, el hánlac titeket mint à ſięl à pozdoriát.

34 Es fiaitoc nem tenyéſinec, mert az én parantſolatomat hátra hattác, és czelekedtenec ollyat, melly az én ſiemem előtt gonoſinac láttatic.

35 Az ti házatokat idegen népnec adom; kic iólhetnem hallottac, mind az által hiſinec; az éń parantſolatimat meg czelekedic, ha czúdat nem téſiekis előttőc.

26 Kic

36 Kic mikoron Prophétákat nem látnákis, az ő álnokſágokról meg emlekeznec.

37 Bizonſágot téſſec az iővendő népnec kegyelméről, kiknec kiſſedi örömmel vigadoznac, kic engemet teſti ſiemmel nem látnac, mind az által lélekben el hiſſic, az mellyeket mondandoc.

38 Moſtan pedig attyámfia tekinczed melly nagy diczőſég; és nézzed az nap keletről (én hozzám) iővő népet.[d]

39 Kiknec adom az Abrahamnac, Iſácnac, Iácobnac, Hoſeaſnac, Hamoſnac, Miceaſnac, Ioelnec, Abdiaſnac, Ionaſnac.

40 Nahumnac, Abbakuknac, Sophoniaſnac, Aggeuſnac, Zachariaſnac, és Malaciaſnac feiedelemſégét, ki az WRnac Angyalánakis hiuattatot.

d: Nemellyet így fordityac: az napnac fel keleſetől fogua, az az, ió reggel hogy az nepnec ſerenſéget azzal ielentſe.

II. Réſz.

Elöſſer ez cáputban, az Iſtennec panaſolkodáſa iratatic meg az Synagoga felől. Vgyan ott az Anya ſent Egy háznac az ő ſiain való ſiraſa és kéſergéſe, kiket az Iſtenhöz való meg terestre indit. Vtánna á Chriſtuſnac az ő atyaual való tanáczkozáſa az Synagogánac el veteſéről és azoknac bűnteteſekről, kic azt óltalmoc alá vennéc. Az vtán igeretet tésen Iſten az hiueknec gyülekezetiről, és az Anya ſent Egy háznac és annac ſainac ranuſágokat ád. Végezetre az Iſtennec igeret meg confirmaltatnac.

1 EZT mondgya az WR: Ez népét á ſiolgálatból én hoztam vala ki, és az én ſiólgaim által á Prophétác által paranczolatokat adtam vala ő nékiec; kiket nem akaránac halgatni, hanem az én tanáczimat heiába valócka téuéc.[a]

2 Az Anya[b] azki ezeket ſiülte ezt mondgya nékiec; mennyetec el ſiaim: Mert én özuegy és el hagyattatott vagyoc.

3 Titeket örömmel tartottalac vala fel, de tületec ſiralommal és ſiomorúſággal váltam meg; mert az ti Wratoc Iſtentec előtt vétkeztetec, és az ő ſieme előtt gonoſit czelekedtetec.

4 Moſtan pedig mit czelekedném ti veletec? En özuegy és el hagyattatott vagyoc: mennyetec el ſiaim, és az Wrtól kérietec irgalmaſságot.

5 [c]En pedig tégedet ő atya bizoſságul híſlac, ez gyermekeknec Aña ellen, kic az én teſtamentomomat nem akarác meg tartani.

c: Chriſtus az ő attyaual tanáczkozic, mit kell az Synagogáual és az ő ſiainal czelekedni.

6 Hogy öket veſd gyalázatra, és az ő Añyokat ragadomáñra, hogy nékiec nemzetec ne légyen.

7 El oſióllyanac az pogányoc között, azoknac neuec az földről el törölteſséc, mert az én ſient esküuéſemet meg vtáltác.

8 Iay tenéked Aſſur, ki melletted az álnokokat el reyted: ő iſtentelen nemzetſég, emlekezzél meg róla, mit miueltem Sodomáual és Gomoráual. Gen: 19.

9 Kiknec mezeiec fenyő viaſios hántockal és hamuual el fedeztet ue fekſiic; illyenné téſiem azokat kic énnékem nem engedtenec, így ſiól az Mindenható WR.

d: Tudni illic, az idegeknec, az pogányoknac.

10 Ezt parantſollya Hezraſnac az WR: Hirdeſd meg ez népnec,[d] hogy ő nékic adom Ieruſálemnec orſiágát, az mellyet adandó vaſéc Izraelnec.

e: Az iſten az keresztyéni gyülekezetnec, ſzép igeretet tesſen. és az hiueknec tanuſágokat ád.

11 [e]Hogy azoknac diczőſégeket el veſiem, és ezeknec adom az

örőcké

a: Iſten panaſolkodáſa.

b: Az Anyan értи az Anya ſzent Egy házat, melly itt az ő ſiait kiket az ige által ſzült vala, ſiratya, &c.

örökké való háylékokat, mellyeket amazoknac késitettem vala.

12 Eeletnec fáioc léſien ezeknec, igen drága ió illatú kenetec, ezeket ſem munka, ſem fáradozás nem bántya.

13 Mennyetec el hogy el vehéſſétec: kéritétec ti magatokért, hogy keues napig késſenec f, késſ immár az orſág vigyázzatoc.

f: Tudni illic az igert ió tetemenyec, hogy a gokat hámar el vehéſſétec.

14 Hijad bizonſágúl az Eeget és à földet; mert à gonoſit meg rontottam, és iót teremtettẽ, à mint ęlec én, azt mondgya az WR,

15 Anya, vedd hozzád az te fiadat, neueld fel öket örömẽl, miképpen à galamb, erősicz meg azoknac lábokat, mert tégedet válaſitottalac, azt mongya az WR.

16 Es az halottakat fel támaſituán az ö helyekből, az koporſóból ki hozom azokat; mert iſmérem az te neuedet Izrael.

17 Ne félly te ki ez fiaknac annya vagy; mert válaſitottalac tégedet, azt mondgya az WR.

18 El küldöm tenéked ſegitſégedre az én ſiólgaimat, Eſaiáſt és Ieremiáſt, és à kiknec tanáczokat ſienteltem és késitettem tenéked, úgy mint külömb külömb gyümölczöckel meg füzettetet tizen két fákat. g

g: Az tizen két Prophetákat érti.

19 Es annij téli jel és męzzel folyó kút feieket b, és hęt nagy hegyeket roſáual és Liliummal böuölködöket; mellyeckel örömmel bę töltöm az te fiaidat.

b: Az az, tizen két kút feieket.

20 Az özuegyet meg ſiabadits, az áruának igyét forgaſd, à ſükölködönec adgy, az áruát óltalmazd, à mezitelent ruházd.

21 Az meg romlottad és erőtlent gyogyiczad, à ſántat meg ne neuesd, à czonkát óltalmazd, és az vakot az én fényes világoſságomnac látáſára vigyed.

22 Az vén embert és gyermeket az te keritéſeden belől tarczad.

23 Halottakat àhól találandaſi, bę takaruán czináld koporſóba; és az elsö ſiękет néked adom az én fel támaſitáſomban.

24 Tarcz veſiteg magadot és nyugodgyál én ſierelmes népem, mert à te njugodalmad el iöuẽdö

25 Io daika, neueld az te fiadat, erősicz meg azoknac lábokat.

26 Az gyermekeknec, kiket néked adtam, éggyikis el ne veſſien; mert azokat én az te kezedből meg kéuánom.

27 De meg ne fáradgy; mert mikor à nyomorúſágnac és gyötrödéſnec napia el iöuend, ſirnac és ſiomorkodnac egyebec, te pedig vidam és örömmel böuölködö léſieſi.

28 Iregylic az pogányoc, de te ellened ſemmit nem tehetnec, azt mondgya az WR.

29 Az én kezeim meg óltalmaznac tégedet, hogy az te fiaid gyötrelmet ne érezzenec.

30 Vidám légy anya az te gyermekeduel, mert tégedet én meg ſiabadítlac azt mondgya az WR.

31 Az te el alutt fiaidról emlekezzél meg, mert én azokat az földnec gyomrából ki hozom; és irgalmaſságot czelekedem ö vęlec, mert irgalmas vagyoc, úgy mond az Mindenható Iſten.

32 Fogadd

32 Fogadd hozzád à te gyermekidet, mîglen el mégyec és irgalmaſságot czelekedem ő vęlec: mert bőuőlkődnec az én kút fejeim, és az én kegyelmem ſoha el nem fogy.

33 En Hezras parancolatot vettem vala az WRtól az Horeb hegyén i, hogy Ieruſálembe meñéc: de mikor ő hozzáioc meñéc, meg veténec engemet, és az WRnac paranczolattyát nem véuéc.

34 Annac okaért mondom tinéktec pogányoc, kic engettec és értitec, vártiatoc az ti páſtortokat, ki ti néktec ŏrŏc életet adandó: Mert kőzel vagyon à ki az vtólſo időben el iőuendő vala.

35 Kęſſiec legyetec az ot ſiágnac iutalmának el vetelére, mikoron az ŏrŏcké való világoſság ŏrŏc időkre fénlendic tinéktec.

36 Táuoſitaſsátoc el ez világnac árnyékát, vegyétec el à ti gyŏnyŏrűſéges diczőſęgteket: En nîluán bizoñſágot tęſſiec az én meg Tartómról.

37 Az igért aiándékot el véuén vidamoc legyetec, hálákat aduán annac ki titeket az menyorſiágra el hijt.

38 Noh állyatoc meg, és nézzetec az WRnac lakodalmára el peczeteltetteknec ſiámokat. k

39 Az kic ez világnac árnyékát el táuoztatuán, az WRtól ſiép fényes ruhákat vettenec.

40 O Syon az tieidnec ſiámokat vegyed, és rekezd bę az tieidet, kic feiér ruhákba ŏltŏztettenec, és az WRnac tŏrvéninec tellyeſſen engedtenec.

41 Az te fiaidnac, kiket kéuánſi vala, ſiámoc tellyes. Kéried az WRat kinél vagyon az birodalom, hogy meg ſienteltetſéc az te néped, ki eleitől fogua hiuattatot.

42 En Hezras látéc à Syoñac hegyén nagy ſereget, kit meg nem ſiámlálhatoc vala, kic mindnyáián énekekuel az WRat diczéric vala.

43 Kic kőzőtt vala egy magas iffiu, ki à többit mind fellyűl haladgya vala, ki mindeniknec feiekbe Coronákat téſien vala, és annál inkáb magaſitaltatic vala: én pedig czudálom vala.

44 Ackoron meg kérduén egy Angyalt, mondéc; Kiczodac ezec WRam?

45 Ki feleluén énnékem, monda: Ezec azoc kic az halandó ruhát le vetuén halhatatlant ŏltŏztenec fel, és az Iſtennec neuéről valláſt téuén, moſtan Coronaztatnac meg és véſſic az iutalmat.

46 Iſmét mondéc az Angyalnac: Kiczoda amaz iffiu, ki az Coronákat feiekbe téſſi, és az kezekbe pálmákat ád.

47 Ki feleluén monda énnékem: Az az ISTENNEC FIA, kiről az ő életekbē valláſt tőttenec.

48 Mikoron annac okaért kezdettem vólna azokat magaſitalni, kic az WRnac neue meljet erőſsen meg állottanac, meg hagyá énnékem az Angyal, menny el mond meg az én népemnec, minemű és melly czudálatos dólgait láttad az WR Iſtennec.

3 Réſi.

i: Itt ez Eſdras Moſſe téſſi magat. De vedd eſzedbe hogy az igaz Eſdras nem mondgya magat felől hogy az Horeb hegyén volt volna, ſem pedig hogy az ő beſzédet meg vetettec vólna az ſidóc, hanem inkáb azt mondgya hogy néki engetenec. Eſdr:10.

k: Az Iſten igereti meg confirmaltatnac ſzép láſſal.

III. Rész.

Első fámlálya Esdras az Isten ió tetemenyenec sokságat, mellyel az ő népéhöz vólt, És panaszolkodic Isten előtt hogy az ő népét a Babyloni-beliec kezébe adta, és azoc által nyomorgattatya, kic sokkal bűnösbec azIsraelitáknál, &c.

1 AZ város romlásának harmintzadic esitendeiében, mikoron Babyloniába vólnéc, az én ágyas házámban fektemben meg háborodám, és az én gondolatim az én elmémet el búrîtác.

2 Mert látom vala az Syonnac pusitulását, és Babyloniában léuöknec sokaságát.

3 Annac okaért az én lelkem mikor igen meg háborodot vólna, kezdém félelmes beszédeckel meg szólitani az WRat.

4 Monduán: WRam Isten te az te igéduel az földet eleitől fogua egyedől erősitedted, és abban népet szerzettel.

5 Te adtál Adamnac hólt testet, (mert azis az te kezeidnec múnkáia,) és mikor abba éltető lelket adtal vólna, te előtted çlőué lön.

6 Te ötet Paradysumba bę viuén, mellyet à te iob kezed ültetet vala, minec előtte az ez földre jüne.

Gen. 1. 2.

7 Paranczolád ő néki hogy az te vtadat szeretné; de azt által hágá: Annac okaért ötet és az ő maradékit halálra itéléd.

8 Ecképpen minec vtánna soc pogányoc, nemzetségec, népec és szántalan nemzetec el szaporottac vólna, éggyenkint minden nemzet az ő akarattya szerint iára, és czelekeduén azt à mi à te szemeid előtt gonosznac láttatic, meg vtálác à te parantsolatidat.

9 Annac okaért idő iártába ez földnec lakóira özön vizet hozál, mellyuel el vesitéd öket. Gen 6. 7. 8.

10 Es krualtképpen mindenikre jöue, mint Adámra az halál, úgy ezekre az viz özön.

11 Éggyet pedig ő bennec meg tartál, Noet az ő háza népéuel, honnét minden igazac vadnac.

12 Mikor pedig ez földnec lakói igen soc fiackal meg kezdettec vólna sokasúlni, honnét ez népec és soc nemzetségec szaporodánac, mikoron ismét az istentelenséget amaz elsöknél fellyeb kezdettec vólna gyakorlani.

13 Mikoron azoc hamissan czelekednénec te előtted, ő közzülöc magadnac választal egy embert, kinec neue Abraham. Gen 12.

14 Es szeretuén ötet, egjedül ő néki mutatád meg à te akaratodat.

15 Es szerzél ő vęle öröcké való frigyet, ezt monduán ő néki, hogy az ő maguát soha te el nẽ hagiod.

16 Annac okaért adád ő néki Isaakot, Isaacnac pedig Iácobot és Esauot, kic közzül választuán Iacobot, minec vtánna Esauot el szakasztád tűle, Iácob igen meg sokasodéc.

17 Es mikor az ő Ægyptomból meg szabadîtott maguát az Sina hegyére hoztad vólna.

18 Az Eegeket meg indîtuán az földet meg rázád, az földnec kerekségét meg mozgatád, à mélységeket meg reszketteted, és ez világot meg háboritád.

19 Es az te diczőségednec tűze, föld indúlása, és szeles és hideg

köde, négy felé elöl ki ménuén, töruéñt adál azIácob maguánac, és az Izrael nemzetinec, hogy azt siorgalmatoſon meg tartanác.

20 De nem vöd el ö tülöc à gonoſi siiuet, hogy ö beñec à te töruényed gyümölczet teremthetne.

21 Mert az gonoſi siiuet elsöben Adam hordozá, miólta à töruény által hágáſától meg gyözetteték, és mindnyáián azokis, kic ö töle siületteténec.

22 Es meg maradandó lön az erötlenſég és az erötlenſégnec töruénye igen gonoſi gyökerrel ragaduán à népec siiuéhöz, melly ben az ióſág el táuozuán czac az gonoſság marada meg.

23 Mikoron pedig idö forgáſában az eſitendöc bé töltenec vólna, mellyekben magadnac támaſitál egy ſiolgát, kinec Dáuid vala neue.

24 Meg parantſolád néki hogy az te Neuednec városſt rakuán, ott te néked tömiénnel és áldozatockal áldoznánac.

25 Melly mikoron ſoc eſitendeſig lött vólna, tégedet az városnac lakói el hagyánac.

26 Szintén vgy czelekeduén mint Adam czelekedett vala, és minden ö nemzete; és ökis gonoſi siiuel czelekedénec.

27 Annac okaért à te városodat adád à te ellenſegidnec kezekbé.

28 *a* Auagy pedig iobban czelekednékéBabyloniánac lakói, hogy ez okaért wralkodgyanacSyonö?

29 Mert miólta ide iöttem, meg ſiámlálhatatlan iſtentenlenſéget láttam, és è harmintz eſitendöbé ſoc bünösöket látot az én lelkem.

30 Az okaért el fáradt az én ſiiuem, mert látom miképpen el ſienueded à bünösöket, és az iſténtelenül czeleködöknec keduezſi: El veſited pedig az te népedet, meg tartuán az te ellenſégidet, mellyet meg nē jelentettél vala.

31 Semmi oka nem iút énnékem eſiembe, ez vtnac miért kellyen mozdithatalannac lenni *b*: mert Babylon Syonnál vallyon ſ. iobban czelekedike?

32 Auagy Izrael kiuöl egyéb nemzetſég iſmérté meg tégedet? Auagy miczoda nemzetec hittenec az te ſiöuetſégednec vgy miképpen czelekedett az Iácob.

33 Mind az által ezeknec iutálmoc nintſen meg, és munkáioknac nem vólt haſina: Az pogányoc között pedig valamelly felé iártam, láttam azokat böuölködni, noha az te paranczolatodról meg ſem emlekeznec.

34 Moſtan azért veſd fontba az mi álnokſáginkat az egyebekéuel kic ez világon laknac: bizonyára az te neuednec emlekezeti ſohúl nem találtatic hanem czac Izraelben.

35 Vallyon ſ. mikor nem vétkeztenec te elötted kic ez földön laknac? auagy melliyic nemzetſég tartotta vgy meg az te parantſolatidat?

36 Ezeket neuezet ſierint meg tapaſitalhatod, hogy az te paranczolatidat meg tartottac, à pogányokat pedig nem találod.

b Az az, A te czelekedetednec modgyánac, hogy az gonoſzokat meg hagyod, az iokat el reſzyed.

a. Panaſzolkodic Eſdras Iſten elött, hogy az ö nepet az iſtentelenec által oſtorozzák.

IIII. Rész.

Az Angyal dorgállya az Esdrast hogy az Istennec czudálatos itéletinec akar végére menni, holott ez világon való kitsin dolgokatis nem foghat meg az ő eszeiméuel, és tanittya őtet sok hasonlatosságok altal.

1 FEleluén pedig énnékem az én hozzám botsáttatot Angyal, kinec neue Vriel

2 Monda énnékem; tahát felőtte igen faradoz à te elméd, hogy ez világon az felséges Istennec útait meg akarod fogni.

3 Kinec mikoron én mondottam vólna, úgy szerelmes wram. Feleluén az énnékem monda; el küldettem én hogy három útat mutassac meg néked, és hárō hasonlatosságot vessec te elődbe.

a Megtanittya Vriel Esdrast hog ha ez világi külsō dolgoknác végére nem mehet, ne igyekezzéc vegyre menni az Istennec titkainac.

4 Mellyeknec ha éggyiket meg magyarázandod, énis visiontag meg mutatom néked az útat mellyet kéuánsi meg látni: Es meg mutatom tenéked honnét légyen az embereknec gonosi szíuec.

5 Mikoron pedig mondottam vólna: mond meg wram; monda énnékem: Mennyel mérd meg az tüznec nehelségét, melljet mond meg oltan nékem; auagy mérd meg à szelnec fuuását, auagy az el mult napot vond visitia énékem.

6 Ackoron én feleluén és mondtám: vallyons à halandó emberec közzül kiczoda czelekedhetné azokat à mellyekről engemet kérdesi?

7 Monda énékem: ha ezt kérdenem te tőled, meni lakó helyec vadnac à tengernec melységébē, auag hány erec vadnac à leg alsó melységben, auagy az ki terjedetet Egekben meni erec vadnac, auagy az mennyei lakó helynec minemō kapui vadnac:

8 Talám azt mondanád énnékem, à melységekbe alá nem mētem, és meg az koporsába sem szállottam, soha oda fel az ęgbe sem hágtam.

9 Mostan pedig egyebről semmiről nem kérdettelec, hanem czac à tüzről, szelről, s az napról, kin által mentel, melljektől mind azon által el nem választathatol, és azokról énnékem nem felelsi.

10 Añac vtáña monda éñékem; te à melljec tiéid és te veled együt forognac nem tudhatod meg.

11 Az magasságban lakónac pedig útát, miképpē foghatná meg à te elméd, vagy à kiuől meg vesett világtolis à romlást mimódon erthetne meg, melly én előttem nilnan vagyon.

12 Mikoron pedig én mondánám: iob vólt vólna mi nékünc nem születtetnünc, hog nem mint męgis az istentelenec közöt élnünc és szenuednünc; és ezeket nem érteni.

13 Felele énnékem, monduán: Mentem vala egyszer egy lapatz helyén való erdőre, hól à fác tanáczot tartottanac vala, monduán:

b: Ez hasonlatossággal vagy példa beszédde azt akarja tetteny, hog mindennec megkell elegedni azzal az ō rendiuel és állapattyaual, mellyet Istennéki adot és rendelt.

14 Noh meñyünc el és hadakozzunc à tenger ellen, hogy el menyen mi előttünc, és czinállyunc mi magunknac más erdöket.

15 Hasonlatosképpen az tengernec habiaijs tanáczot tartánac, monduán: Noh mennyünc fel, és vegyüc meg à mezei erdőt, hogy mi magunknac ottis helyet veriünc.

16 De hijába lön az erdő tanácza, mert az tüz reá jöuén meg emésité azt.

17 Hasonlatosképpē à tenger habiainac tanácza, mert à föuény ellene áluán nē boczátá ki azokat.

18 Ha azért ezeknec biráia vólnál, melliket mētened elöb meg, auagy mellyiket kárhoztatnád.

19 Kinec én feleluén mondéc: Bizonyára hijába való tanáczot tartottanac vólt, mert az erdönec à föld adattatot; és à tengernec helye erre való hogy annac habiait hordozza.

20 Es az énnékem monda: igazán töd az itéletet, és miért nem siabod ète itéletedet te magadra.

21 Mert miképpē à föld az erdönec adattatot, és à tengernec helye, az ö habiainac; igy à földnec lakói, mellyec ez földön vadnac ezac azokat érthetic meg, az menyeiec pedig (azokat) mellyec az Eegeknec magasságiban vadnac.

22 Ackoron feleluén mondéc: Kérlec WRam tégedet, adattasséc éñékem értelemre való elme.

23 Mert nem vólt siándékom tégedet az magasságban való dolgokról kérdeni, hanem azokról mellyec mi raytunc naponként által meñec; mi légjen az oka hog à pogányoknac gyalázatúl adattasséc Izrael, és à melly népet sierettél az istentelen nemzetségnec adattatot, à mi attjainknac törue nye miért vesett el, és à meg iratatot rendelésec sohúl nintlenec.

24 Mi è világból mint az sáskác el vesünc, és à mi életünc almelkodásra és röttegésre adattatot, mint ha méltatlanoc vólnánc irgalmasságot találni.

25 Ismét mit ezelekesiic az ö nēuéuel à mellyről hiuattatunc? Ezekről kérdettelec.

26 Felele pedig az éñékem, mōd uán: Miuel hog felötte igen tudakozol és giakorta czudálkozol, hog illyē hamar el múlic è világ.

27 Bizonyára nē foghattja meg è világ, hog el vegje azokat, melljec az iöuédö idöre az igazaknac igértettenec: mert è világ hamisságual és erötlenséggel tellyes.

28 Azokat pedig à mellyekről kérdesi, meg beséllem: mert el vétettet à gonosi, de meg annac romlása el nem iött. d

29 Ha annac okaért el nem vési az mi bē vettetet, és helyéről el nē mégjen àhól à gonosi vettetet, nem terem ot jó ha el vetretikis.

30 Mert az Adámnac siuébe eleitöl fogua gonosi mag vetteteti, és mind ez ideig meni istentelenséget nemzett és ez vtánnis nemz, mind addig mig à sierőre hordatic.

31 Imár pedig te magadban itéld meg à gonosi mag az istentelenségnec meni gabonáiát termette.

32 Mikoron azért à búza feiec, mellyec siántalanoc le aratattnac, ackoron elösiör melly igen nagy rakással lésinec az sierün.

33 Mikoron pedig felelnéc, mōd uán: mimódon és mikor léssinec ezec? e miért keuesec és gonosioc az mi esitendöinc.

34 Az feleluén monda éñékem: Te hirtelenkeduén ne igiekezzél fellyeb való leñi à magasságbéli Isten-

d. Ezechiel azt akarta jelenteni az Esdras hogy az meg romlott termesztetben való bűnért meg ért emlí az Izrael hogy meg bűnöztetésée.

e Az Esdras kerdi mikor lenne az itelet napia, kinec az Angyal meg fe el három erősseggel. Első hogy nem ia az Istennec el rejtett titkairol tudakozni. Masod, mert Istēn meg jelentette azt hogy az ö rája el rendelt időre ere e'őtte semmit nem tudnak. Harmadic erősseg az aszszonyallattal vitt hasonlatossag &c.

e: Erről többet szol ada alá.

Cap 14. De nem igaz hogy az Isten törvénynec könyue mindeneslöl el veszett volna.

Iſtennél, (mert ő nálánál fellyeb való lenni hijába ſietnél,) mert à te igyekezeted felötteb való.

35 Nẽ de mikor erről az igazac az ő hajlékokbã kérdezkedtenec, monduán: meddig léſien az én reménſégẽ? mikor iő el à mi ſierünknec és rutalmunknac gyümöltſe.

f: Az Ieremiel Angyal neue ninczen az egéſz ſzent irásbã, hanem emberec gondolatac.

36 Feleluén erre Ieremiel *f* Archangyal, monda: mikoron az ti magatoknac ſiáma bẽ telljeſedic.

37 Mert à ki fontba vetette az időt, és mértekuel meg mérte, és az időket ſiorgalmatoſon meg ſiámlálta, ez nem indít ſemmit, ſem nem czelekedic, mîglen az el rendelt mértec bẽ tellyeſedic.

38 Ackoron én felelec, monduán: ó WRam Iſten, de mijs mind teli vagyunc álnokſággal.

39 Láſd meg kérlec netalám mi éröttünc nem tellyeſedic bẽ az igazaknac ſiámoc; az földön lakóknac bũneiért.

40 Feleluén pedig az, monda: meny el az terhes aſiſioni állatot kérd meg, ha az kilencz hólnap el teluén az ő méhe megis touáb meg tarthatná az magzatot?

41 Es mikor én mondám: Nem lehet WRam; monda az (énnékem:) à korpoſóban à hallottaknac haylokoc az aſiſioni állat méhéhöz haſonlatoſoc.

42 Mert miképpen az gyermec ſiülö ſieti az ſiüléſnec ſiükſégét le tenni, úgy ezekis az ő benne valókat ſietic meg adni.

43 Immár néked meg mutattatac azoc mellyeket eleitöl fogua akarſi vala meg tudni.

44 En pedig ſióluán mondéc: ha à te ſiemeid elött kegyelmet találtã, ha lehet, ha mélto vagyoc reá.

45 Mutaſd meg énnékem ſ, ha többeké az köuetkezendöc még, hogy nem mint az el múltac; auagy többeké az el múltac hogy nem mint az iöuendöc.

ſ Eſdras kérdeſe ez, ha többeké az el múltaknál az köuetkezendöc mellyre megfelel ſzép haſonlatoſságoc által, &c. De vedd eſzedbe ez kérdeſtöl fogua mind az egéſz könyvẽ mellyben haſzontalan hijába való kérdéſec vadnac, mellyekhöz haſonlatoſoc az feleletekis.

46 Miczoda múlt légyen el tudom, miczoda leendö légyen pedig nem tudom.

47 Ackoron az éñékem monda: álly iob felöl, és è dolgot haſonlatoſsággal meg mutató teneked.

48 Oda áluán azért, látám hogy imé egy égö kementze múlec el én elölem: Lön pedig mikor az el mulandó lángot láttam vólna, imé az füſte meg maradot vala.

49 Az után én elöttem vízzel tellyes köd által ménuén, nagy zugáſſal zápor eſsöt boczáta; és mikor az eſsönec zugáſa el múlt vólna, abból az eſsönec czeppei meg maradánac:

50 Es móda az éñékem: gondold meg magadban, miképpẽ az eſsö à czeppedekeknél és à tüz az füſtnél fellyeb beuölködéc, azonképpen az el múltaknac mérteké böueb; à mellyec pedig iöuendöc à czeppekhöz és füſthöz haſonlóc.

51 Añac okaért én könyöröguén mondéc: Vallyons vélede ha én élec az napokig? Es miczoda léſien azokon az napokon?

52 Az pedig feleluén monda énnékem: Az iegyeknec mellyekről engemet kérdeſi, egy réſiét néked meg ielentem: hogy pedig az te életedről ſióllyac azért nem küldettem: nem tudom.

V. Rész.

Ez Caputban fól Esdrasnac az Angyal, elöfer az terélet napiának ieleirôl. Másodfor az Esdras esmét az Angyaltól kérdeſekett kerd, neuezet ſerint pedig megis az elöbbi dolgot forgatrya, mi légyen az oká, hogy Iſten az ô nepét az iſtentelen pogányoc által büntetti, &c.

Matth: 24. 1 AZ iegjekre azért à mi néz, imé el iönec à napoc, mellyekben è földnec lakói nagy gazdagſágbá találtatnac; de à föld ſiü kös léſien hitnélkül, miuel hog az igaſságnac vta el röytetet léſien.

2 Es az hamiſság fellyeb meg ſokaſúl hog nem mint moſtan látod, auagy régen leñi hallottadis.

3 Es léſien mindiáráſt ez napoknac kezdetiben, ez tartomány mellyet moſtan wralkodni látſi, puſitán marad.

4 Mert ha az magaſságbéli Iſten életedet halaſitya, harmadic trombita után meg látod, hogy à fényes Nap eijel hertelenſéggel meg világoſúl, és az hóid nappal.

5 Es à fából vgy mint vér czepeg, és az köuec ſiólnac, az népec meg indúlnac.

6 Mikoron wralkodni fog az, à kit moſtan à földnec lakói nem reménlenec, és az reppesö ſárnyas állatoc el költöznec.

7 A Sodománac tengere pedig à halakot ki hañja, és éiel ſiól melljet ſoká nẽ tudnac, vgj añîra hog az ô ſiauát mindnjáiã meg halſjác

8 Es ſoc heljec el puſitúlnac, mit mikor gjakorta tüz támad: megà mezei vadakis el költöznec, és az haui foljásbá betegeskedö aſſioni állatoc oktalã tſudákat ſiülnec

9 Mintha az édes vizekben ſósokat találnának, àképpen minden barátſágos emberec egy más között hartzolnac: és ackoron az eſies ember el reytezic, és az értelmes el vonya magát, mint az ô titkos házában el röitetet ember.

10 Es ſokaktól kereſtetuén meg nem találtatic; de à hamis és mértekletlen ez földön meg ſokaſúl.

11 El añîra hogj ha eggyic tartomáñbã lakóc más tartomáñbéliket meg kérdenec, möduán: nem mëté ti hozzátoc valami igaſsàg ſieretö ember, à ki igazán tſeleked vólna? ezt amazoc tagadgják.

12 Añac okaért léſien az idöben, hogy noha reménſégec léſien az embereknec, mind az által nem nyerhetnec meg ſemmit; noha múnkalkodnac, de az ö vtoc nem léſien ſierenczés.

13 Ez iegyeket hog tenéked meg mondanám, hagy ua vagyon éñékem: de ha iſmét könjöröguén és ſiruán, à mint moſtan tſelekettél, hęt napig böytölendeſi, męg ezeknélis nagyobbakat hallaſi.

14 Mikorö pedig én fel ſerkentẽ vólna az én teſtem igen megirtózéc, és az én elmém añîra meg fárada, hog vgjan el ſiakadoznéc.

15 Añac okaért foguán engem az Angyal, az ki eljött vala, és meg ſiólitot vala engemet, meg erösſite engemet, és lábamra állatá.

16 Lön pedig máſodic éiel, hogy Sealtiel à népnec feiedelmeén hozzã iöuén mödaná énnékẽ, hól vól tál? és à te ortzád miért ſiomorú?

17 Auagy nem tudodé hogy Izrael az ô rabſágából való hazá iöuetelénec tartományában te reád bizattatot?

18 Kely fel azért, egyél, és ne

hadgy

hadgy el minket, mint az pasitor az ö nyáiát az farkasoknac, az gonosioknac kezekben.

19 Kinec mondéc: menny el én tülem, és közel ne jüij hozzám. siót fogaduán azért à mint mondottam vala, el méne én tölem.

20 En pedig hęt napig böjtölec, siruán és zokoguã, à miképpéénémkem Vriel Angjal parátsolta vala.

21 Es lön heted nap után, mikoron az én siiuemnec gondolati engemet erössen siorongatnának.

22 Hogy az én elmém bölczességnec lelkét venné, és ismét kezdenéc az Magasságbéli elött besiédeket siólni, monduán:

23 WRam Isten, à földnec minden erdei közzül, és annac mindẽ fái közzül egy siölöt válasitottál.

24 Es è föld kerekségénec mindẽ tartomániból válasitottál egy barlágot*, és è földnec mindẽ virági közzül válasitottál egy liliumot.

25 Es à tengernec minden melységi közzül válasitottál magadnac egy tellyes foljáft; és minden eppitet városoc közzül tennen magadnac Syont válasitád.

26 Es minden teremtett repülö állatoc közzül magadnac neuezet sierint válasitottál egy galambot, és mindẽ teremtett barmoc közzül vöttel magadnac egy iuhot.

27 Es minden meg sokasúlt nép közzül, egy népet sierzél magadnac, és mindenec között egy meg próbáltatott töruént adál az te sierelmes népednec.

28 Mostan pedig Wram, ez éggjet miért attad sokaknac? ez egy gyökerre miért raktál idegen fákat, és az te éggyeczkédet miért osilattad el az sokác között?

29 Es ötet azoc tapodgac kic à te igéretednec ellene módanac, és à kic à te igéretednec nem hisinec.

30 Mert ha à te népedet valami módon gjülölted, à teñen kezeddel kellet vólna meg sanjargatni.

31 Lön pedig mikoron én ez besiédeket mondottam vólna, hog az én hozzám boczáttatott Angyal, az ki az el múlt éjjelis én hozzám jött vala.

32 Mondana éñékem: Halgas engemet és oktatlac tégedet, hgyelmezzel (besiédemre,) és à kérdesnél többeket módoc męg néked.

33 Mikoron pedig én mondottam vólna, siólli WRam; monda az én éñékem, az te elméd Izraelért igen mesiie táuozic tüled: auagy fellyeb sieretedé te ötet annál az ki azt teremtettet?

34 Mondéc én: Nem WRam, de bánatomból siólléc igy: mert engemet az én gondolatim, minden órában gyötrenec, holott az magasságos Isteñec útait kiuánnám tudni, és az ö itéletinec valami réfiéről tudakozni.

35 Ackoron móda éñekem: nem lehet. Enis: miért WRam? miért siülettettem hát? auagy az én anjámnac méhe miért nẽ lött éñékẽ koporsó heljett: hogy ne látnã az Iácobnac njomoruságát, és az Izrael nẽzetségénec faradzoását.

36 Ki monda énnékem; siámláld meg éñékem à mellyec męg nem vóltanac, gyüjc zösiue énnékem à siéllel el osilott czeppekett, és à

*2: Erti az Abraham tenger barlangjat, és az folyason az siloe vizét.

meg ſiáradott virágokat tedd zöldecké.

37 Es énnékem az bę zárattatot barlangokat meg nîtuan hozd ki azokból az ſieleket, mutáſd meg énnékem à ſiélnec ábrazattyát, és ackoron meg mutatom tenéked ez nyáualyának okát, az mellyet akarſi látni.

38 Kinec én; Wram Iſten vallyons kiczoda az, à ki ezeket meg tudhatna, hanem czac à kinec em bereckel ninczen lakáſa.

39 En pedig tudatlan, miképpen tudnéc azokról ſiólni, à mellyekről engemet kérdél.

40 Annac okaert monda énnékem: miképppen ez meg mondott dolgokban eggyet nem czelekedhetel, àcképpen az én itéletemet meg nem viſgálhatod, auagy az ſieretetnec czelekedetit, mellyeket az én népemnec igértę hoġ ő velec végezetre czelekeſiē.

41 Kinec én: De imé Wram te azokhoz vaġ kŏzel à kic végezetre léſinec: S- táhát mit czelekeſinec azoc à kic mi elŏttŭnc vóltanac, auagy mi, auagy az kic mi vtánnunc léſinec?

42 Es ő monda éńékem: Az Coronahoz [b] haſonlóuá tŏttem az én itéletemet; miképpen az vtólſóc nem kéſedelmeſec, azonképpen az elsŏknec gjorſaſága ſemi.

[b] vagy, az forgo kerekhez.

43 Ackoron én feleluén mondéc: Auagy azokat kic vóltanac, à kic moſtan vadnac, auagy à kic ez vtán leendŏc, nem teremthetted vólnaé egyſier ſ- mind, hogy az te itéletedet annál hamaréb meg mutatnád?

44 A pedig feleluén monda éńékem; à teremtet állat az ő teremtŏie elŏtt nē ſiethet, ez világ ſem birhatná egyſier ſ- mind el azokat à kic teremtendŏc vóltanac.

45 Kinec én mondéc: az miképpen mondád à te ſiolgádnac, hoġ te életnec adóia léuén, à te tŏled egyſier teremtetett állatoknac életét adtál, és plántáltad à teremtet állatot; (vġy) moſtannis egyſier ſ- mind ha jelen vólnának is el hordozna az te gonduiſeléſed.

46 Ackoron monda énnékem: kérd meg az aſiſioni állatnac mét, mŏduán néki, ha ſiŭlſi, miért hogy idŏ múlua czelekeſied ezt? és kéried ŏtet hoġ egyſier ſ-mind tizet ſiŭllyŏn.

47 Mikoron én mondám: Bizonyára nem miuelheti kŭlŏmben, hanem czac idŏ múlua.

48 Felele az, Enis à földet vġy mint méhŭl rendeltem azoknac idŏ múlua való ſiŭletéſekre, à kic fogontattanac az földŏn.

49 Mert miképpen à nē ſiŭl tíz gyermekeket, énis az én tŏlem teremtetett világot vġy rendeltem

50 Ackoron meg kérdém, mŏduán: Miért hogy imār énnnékem vtat nîtottál, ſióloc te elŏtted: mert imé az mi aniánc, à kit énnékem męg iffiunac leñi mŏdál, immár à vénſéghŏz kŏzelgetet.

51 Az pedig énnékem feleluén, monda: kérd meg à ſiulŏ aſiſioni állatot, hoġ mŏdgya meg néked.

52 Es mond ezt: Miért hogy à kiket moſtan ſiŭlſi, nem egyenlŏc az elsŏckel, hanem kiſſebbec állapattal.

53 Mert

53 Mert azt kezdi mondani te néked: nemelljec az iffiuſágnac ereiébẽ ſiülettettenec, némellyec à vénſégnec ideién, mert à termé ſiet meg fogyatkozott ereiében.

54 Gondold meg teis, hogy ti kiſſeb állapatúc vattoc à ti elöttetec valóknál, és az ti vtánnatoc leendöc kiſſebbec léſinec ti nálatoknál, miuel hogy immár à teremtett állatoc meg vénheſinec, és az iffiuſágnac erete el múlic.

55 Enis mondéc; Kérlec WRam tégedet, ha az te ſiemeid elött kegyelmet találtam, mutaſd meg à te ſiolgádnac, ki által látogadd meg az te teremtet állatidat?

VI. Réſz.

Elöſſer ez Cápurban az Iſten magának méltoſágának meg ielenteſeiért ſoka ő mindenhato hatalmaſságról. Az után mikor Eſdras tudakoznéc, az ielen való időknec végéről, és á következendöknec kezdetiről, meg feddettetic; Mind az altal ſúl az Iſten néki az vtólſó napoc elött való iegyekről, Végezetre Eſdras iſmét panaſolkodic az Iſten népenpec nyomorult állapatya fölöl.

1 ACkoron az monda énnékem: föld kerekſégének kezdetitöl fogua, sőt minec elötte az időnec folyáſi nem állanának, és minec elötte az ſieleknec ſeregi nem fuynának.

2 Minec elötte à mehdörgéſnec ſielei zẽgedeznének, minec elötte à villámáſnac fényeſségi tündöklenének, minec elötte Paradicz ónac fũdamẽtomi felvettetnének

3 Minec elötte az ſiép virágoc láttatnának, minec elötte leñének hatalmaſságoc, minec elötte az Angyaloknac meg ſiámlálhatatlan ſeregi lennének.

4 Minec elötte az Egeknec magas helei fel emeltetnének, és minec elötte az egeknec mérteki neuezet ſierint meg határoztatnának, és minec elötte Syonban à kementzéc bę gyujtatuán égnének.

5 Minec elötte az ielen való eſitédökről tudakoznának, és minec elötte én tölem el idegednének az moſtã vétkezöknec találmányoc, és külön meg peczeteltetnének az kic à hitnec kénczét ſierzettéc.

6 Imár ackor meg gondoltam vala; mindenec egyedöl én általam löttenec, és nem más által; és azoknac végec én általam, nem más által rendeltettec.

7 Mikoron pedig ſióluán mondanám; az időknec miezoda válaſztáſoc léſien? auagy mikor léſien az elsönec vége, és az köuetkezendönec kezdeti?

8 Mõda éñékẽ: az Abrahamnac ideiétöl fogua az Iſáknac ideiéig mikoron ő töle Heſau és Iácob ſiülettetuẽ, az Iácobnac keze eleitöl fogua Heſaunac ſarkát tartaná.

9 Miképpen az időnec végé vólt à Heſau ſarka, azonképpen à köuetközendönec kezdeti az Iácobnac keze.

10 Az ſark és kęz között többet ne kérdezz ô Hezra.

11 En pedig ſióluán mondéc? WRam Iſten, ha kegyelmet találtam az te ſiemeid elött.

12 Kérlec mutaſd meg à te ſiolgádnac az te iegyeidnec végét, mellyeknec valami réſzét ez el múlt éiel éñékem meg mutatád.

13 Es feleluén ő monda éñékem: kely fel, álly à te lábaidra, és zengéſnec igen nagy ſiauát hallod.

14 Es

14 Es nemiņemő indúlás léſien, iólleher az hely az mellyben állaſi, meg nem indúl.

15 Annac okaért mikoron ſióland meg ne remülly; mert à vége zetről való beſiéd mind à földnec fundamentomától meg ęrtetic.

16 Es ez beſiédeken meg reſiket és meg indúl; mert tudgya ennec ſiükſéges meg letelit, hogy azoknac végec el változzéc.

17 Lőn pedig ezeket haluán, mikoron lábamra állottam vólna, ſiózatot halléc, mellynec hangoſſága haſonló vala nagy ſoc vizeknec zúgáſához.

18 Monduán: Imé el iűnec az napoc, és léſien mikoron el kezdec közelgetni, hogy ez földnec lakóit meg látogaſſam.

19 Es mikoron büntetni fogom azokat, kic az ő hamiſságokual hamiſſan ártottanac, minec vtán na bę telic à Syoñac alázatoſsága

20 Mikoron meg nlatkozic az idő melly el kezd múlni, illyen iegyet téſiec: Az eg elött köñuec nlatkoznac meg, vgy annira hog mindenec láſſanac.

21 Es az eſitendős gyermekec ſióllyanac, és à terhes aſſiſoni állatoc három és négy hólnapi időt len gyermekeket ſiülnec, kic élnec és fel támaſitatnac.

a: Az időtlen gyermekec fel támádnac az vtolſo napon.

22 Es hirtelenſéggel az magual bę vettetet helyec üreſſec léſinec, és à rakot tár házákis üreſſen találtatnac.

23 Es az hangos trombita zengedez, mellyet haluán mindenec el röttennec.

24 Es léſien az időben, hogy az barátſágos emberec eggyic à máſikra hartzol mint az ellenſég, vgy annira hogy ezec miatt meg röttenuén à föld, à forráſoknac erei meg állyanac, és három óráig ne follyanac.

25 Ackoron léſien, hogy valaki meg marad mind ezekből mellyeket néked meg mondéc, à meg tartaſséc, és az én iduözitéſemet és à ti időtöknec végét meg láſſa.

26 Es à fel vétetet emberec, kic az ő ſiületéſektől fogua halált nę kóſtoltánac, meg láſsác, és è föld lakóinac ſiivec el változic, és más elmére fordúl.

27 Mert el töröltetic az gonoſi, és el óltatic az álnokſág.

28 Es à romlandóſág meg győzettetuén, virágozic à hit, és meg mutattatic az igaſság, melly enni időtül fogua gyümöltſtelen vala.

29 Lőn pedig mikoron meg ſiolitot vólna engemet, én valami keueſsé ſiememet vetém arra, az ki elött álloc vala.

39 Annac okaért monda énnékem: ezeket el iőuén meg mutatom te néked ez köuetkezendő éielnec ideién.

31 Ha azért iſmét böytöluén hęt napig vijonnan kérdendeſ. engemet; iſmét ennél nagyobbakat ielentec meg tenéked, az melly napon hallandom.

32 Mert az te ſiód à magaſságbéli Iſtentől meg halgattatott; latta az erős Iſten az te igaz tanáczodat, és meg tekintette iſſuſágodtól foguán való tiztáſágodat.

33 Annac

33 Annac ókaért el küldött engemet,hogy mind ezeket megmutatuán néked megmondanám; Légy bátorságban, bizzál és ne félly.

34 De mint ez előtt való időkben czelekedtél,sietséggel ne gődolly hijába való dólgokat,hogy az sietség miatt az időknec tudásától el ne teuéledgyel.

35 Annac okaért lön hogy ismétlen sirnéc és hét napig böytölnéc, akaruán be tölteni az három heteket,mellyeket énnékem hattanac vala.

36 Lön pedig nyóltzadic eiel, hogy az én elmém magamban ismét meg haboroduã, kezdenéc à magasságbéli Isten előtt siolni.

27 (Mert az én lelkem igen gerjedez vala,és az én elmém igen gyötrődic vala.)

38 Es ezt mondanám: WRam czac egyedől te sióltál az kezdetben à teremtésnec első napiáñis, monduán: Legyen Eeg és föld,és

Gen 1 1.

B: Ertt vagy az sornac leiket melly az melséget taplalta. Gen 1. vagy az sgelet.

à te igéddel à dolog véghöz ment

39 Es mikoron az lélecs vólna ott àhol setetségec valánac,és hal gatás vala,még az emberi sonac zengését te nem sierzetted vala.

40 Ackoron parantsolád,hogy à te kénczeidből fénlő világosság támadna, hogy az te múnkád ki tettzenéc.

41 Te másod napon à ki teriedett eget teremtéd; és paranczolád ő néki,hog választást és osiláſt tenné à vizec között, hogy azoknac eggyic réſie oda fel menne, másic réſie pedig itt alatt maradna.

42 e Te paranczolád harmad napon az vizeknec,hogy ez földnec hetedic réſiére gyülnénec, annac pedig hat réſiét siárazon tartád, hogy leñénec azoc közzül olljac, mellyec azIstentől teremtetet magokat siolgáltatnác, minec vtánna meg siántatnac.

e Itt az hazugsáis Esdrás ki tet az Moſes bibliaiából, és hazugságot beſzél mint 47. versben.

43 Mert mikoron à te siádból az igé siármaznéc,mindgyárást léſien vala az alkotmány.

44 Annac okaért mindgyárást lön gyümölczöknec sokſága, kóſtolásoknac soc fęle gyönyörüſége,és köuethetlen siinü virágoc, és meg viſgalhatatlan siagú állatoc: Ezec harmad napon lönec.

45 Te paranczolád negyed napon lenni az fényes Napot,és világozó Hóldat, és siépen rendeltetet czillagokat.

46 Hagyuán nékic hogy siolgálnánac az embernec ki teremtendő vala.

47 Te mondád ötödic napon à földnec hetedic réſiének, àhól az víz öſſue gyült vala,hogy élő állatokat terétenénec,röpülő állatokat és halakat:és àképpen lön.

48 Az néma és lélec nélkül való víz,Isteñec parantsolattyából élő lelkes állatokat hoz vala, hogy à te czudalatos dólgaidat ezekből az nemzetségec beſiéllenéc.

49 d Ackoron pedig meg tartál két élő lelkes állatokat, mellyeknec eggyikét Bahamothnac, másikat Leuiathannac neuezéd.

d Itt hazugságot beſzel, mellyről az Moſes semmit nem emlekezic De vótte ezt az Sidoc az Johannac 40 és 41 reſzenec hamis értelméből.

50 Es azokat egy máſtol el válaſztád;mert à hetedic réſi àhól az víz öſſue gyült vala,azokat eggyütt be nem foghattya vala.

51 An-

51 Annac okaért àBahamothnac azt az réſit adád, melly harmad napon meg ſiáradott|vala, hogy abban laknéc, àhól ezer hegyec vadnac.

52 Leuitáhannac pedig adád az hetedic nedues réſit, és meg tartád ötet hogy bę nyelné, az kiket és az mikor akarnád.

53 Hatod napon pedig parantſolád à földnec, hogy hozna te elöttę barmokat, fene vad állatokat, czúſió máſió állatokat.

54 Es annac felötte Adámot Vrrá töd minden teremtet állatidon, kitöl ſiármaztunc mi mindnyáián, és az nép az kit magadnac válaſitottál.

55 Mind ezeket pedig azért mödám WRam te elötted, mert è világot mi éröttünc teremtetted.

56 A töb maradéc pogányokat pedig, kic Adámtúl támadtanac ſemminec mondottad lenni, auagy az nyálhoz haſonlóknac, és azoknac böuölködö ſokaſágát az edényböl le húlló czepegéshöz haſonlitád.

57 De moſtan WRam imé az pogányoc kic ſemminec alitattac, kezdettenec mi raytunc wralkodni, és minket bę nyelni.

58 Es mi te néped, kit elsö ſiülöttnec hiuál, eggyetlen egy ſiülötted, az kit buzgoſágoſon ſeretſi, az ö kezekbe adattatunc.

59 Hogy ha ez világ mi éröttünc teremtetett, miért hogy az mi örökſégünket ez világgal nem biriuc? Vallyons meddig léſinec ezec?

VII. Réſz.

Az Iſtennec Angyala kęt haſonlaroſság által mutattya meg az Eſdraſnac hogy nagy ſok nyomoruſágoc által kell az életnec örökſégére menni. Az után meg mondgya nikuán való beſéddel hogy az Izrael az bünért vetetett ez ielen való nyomoruſágnac alája, melly net vtánna azt mondgya hogy az hiuec meg Coronaztatnac örök élettel.

1 LÖN pedig mikoron ez beſiédeket el végeztem vólna, hogy az én hozzám boczáttatot Angyal, ki annac elötte való éieleken boczáttatot vala én hozzám.

2 Mondana énnékem, kelly fel Hezra, és halgaſd még az beſiédeket, mellyeknec ki mondáſára iöttem hozzád.

3 Mikor pedig én mondanám: Siólly én ſierelmes Iſtenem; monda énnékem: az tenger igen tágas helyen vagyon helheztetue, vgy annîra hogy mély és ſięles légyen.

4 Az ö hozzá való mentel pedig ſioros part között vagyon, holott haſonló à folyó vizekhöz.

5 Mert vallyons kiczoda ment valaha az tengerre, ki azt akarta vólna meg probálni, auagy akart vólna rayta wralkodni, hogy az ö ſiéleſségére ſioros helyen nem ment vólna által? Mert külömben vallyon mint mehetne?

6 Iſmét más példa: Némelly város eppitetett lapátz helyen, melly minden iókual tele.

7 Ennec ſzta ſioros és meredec helyen vagyon, vgy mint egy felöl tüz, más felöl mély víz vagyon.

8 Vgy annîra hogy ezec között czac egy gyalog ösuén vagyon, tudni illic az víz és tüz között,

melly

melly ősuéűre egy ember nyomdéknál tőb nem fér.

9 Ha azért ez városţ valamelly embernec örökſégűl adnác, ha az à veſiedelmen melly előtte vagyon által nem mégyen, miképpen veheti el az ő örökſégét?

10 Mikoron pedig erre így ſioltam vólna, vgy vagyon WRam. monda énnékem: így vagyon az Izraelnekis dólga.

11 Mert ő étőttec teremtettem ez világot; de mikor az én tőruényemet Adám által hágá, ackoron találta ő azt à mi rayta eſett.

12 Es ez világnac bę menteli, ſoroſſoc, bánatoſoc, faidalmaſoc és múnkákual tellyeſec lőnec, mondom, keueſec és nyaualyáſoc, veſiedelemmel rakuác, és nehéz munkáual környűl vétettenec.

13 Mert az más világnac kapui tágaſoc és bátorſágoſoc, és halhatatlanſágnac gjűmőlczét hozzác.

14 Annac okaért ha ez ſioros és veſiedelmes heljekre az emberec ſoha reá nem indúlnac, nem vehetic el azokat, az mellyec ő nékiec el tétettenec.

15 Moſtan azért miért háborgaſi ezen hogy romlandó vagy, és miért indúlſi meg ezen hogy halandó vagy?

16 Miért nem forgatod lelkedben az iőuendőt, hanem ez ielen valóba akadſi meg?

17 Ackoron én feleluén mondéc: WRam, az te Tőruényedben vgy rendelted, hogy az igazac biriac ezeket örökſégűl, az Iſtentelenec pedig el veſſienec.

18 Mert az igazac njomoruſágot ſienuednec az reménlett nyugodalom helyett, mert kitſodác czelekedtenec iſtentelenűl? De ezec ſienuednec nyomorúſágot, és nyugodalmat ez után ſem látnac.

19 De monda énnékem: Ninczen fellyeb való biró Iſtennél, és bőlczeb az Magaſságbélinél.

20 Sokan el veſſnec moſtan, mert az Iſtennec ki adattatot tőruényét el múlattyác.

21 Mert az Iſten tellyeſséggel meg parantſolta ez világra iőttek nec, mikoron el iőttec, mit kellyē czelekedniec à kic életet akarnác venni, és mit kellyen meg tartanioc hogy meg ne bűntetteſſenec.

22 Ezec pedig el nem hiuén ellene mondottanac néki, és hijába való gondolatokat kőuettec.

23 Es bűnőknec ſokſágáual magokat meg környekezuén azt mondottác Iſten felől, hogy ő vgyan ninczen, és az ő vtait meg nem iſmértéc.

24 Es az ő tőruényét meg vtáluán, ő néki tőtt fogadáſokat meg tagadtác, és az ő rendeléſének nem hiuén, az ő czelekedetit nem czelekedtéc.

25 Annac okaért ô Hezra, űreſſeket az űreſſeknec, és tellyeſeket az tellyeſſeknec (rendeltem.)

26 Imé el iő az idő, mikoron bę tellyeſednec az iegyec mellyeket néked mondéc, meg ielenic az meny aſſiony, és fel támaduán meg mutattatic az à ki moſtan földuel bę fedeztetic.

27 Es valaki meg ſiabadúland ez

c. Erti az Anyaſzent egy házat, melly az ſoc nyomoruſágoc miatt vgy mint el temetteteţ.

meg mondott nyaualyáktól, meg láttja az én tsudálatos dólgaimat.

28 Mert az én fiam az IESVS az ötet kötetőkuel meg ielenic, és meg vijulnac az kic négy száz esztendeig meg maradnac.

29 Lésien pedig esitendöc el teluén, MEG HAL AZ EN FIAM AZ CHRISTVS, és minden élöc.

30 Es ez világ hęt napig az régi halgatásra fordítatic, minęmö vólt az el múlt bűntetésekben, úgy annira hogy senki eleuenen meg nem marad.

31 De lésien hęt nap múluán, hogy el múluán ez romlott világ, amaz más vilag, melly meg nem ielent, fel támadgyon.

32 Meg aduán az föld azokat, à kic ö benne alusinac, és az poris azokat kic abban az halgatásban lakoznac, és à koporsóc meg adgyác az ö beléiec tétetet testeket.

33 Ackoron meg ielenic à magasságbéli Isten, úluén azitélö szękbe, és az nyomorulágoc el múluán, fel vitettetnec azoc kic hosszú békeséges türéssel szenuedtenec.

34 Mert czac az itélet marad meg, az igasság fel támad, és az hit el hatalmazic.

35 Honnét köuetkezic az czelekedetnec iutalma, és az iutalom meg mutattatic, és az igasság ebren lésien, a hamisság többé nem vralkodic.

Gen. 18. Exod: 32. 36 Mondéc pedig: Abraham attyánc à Sodomabélikért könyörgött, Mosesis az mi eleinkért, kic az pusztában vétkeztenec vala.

37 Az ö vtáña való Iosueis Izraelért Hacañac ideiében, Samuelis.

38 Dáuidis az meg romlásért, 2. Reg. 24. 1. Paral. 2. Sálomonis azokért, kic az szent helyhöz mentenec vala.

39 Illyesis azokért az kikre esö 3. Reg: 17. & 13 4 Reg: 18. lön, az höltértis hogy meg eleuennénec.

40 Ezechiasis az népért Sennacherib király ideiében, végezetre sokan sokakért.

41 Ha azért mostannis, mikor meg neuekedett az romlás, és az hamisság meg sokasúlt, az igazac az istentelenekért könyörgendnec, miért nem lenne mostannis szinten àcképpen.

42 De az énnékem feleluén, monda; ez ielen való világ nem vég, ebben valóknac gyakorta diczőségec vagyon, annac okaért azoc az erötlenekért könyörgöttenec.

43 Mert ez idönec az itéletnec napia lésien vége, és az iöuendö halhatatlanságnac ideiénec kezdeti, mellyben az romlás el vęsi.

44 Az mértékletlenség el vétetic, az hitetlenség el vágattatic, fel neuekedic az igasság, fel támad az valóság.

45 Mert ackoron azt az ki el vesiett senki meg nem tarthattya, és azt az ki győzödelmes, senki el nem vesitheti.

46 Ackoron én mondéc: S. ez az besiéded mellyet mindenkor mondottam, iób vólt vólna è földet Adamnac nem adni, auág az minec vtánna adattatot, meg tartoztatni, hogy ne vétkeznéc.

47 Mert mit hasinál embernec

itt sio-

itt ſiomoruſágban élni, és halála vtán bűntetéſt várni?

48 O te Adám, mit miueltel? mert hogy te vétkeztél, nem czac tiéd az eſett, hanem miénkis kic te tűled ſiármaztunc.

49 Mert mit haſinál mi nékűnc, hogy nékűnc halhatatlanſág igértetet? mi pedig az halálnac czelekedetit miuellyűc?

50 Hogy mi nékűnc őrőc reménſég hirdettetett? mi pedig nyomorúltúl hijába valócká löttűnc.

51 Hogy nékűnc egeſségnec és bátorſágnac hayléki ſiereztettenec? mi pedig nyomorultúl éltűnc

52 Hogy az Magaſságbélinec diczőſége rendeltetet, melly meg óltalmazza azokat kic çrtelmeſen iártanac? mi pedig igen gonoſi vtakon iartunc.

53 Hogy mutattatic olly Paradiczom, melynec gyűmölcze rothadatlan marad, mellyben gyógyúlás és bátorſág vagyon?

54 Mi pedig abba nem megyűnc bç, vgy mint kic háládatlan helyeken iártunc.

55 Hogy az czillagoknál inkáb fénlenéc azoknac ortzáioc, kic magokat meg tartoztattác? à mi ortzáinc pedig az ſetetſégnél feketébbec léſinec.

56 Mert éltünkben mikor az hamiſságot czelekedgyűc vala, nem gondolttuc, hogy mi halálunc vtán kezdenénc ſienuedni.

57 Ackoron az feleluén monda Ez gondolat olly tuſakodás, mellyel ez földön ſiületetet embert hartzól.

58 Vgy hogy ha meg győzöttetic, ſienuedi à mellyeket mondaſi; ha pedig győzedelmes leend, el veſſi à mellyeket mondoc.

59 Mert ez az élet az mellyet Moſes éltében à népnec monda, monduán: Válazd magadnac az életet hogy çlly.

60 De nem hűnec ő néki, ő vtánna az Prophétáknakis, és męg én nékemis, mikoron ő nékiec ſióltam vólna.

61 Hogy nem lött vólna ő nékiec az ő veſiedelmekért ſiomoruſágoc, hanem őrőmőc, miképpen leendő azoknac, kic az iduőſſéget el hittéc.

62 Itt én feleluén mondéc: Tudom WRam, hogy az magaſſágbéli, irgalmaſnac hiuattatic; azért mert könyörűl azokon kic męg ez világra nem iöttenec.

63 Es könyörűl azokon kic az ő töruényéhőz tęrnec.

64 Es hoſſiú tűrő, ennec okaért, mert ſokáig el tűri az bűnősöket, mint alkotmánit.

65 Es adakozó, mert aiándékoz mindennec, à miképpen az dolog kéuánnya.

66 Es igen irgalmas, ennec okaért, mert felőtte igen megſokáſittya irgalmaſságát azokhoz az kic ielen vadnac, el multanac, és az kic leendőc.

67 Meg ſokaſittya; mert ha irgalmaſságát meg nem ſokaſitaná, meg nem tartatnéc ez világ, azockal egyetembe az kic azt őrőkſégűl biriác.

68 Es meg enged; mert az ő ió

vóltából meg nem engedne,hóg az álnokſágnac czeledői az ő álnokſágokból meg menekedgyenec,az embereknec tíz ezered réſſe meg nem tartathatnéc.

69 Es biró léuén ha meg nem boczátana azoknac, kic az ő igéiéuel meg giógyúlnac, és à verſengőknec ſokſágát el tőrlene.

70 Kętſég nélkűl à ſiámlálhatatlan ſokaſág közzűl meg nẽ maradnánac,hanem czac igen keueſen.

VIII. Réſz.

Könyörög Eſdras Iſtennec az ő népéért,hogy ne nézze az ő népenec gonoſságát, hanem az ő nagy irgalmaſságát,kegyelmeſſégét, és tegyen iól az ő népével.

1 ACkoron az felele énnékem,mondván : Ez világot Iſten nagy ſokakért teremtette,à máſikat pedig keueſekért.

2 Im egy haſonlatoſságot vetec pedig elődbe Hezra : Miképpen ha az főldet meg kérdenéd, azt mondana te néked, hogy ő több főldet ád ollyant à mellyből czerép edény lenne,olljan port pedig mellyből arany légyen,igen keueſet, így vagyon ez ielen való világis.

3 Ióllehet ſokan teremtettenec: de mind az által keueſen tartatnac meg.

4 En pedig feleluén mondéc? Tőlcz fel hát lélec mindent az mit érzeſi, és egyed azt az mi néked tettzic. a

5 Mert halgatáſra és Próphétáláſra való ſiándéckal iőttél vala, de nem adattatot tenéked hely, hanem hogy ęlly.

6 O WRam,ha nem engeded meg à te ſiolgádnac,hogy te előtted könyörögiűnc, nékűnc ſiuűnkbe magot nẽ adſi ,és érzekęſségünkbe tűſtűláſt,hóg gyűmölts teremteſséc, miképpen élhetne minden meg romlott, az kinec emberec között vagyon helye?

7 Mert te egyedől vagy,és mi à te kezeidnec múnkai vagyunc, à miképpen ſióllottál.

8 Moſtan pedig à teſt mikoron az aſſiſioni állatnac méhében formáltatic,te adod az tagokat: így mint az tűzben és vizben tartatic meg az te teremtett állatod , mikoron az te alkotmányod az te ő benne teremtetet állatodat kilentz hólnapig hordozza.

9 Mondom az à mi meg tartia, és az à mi meg tartatic , mind az kettő meg tartatic,és meg tartatuán gyakorta iſmét ki adgya az méh à mi ő beńe meg neuekedet.

10 Paranczoltál hogy az tagokból,az az, à czeczből az magzatoknac tey ſiolgáltaſséc.

11 Hogy tartaſséc az ideig , az mi formáltatot,és az után az te irgalmaſságodban oktaſsad azt.

12 Fel tartod ötet az te igaſságoddal és az te Törvényedben tanítván ötet, az te bölczeſségeddel meg dorgálod.

13 Es meg öled ötet mint te teremtet állatodat,és meg eleuenited mint te álkotmányodat.

14 Ha annac okaért czac paranczolatoddalis el vezted azt, az ki illyen nagy munkáual formáltatott,könyű eztis rendelned hogy à mi lőtt,meg tartaſséc.

15 Aſſac okaért WRam moſtan

a: Az az, Ha ez igy vagyon, te hát egyuac vagyunc. Iakiunc nagy teſti bátorſágban.

ſióloc: minden emberekről pedig te magad igen iól tudod (tanáczodat,) de én az te népédről (ſióloc,) kiért bánkodom.

16 És à te örökſégedről, kiért ſirá kozó, Izraelről, kiért ſiomorú vagyoc, és az Iácobról kiért keſergec

17 Erről kezdéc könyörgeni te elötted, én magamért és ö érötteo, mert látom az mi eſetinket, kic ez földön lakoztunc.

18 Es hallám az el iöuendö birónac gyorſaſágát.

19 Añac okaért hald meg az én ſiómat, és ércz meg az én beſiédemet; ki mondom te elötted az Hezras beſiédének ſummáiát, minec elötte fel vétetnéc.

20 Monduán: WRam ki mind öröcké meg maradſi, kinec ſiemei az leg felsö helyen, és az éltetö Eegben vadnac.

21 Kinec király iſęki meg nē böczültethetic, és diczöſége meg nē fogattathatic, kinec az Angyalocnac ſeregi reſiketue vduarolnac.

22 Kiknec giorſaſágoc, à ſiélhöz és tüzhöz haſonlitatic, kinec beſiéde igaz, és mondaſi álhatatoſoc, kinec parantſolati eröſſec, és rendeléſi röttenetteſſec. Pſal: 104. Ebr. 1.

23 Kinec tekinteti meg ſiáraztia à mélyſégeket, és haragia meg oluaſitia à hegyeket, miképpen erről az igaſság bizońſágot téſien.

24 Halgaſd meg à te ſiolgádnac könyörgéſét, és vedd füleidbe az te álkotmányodnac eſedezéſét.

25 Mert à mîg élec, ſióloc, és à mîg érezhetec, meg ſiólitlac tégedet.

26 Ne tekincz az te népednec büneire, hanem azokra kic tenéked hiuen ſiolgálnac.

27 Ne nézz à pogányoknac iſtentelen igiekezetekre, hanem azokra kic az te bizońſág tételedet meg örzötec.

28 Es ne emlekezzél azokról, kic te elötted hamiſſan iártanac, hanem azokról emlekezzél meg, kic az te akaratodból nagy böczülettel meg iſmértenec tégedet.

29 Es ne veſieſd el azokat, kikben az oktalan barmoknac erköl-
czec vólt, hanem tekéncz azokra kic az te Törvényedet böuſégeſen taniţottác.

30 Es ne haragudgál azokra, kic à fene állatoknál gonoſſabaknac iţéltettenec, de azokat ſiereſſed-kik nec mindenkor à te igaſságodbā és ditſöſégedbē bizodalmoc vólt-

31 Mert mi és az mi eleinc éffęle betegſég miatt vagyunc erötelenec, te pedig mi érettünc bünöſökért neueztetel irgalmaſnac.

32 Ackoron hiuattatol irgalmaſnac, ha mi velünc irgalmaſſágot akarſi czelekedni, mi velünc mondom, kikben igaſságnac czeledeti ninczenec.

33 Mert az igazac, ha kiknec ſoc ió czelekedetec vólna, az ö tulaydon ſáiát czelekedetekből vennéc el az iutalmat.

34 Miczoda pedig az ember, hogy haragunnál ö reá? auagy az romlott nemzetſég, hogy illyen keſerueſen tſelekeſiel ö vęle.

35 Mert bizońára ſenki nem ſiülettetet ki iſtentelenül nem czelekedett vólna, és az élöc közzül ſenki ninez à ki nem vétkezett vólna. 3. Reg. 8. 2. Paral. 6.

36 A te igaſságod pedig és iósá-
god Wram è dologban hirdettetic, hogy könyörülſi azokon, kiknec ſemi ió tſelekedetec nintſen.
37 Ackoron felele éñékem, módúán: Iól ſiólál némelly dolgokat, az miképpen ſiólál, vgyis léſien.
38 Mert nē veſiec ſiámot azoktól à kic vétkeztenec, haláloknac elöt te, az itélet elött, az el veſités elött.
39 Hanem az igazaknac gondolattyokból gyönyörüſéget véuén, meg emlekezem azokról, budoſáſokrólis, iduöſségekröl, és iutalmoknac el vetelérölis.
40 Az miképpen azért mondottam vala, vgyis vagyon.
41 Mert miképpen à ſiántó ember noha à földbe ſoc magot vét, és ſoc fákat plántál; de idö iártába nem mindenec tartatnac meg az mellyec el vettettec, ſem minden el plántáltattac gyökereznec meg: azonképpen ez világbannis à kic löttenec, nem mindnyáián tartatnac meg.
42 En pedig feleluén mondéc: ha keduet találtam, hadd ſiólhac.
43 Miképpen az ſiántó embernec magua mikor nem kél, mikor az te eſsödet az ö ideiékor nem veheti, auagy az eſsönec ſokſágáual meg rothadand.
44 Haſonlatosképpen el vęſi az emberis, kit te kezeiddel formáltál, ki te képednec neueztetic ézokaért, mert haſonlatos te hozzád, kiért mindeneket teremtettél, mert ötet az ſiantó embernec maguához haſonlitád.
45 Ne haragudgál mi reánc, hanē keduezz à te népednec, és könörülly à te örökſégeden, mert te az te teremtet állatidon könyörülſi.
46 Ki felele éñékém, monduán: Az mellyec ielen valóc, az ielen valóké, és à mellyec iöuendöc, az köuetkezendöké legyenec.
47 Mert igen táuól vágtöle hóg te az én teremtet állatimat én nálánál fellyeb ſierethetnéd, te hozzád pedig gyakorta közelb mentem, de à hamiſſakhoz ſoha nem.
48 Ez dologban pedig czudálatoſnac láttatol az magaſságbéli Iſten elött.
49 Hogy magadot à mint illic meg alázuán, nem itéled magadat méltónac, ki az igazac között igen meg diczöiteſſél.
50 Añac okaért vtólſo idökben ez világnac lakoira ſoc és ſiralmas nyomorúſágoc iönec, mert ſoc keuelyſégben kezdenec iárni.
51 Te pedig te magadért végy éttelmet, és à te hozzád haſonlokért tudakozzál az diczöſégröl.
52 Mert tinéktec meg nîttatott Paradiczom, plántáltatott életnec fáia, el kéſziteteti iöuēdö idö, ſiereztetett böwſég, város eppîtetett, bizonyos az nyugadalom, tökelletes iósággal, és tökelletes bölczeſséggél egyetembe.
53 Az gonoſinac giökere meg peczeteltetett, hogy ti hozzátoc ne ragadgyon, és az erötlenſég és moly ti tületec elreitetett, és az à romlás el futott az koporſóba, az feledekenſégnec helyére.
54 El múltanac az faidalmac, és végezetre meg mutattatic à halhatatlanſágnac iöuendö kéncze.
55 Annac

55 Añac okaért az el veſiöknec ſo kaſágáról többé ne kérdezkedgel
56 Mert ezec ſiabadſágot véuén, meg vtáltac à Magaſságbélit, és az ő töruényétis meg vtáluán el hattác az ő vtait.
57 Annac felöttc még az ő igazitis el tapodtác.
58 Es az ő elméiekben azt mondottác: ninczen Iſten, maga iól tudtác hogy ökis halandóc.
59 Mert miképpen ti el veſſitec azokat az mellyekről ſióléc, azonképpen imezekre ſiállanac ſiomiúſág és gyötrelmec, à mellyec meg ſiereztettenec.
60 Mert nem akarta Iſten az embernec veſiedelmét, de à kic teremtettenec meg vndokittottác añac neuét, à ki öket teremtette, és háládatlanoc vóltanac àhoz à ki ő nékiec életet ſierzett vala.
61 Az okaért az én itéletem moſtan el közelget.
62 Ezeket pedig nem minden embernec mutattam meg, hanem néked es keueſeknec te hozzád haſonlatoſoknac.
63 Ackoron én ſióluán mondéc: Imé moſtan WRam, noha meg jelentél énnékem ſoc iegyeket, mellyeket kezdeſi az vtólſo idöben czelekedni, mind azon által mitſoda idöben (czelekeded azokat) énnékem meg nem mutatád.

IX. Réſz.

Meg ie-enti Eſdrafna, az Angyal az k[illegible] uerke, end ő dolgoknac, és az Iſten haragiánac iellei. Az után mikor megis panaſzolkodnec az Eſdras, meg mondgya az Angyal hogy az Iſten maganac minden népec közzül vál[illegible] Izraelt. Vtolſor lat az Eſdras egy h[illegible] abbani állatot.

1 Fellele pedig énnékem monduán: Te ha valamiképpen czelekedheted, az időt ő magában mérd meg, mert mikoron látándod hogy à meg mödott iegyeknec valami réſze el múlt.
2 Ackoron meg érted hogy az az idő, melyben Iſten az ő töle teremtetett világot meg kezdi látogatni.
3 Mondom, mikoron láttatic à földön föld indúlás, és népeknec háborodáſa.
4 Ackoron meg érczed, hogy à Magaſságbéli eleitöl fogua azokról az elöl iáró napokról ſiólt.
5 Mert miképpen valami ez világon vagyon, kezdeti vagyon, és végei, és níluán való meg tökélléſe.
6 Azonképpen à magaſságbéli Iſten ideinekis tſudáckal és hatalmas tſelekedeteckel való bizoños kezdeti vadnac, és níluán való végei, mellyec meg léſinec mind tſelekedetekuel ſ-mind iegiekuel.
7 Es léſien hogy valaki meg tartatic, à ki meg menekedhetic, az ő múnkáiáual hit által, à mellyel hittétec,
8 Az elöl meg mondott veſiedelmekből meg tartatic, és az én iduözitéſemet az én földemen és az én határimban meg láttia, miképpen ſienteltem meg magamat öröktöl fogua.
9 Ackoron nyomorúſágban léſinec, kic az én vtaimmal gonoſsul éltenec, és gyötrelmes kinokban léſinec, à kic meg vtálás által azokat el vetettéc.
10 Mert az kic engemet meg

nem iſmértenec, mikoron éltekben ió tétemenimet vennéc.

11 Es à kic meg vtáltác az én törvényemet, még mikor tehetſégec vólna, és még mikor à Pœnitentia tartáſnac ő beñec helje vólna, mind azon által reá nẽ figyelmeztenec, hanẽ azt még vtáltác.

12 Ezeket haláloc után az kinban kel meg iſmérni.

13 Te azért nyughatatlanúl touáb ne kérdezd, miképpen kinlodgyanac az iſtentelenec, hanem inkáb azon tudakozzál, miképpen tartaſſanac meg az igazac, az kiké és à kikért ez világ teremtetett, és mikor (tartatnac meg.)

14 En pedig feleluén mondéc.

15 Az mit annac elötte ſióléc, moſtanis azont mõdom; még ez vtáñis mondom, többen vadnac kic el veſinec, hogy nem mint à kic meg tartatnac, miképpen à haboc nagyobbac az czeppedekeknél.

16 Az pedig felele monduán:

17 Minemõ à mezõ, ollyan à magis; és à minemõec à virágoc, ollyanoc à feſtékijs, és minemõ à múnkás, ollyan à miueis, és minemõ à ſiántó ember, olljan à múnkáiáis, mert ez világnac ideie vagyon.

18 Mert ackoron mikor én ez világot az moſtan valóknac kéſzi teném, (mikor még nem lött vala) hogy abban laknánac, ſenki énnékem nem ſiól vala.

19 Es à miképpen ackor, vgy moſtanis kiki teremtetic, ez elkéſzítetett világban, mind megſzünet len aratáſſal, ſ-mind meg viſgalhatatlan törvénnyel: de az oknac erkölczöc meg veſztenec

20 Meg gondoluán azért è világot hogy imé az ő reá iött gondolatoc miatt veſzedelẽ vólna ő rajta.

21 Meg tekintém és ſokat kedue zéc ő néki: végezetre à gerezdből egy ſzõlõ ſzemet, és ſoc plántakból egy plántát tartéc meg magãnac. Eſa. 5.

22 Veſzſzen el azért à ſokaſág, ki méltatlan ſzülettetett, és tartaſſéc meg az én ſzõlõ ſzemem ẽs az én plántám, mellyeket ſoc múnkáual végeztem el.

23 Te pedig ha mégis más hét napíg magad meg alázandod, (de azokon ne bötöly.

24 Meny el egy virágos mezõre àhól ház nintſen eppitetue, és czupán czac az mezõnec virágába egyél, húſt ne kóſtoly és bort ne igyál, de czac virágokat.)

25 Szüntelen eſedezuén az Magaſságbélinec, iſmét el iõuõc és ſzóloc te veled.

26 El ménéc azért à miképpen énnékem meg mondotta vala az mezõre, mely Ardathanac hiuattatic, àhól le üluén az virágoc közöt éuém à mezõnec füuében, és azoknac ételéuel meg elegedém.

27 Lõn pedig heted nap mulua, mikorõ én à füuén fekeñém, hogy az én elmém iſmét vijoñan meg háborodnéc mint annac elötte.

28 Hogy az én ſzámat meg nîtuán, kezdenéc az Iſten elött ſzólni, és mondanám.

29 O WRam bizonyára te, te magadat az mi attyainknac megmutattad az vtnélkül való és gyümölcztelen puſztában, mikoron Ægyptumból ki iönénec.

30 Es

30 Es nſluáh mödottad;te Izrael hálgas engemet,és lácobnac maga figjelmezzél az én beſiédemre.
31 Mert imé én ti belétec adom az én töruéñemet,mely ha ti benetec gyömölczet teremt , arról mind öröcké diczöſéget nyertec.
32 De az mi eleinc à te töled vött töruéñt meg nem tartottác,és az te ſierzeſédet meg nem öriztéc,à töruéñnec pedig gyömölcze el nē veſiett, (mert ez vgyan nemis lehet vala,miért hogy tiéd vala:)
33 Mert àkic vöttéc vala,el veſitenec meg nem örizuén, az mi ö beléiec vettetet vala.
34 Imé pedig ſiokás ez,mikor à föld bę véſii à magot,vagy à tenger à haiót , vagy akar mi edénis az eledelt auagy italt,ha el vęſi az à mibe vettetet , auagy az mibe bę töltetet.
35 Vęle eggyüt azis az mit vettenec vagy belé töltöttenec,és vala mellęc abbā vóltac el veſinec,és az imār mi hatalmunkbā nintsē, mi raytunc pedig nē vgy történt.
36 Mert mi kic à Töruéñt vettüc vala,büntſelekeduén el veſitünc az mi ſiuünkis melly azt vette vala.
37 Az Töruéñ pedig el nem veſiett , hanem az ö ereiében meg maradott.
38 Mikoron pedig az én elmémben ezeket ſiólnám,tekintuén ſie meimmel, látéc iob felöl egy aſſiom állatot , ki imé ſiruan nagy kiáltaſſal keſereg vala,és ſiuében igen bánkodic vala,az ö ruháit meg haſogatnán,és az ö feiét hamuual bę hintuén.
39 Annac okaért az én gondolatimat mellyekben forgoc vala, el hagyuán , àhoz fordúléc.
40 Es mondéc néki mi:ért ſiirſi, és min bánkodol ſiiuedben ?
41 Az pedig monda énnékem: Hadd ſiriac én ſierelmes Wram és bánkodgyam , mert igen meg keſeredett ſiiuel vagyoc,igen meg nyomoritattam.
42 En pedig mikoron mondanám: mi lelt tégedet,mond meg énnékem? Felēle az nékem.
43 Magtalan vóltam én te ſiolgáló leánjod,és nem ſiülltem vala harmintz eſitendeig ,mikor feriem vólna.
44 En pedig minden óránként, mindē napō, és azon à harmintz eſitendökben,éiel és nappal eſedezem vala à magaſsábél Iſteñec
45 Lön pedig harmintz eſitendö múlua,hogy engemet az te ſiólgáló leányodat Iſten meg halgatná,és meg tekintuén az én alázatoſsagomot,és az én nyomoruſágomat meg ſiánuán, éñékem fiat adna ; mellyen igen örültem én, ſ-az én fériem,és mind az én városombéliec, és az erös Iſtennec nagy tiſiteſséget tettönc.
46 Es ötet nagy ſoc munkáual fel tartám.
47 Lön pedig mikoron felneuekedett vólna , és az idö korba iutott vólna, mellyben feleſégét hozza vala , hogy lakodalomnac menyegzö napot ſierzenéc.

X. Réſz.

Vigaztallya Eſdras az ſiralmas aſſzoni allatot, és mikor nem gyeme mit iellentene az ſiralmas aſſzoni allat, meg magyaráz za ö neki az latait az Vriel Angyal. I. Mikor

1 MIkoron ez meg lött vólna,az én fiam az ő ágyas házába bę menuén,halua le eſéc.

2 Annac okaért az gyertyákat mind fel forgatóc,és az én polgárim engemet vigaſitalni mind fel kelénec, és magamat à más napnac éieleig meg tartoztatá m.

3 Es lön mikor mindenec az én vigaſitaláſomtól meg ſiũntenec vólna,hogy njugodnám,mondő lön az éiel hog̃ fel keluẽ elfutnéc, és(à mint látod,)iũnec èmezőbe.

4 Moſtan pedig nem gondolkodom à városba való haza mentelemről, hanem itt letemről ; ſem éſiem ſem iſiom , hanem ſiũnetlen ſiruán bőytőlőc , mind az meddig meg haloc.

5 El hagyuán azért az én beſiédemet melljekben forgoc vala,meg haraguán, feleléc néki mõduán :

6 Te minden aſiſioni állatoc közzül leg bolondab,nem látodé az mi ſiralmúnkat, és az mellyec mi raytunc eſnec ?

7 Hogy Syon à mi anyánc minden ſiomorúſággal ſiomorkodic és felette nyomorogattatic,és felőtte igen keményen ſir.

8 Mi moſtan minnyáián ſirunc, és ſiomoruac vagyunc? holott pedig mi mindnyáián ſiomorkodunc,auagy te az egy fiadon ſiomorkodolé.

9 Mert kérgyed à földet,és ő magát ollynac mondgya, vgy mint kinec ſiratni kellyen ollyan ſokaknac eſetit, mellyec ő rayta gyaporodnac.

10 Es mindeneknec melljec ő belőle eleitől fogua lettenec , és egyebeknekis az kic ſiületendőc; mert imé közel mindenec veſedelemre iárnac , és azoknac nagyob réſiec el vęſi.

11 Mellyiknec kely azert inkáb ſirni? bizonjára eñec ki enni ſokaſágot el veſitett , inkáb kely ſirni náladnál,ki az egj fiadō bánkodol

12 Hogy ha azt mondandod énnékem:az én ſiráſom nem haſonló à földnec ſiráſához;mert az én méhemnec győmőlczét veſitettem el,az kit kerűſéggel hordoztam és faydalómmal ſiültem.

13 A föld pedig az földnec módgya ſierint, az ielen való ſokaſág vgy mégyen el arról,az miképpen annac elötte lött.

14 Enis azt fogom mondani néked:Miképpen te múnkáual ſiültél , à földis az ő gyümölcſét eleitől fogua vgy adgja az embernec, ollynac ki ötet meg vndokitotta.

15 Moſtan azért tarts meg magadban à te bánatodat,és à te raytad történt eſeteket állhatatoſſan ſienuedgyed.

16 Mert ha vgy mint Iſtentől el végezett igaz dolgokon meg njugouandol,ideiekor az ő tanáczátis meg ęrted,és ez dologbanis diczértetel.

17 Meny viſiſia azért az városba az te ſęriedhöz.

18 Mikor pedig az éñékem mondaná,nẽ miuelem,bę ſem mégjec az városba,hanem itt haloc meg.

19 Męgis kezdéc ſiólni neki, monduán:

20 Ne miueld ez dolgot,hanem engedgy az ió intéſnec : Mert hány

a Az az, keſereg az föld ajoknac veſedelmeken,mellyre ő rayta látenec,leſznec most es ez vtánnis.

hány romláſi vadnac à Syonnac? vigaſztaltaſſal meg az Ieruſálembélieknec bánattyaért.

21 Mert látod hogy à mi Sanctuariomunkis el puſztúlt, az mi óltárunc el rontatott, és az mi Templomunc el tőrettetett.

22 Az mi énekléſünc földre hányatott, diczéretinc veſziteg hálgatnac, à mi őrömünc meg bomlott, à mi gyertia tartónkban való ſiőuetnec meg óltatott, az mi frigyünknec ládáia el ragattatott, b az mi ſient helyeinc meg vndokitattanac, és az nęw melyről neueztettünc ezac nem meg ferteztetet; az mi gyermekinc gyalázatot ſienuedtenec, az mi Papiainc le vágattanac, az mi Leuitáinc, rabſágra vitettenec, à mi ſiüzeinc meg ferteſitettenec, à mi aſſiſioni állatinc erőſsakot ſienuedtenec, az mi igaz embereinc el ragattattanac, az mi kiſdedinc el veſztenec, à mi iffiainc fogſágba vitettenec, à mi erőſseinc meg erőtelenitettenec.

b: Azt irtac hogy Ieremiás Prophéta el reitette az Iſten ládáiat egy hegyben, hóg az pogányoc kezébe ne eſſenéc. Azért vagy Eſdrás hazudik itt, vagy az, a ki azt irta hóg Ieremiás el reitette vólt az ládát.

23 Es az melly mindennél nagyob, az Syonnac peczéti, az ő diczőſsége fel ſiakaſztatott; mert azoknac kezekbe adattatott à kic gyűlölnec minket.

24 Te azért az te ſiomorúſságodat tedd le, és bánatodnac ſokaſságának hadgy békét, hogy te hozzád az erős Iſten kegyelmes léuén, nyugodalmat adgyon néked az Magaſſ ágbéli, mondom az te bánatid ról való nyugodalmat.

25 Lőn pedig mikoron én ő vęle ſiólnéc, hogy az ő ortzáia hirtelenſséggel tündöklenéc, és az ő tekinteti ſiépſséggel fénlő lenne, el annira hogy attól igen meg rőttenuén, arról gondolkodnám miczoda vólna az.

26 Imé pedig hirtelenſséggel ſiózatnac nág zöndülését és olly rőttenetéſt tön, hogy az aſſiſioni állatnac ſiauától à földis meg indúlna.

27 Es mikoron nézném, imé több bé az aſſiſioni állatot nem láthatám; hanem egy város eppitetic vala; és egy nagy hely mutattatic vala fundamentomától fogua, és féltembe nagy ſióual kiáltéc.

28 Es mondéc: hól vagyon az Vriel Angyal, à ki elöſier én hozzám iött vala? mert ő mielte ezt hogy elmemben ennire el táuoznám, melnec miatta az én igyekezetem, mellyre nézec vala, vgyan el enyéſiéc, és az én beſiédem neuetſégre mélto léſien.

29 Mikoron pedig ezeket ſiólnám, imé el iöue én hozzám.

30 Es meg látván engemet, hogy imé vgy fekűnném mint egy hólt, és az én elmém el idegenült vólna, meg ragaduán az iob kezemet meg erőſsite engemet, és engemet lábaimra állatuán, monda énnékem.

31 Mi lelt téged? hogy imé az te elméd meg háborodott, és az te ſiuednec érzekenſségeis; mit háborgaſi?

32 Kinec én mondéc: mert el hattal engemet, ki à te beſiéded ſierint czelekeduén ez mezőre iöttem: imé pedig ollyat láttam mellyet meg nem beſiélhetec.

33 Az

33 Az pedig monda éñékem: Ally erőſsen, im meg tanîtlac tégedet.

34 En pedig mondéc: Szólly ſierelmes WRam én hozzám; ne hadgy el engemet hogy meg ezalattatuán meg ne hallyac.

35 Mert ollyakat láttam, az mellyeket nem tudoc vala, és halloc az mellyeket nem tudoc.

36 Auagy meg tſalattatiké az én ſiemẽ, és az én elmém álmadozé.

37 Moſtan azért kérlec tégedet, magyarázd meg az te ſiolgádnac ez látáſt. Ki feleluén monda énnékem.

38 Halgas engemet és meg tanîtlac tégedet, meg magjarazuán azokat az mellyektől félſi: mert az Magaſságbéli ſoc titkot ielentet meg téneked.

39 Látta az te igaz vtadat, hogy ſiũnetlen ſiomorkodol à te népédért, és az Syonért igen ſirtal.

40 Ez azért à látaſnac értelme à mely néked ez előb meg ielenéc.

41 Hogy látál ſiralmas aſiſioni állatot, kit kezdél vigaſztalni.

42 Moſtan pedig az aſiſioni állatnac képét nem látod, hanem város láttatóc eppîtetni.

43 Es hogy az ő fiának eſetit beſiélli vala te néked, ez annac meg feytéſe.

44 Ez aſiſioni állat kit láttál, az Syon, mellyet moſtis látſi vgy mint meg eppitetet várost.

45 Hogy ő magát néked harmintz eſztendőtől fogua gyermektelennec mondá, ezért mondotta, mert harmintz eſztendeſg ő benne áldozat nem lőtt vala.[c]

46 De lőn harmintz eſztendő után, mikoron Sálomon à várost eppitene, és áldozatokat tenne; ez gyermektelen tackor ſiült fiát.

47 Hogy nagy munkáual való fel tartáſát monda az fiának: ezec az Jeruſálemnec lakói.

48 Hogy pedig ezt mondá téneked: az én fiam az ágyas házba ménuén meg hólt, és ő néki eſeſe lőtt; ez az Ieruſálemnec romláſá, melly meg lőtt.

49 Imé pedig látod az ő haſonlatoſságát, és mikoron fiát ſiratná, kezdéd ötet az ő rayta eſett dolgokról vigaſztalni. Ezec valánac néked meg ielentendőc.

50 Moſtan pedig látuán à Magaſságbéli hogy te ſiued ſierint ſiomorkodol, és tellyes ſiiwből bánkodol ő rayta, az ő diczőſségének féneſségét meg mutata te néked, és az ő ékeſségének ſiépſségétis.

51 Mert ennec okaért hattam vala tenéked, hogy ide ez mezőre iönél, àhól ſemi ház nem vólna.

52 Mert tudom vala, hogy ezeket Iſten kezdené néked meg mutatni.

53 Azért hattam vala hogy ez mezőre iönél, àhól az eppületnec ſemmi fundamentoma nintſen.

54 Mert emberi eppületnec alkotmánya nem álhat vala meg ott az helyen, àhól à magaſságbéli Iſtennec városa kezd vala meg mutattatni.

55 Te azért ne félly, és az te ſiued ne röttegien, de meny bę az eppületnec nagyſágát láſd meg, az mennire az te ſiemeidnec ęli meg láthattya.

56 Añac

[c] Hazug beſzed és bolond, mind az magyarazat tyaual egybe mint az Bibliának hiſtoriat meg mutattyác.

56 Annac vtánna hallaſi, az menire az te fŭleidnec halláſa meg ſoghattya.

57 Mert te ſokaknac felŏtte bódog vagy, és az Magaſsgbélitŏl oda hiuattattal, à houá egyebec keueſen (hiuattattanac.)

58 Az éiel pedig, melly hólnapi napra virrazt, maradgy itt.

59 Es az Iſten néked meg mutattya azoknac az nagy dolgoknac látáſit, mellyeket ez fŏldnec lakóin az Magaſságbéli az vtólſo idŏben ſierez.

60 Annac okaért azon éiel és más éiel ot haléc, à miképpen énnékem paranczolta vala.

XI. Réſz.

Iria Eſdras ez Caputban az ŏ látáſát, az tengerbŏl fel iŏuŏ Sas felŏl, mellynec harom feie es tizenkęt ſzárnya vala, &c.

1 ACkoron látéc egy álmot, hogy imé az tengerbŏl iŏ vala fel egy Sas, melynec tizenkęt tollas ſzárnyai, és három feiei valánac.

2 Látám pedig mikor imé az ŏ ſzárnyait minden fŏldre ki terieſztené, és az Eegnec minden ſzelei egybe gyŭlnén ŏ reá funánac.

3 Mondom látéc az ŏ ſzárnyaiból ellenkezŏ tollakat nŏni, mellyec apró és kiſded tollac léſinec vala.

4 Es az ŏ feiei nyugoſinac vala, mellyeknec à közepſŏ à tŏbbinél nagyob vala: ŏ maga azért azockal eggyŭt nyugſziic vala.

5 Annac vtánna látám, mikor imé à Sas ſzárnyaiual repŭlt vólna, hogy az fŏldŏn és azon lakókoo wralkodnéc.

6 Añac vtáña látám hogy az Eeg alatt leuŏ állatoc ŏ néki mind engedelmeſec, és ſenki ŏ néki ellene nem ſzól, męg tſac eggyis à fŏldŏn való teremtetett állatoc kŏzzŭl.

7 Ackoron látám, hogy imé az Sas kŏrmeire fel keluén, meg ſzólitá az ŏ tollait, monduán:

8 Ne vigiazzatoc egyŭtt ſ-mind kiki az ŏ helyén aludgyéc, és ideſg vigyazzatoc.

9 Az feiec pedig az vtólſo helyre tartaſſanac.

10 Es látám hogy imé az ſzózat nem az feiéből ſzólgál vala ki, hanem annac közep teſtéből.

11 Es meg ſzámlálám az ŏ ellen kezŏ tollait, mellyec imé nyóltzan valánac.

12 Az vtán látám hogy imé iob felŏl egy toll fel keluén, az egéſz fŏldŏn wralkodéc.

13 Lŏn pedig mikoron wralkodott vólna, hogy minec vtánna az ŏ vége el iŏue, az ŏ helye nem tettzéc meg: és az vtánna való fel támaduán wralkodéc, és az birodalmat ſoc ideig birá.

14 De lŏn mikoron wralkodott vólna, hogy ennekis ideie el teluén męg czac meg fem tettzénéc, miképpen az elsŏis.

15 Imé pedig ſzózat lŏn hozzáia, monduán:

16 Hald meg te ki illy ſoc ideig birád è fŏldet, ezeket jelentŏ meg néked minec elŏtte el múlnál.

17 Te vtánnad à te idŏdet ſenki nĕ biria, és añac męg czac felétis.

18 Ackoron fel keluén, az harmadic, az feiedelemſéget birá

miképpen az elsőkis, és ők is el
múléc.

19 És à többijs éggyenként így
wralkodánac, és az után sohúl
nem lőnec.

20 Mert látám, hogy imé mi-
koron idő sierint az több tollakis
iob felől fel emelkednénec, ők-
kis feiedelemséget tartanánac,
és azoc noha birnac vala az feie-
delemséget, mind az által nem
mindgyárást ielennec vala meg.

21 És iólehet ezec közzül né-
mellyec fel emelkednénec, mind
az által nem wralkodnánac.

22 És látám az után, hogy à tizen
két tollac nem lattatnánac, és az
két kiczin tollac.

23 Es az saſnac testében semmi v-
gyan nem vala, hanem czac à két
nyugouó feiec és hat tollac.

24 Látám pedig hogy à hat tol-
laczkáktól két tollac el szakad-
uán, az iob felől való fő alatt ma-
radánac, à negye pedig az ő he-
lyeken marada.

25 És látám hogy imé az szár-
nyac allatt valóc igyekeznec vala
fel kelini, és feiedelemséget birni

26 Mert látám hogy imé éggyic
fel emelkedéc, de mindgyárást el
múléc.

27 Az többijs meg az elsőknélis
gyorsabban el múlánac.

28 Ackoron látám hogy imé az
kettei mellyec meg maradánac, ő
magokban gondolkodnac vala
wralkodni.

29 Mikoron pedig erről gondol-
kodnánac, imé az aluó főnec ég-
gyic, melly közepső vala, fel ebre-
dé, (éz pedig az több két főnél
nagyob vala.)

30 És látám az más két feiekis
ához foglaluán magokat.

31 Hogy imé ez à fő az több ötet
kőuetőkuel meg fordúla, és meg
éué az szárnyac alatt való tolla-
kat, az mellyec igyekeznec vala
wralkodni.

32 Ez az fő pedig mind az egész
földet el röttenté, és mind abban
lakozókon soc munkáual wral-
kodéc, és à föld kerekségén mind
az elöbbi szárnyac felött hatal-
mat vőn.

33 Az után pedig látám, hogy i-
mé az közepső fő hertelenséggel
el múléc, miképpen az szárnyac.

34 Czac az két feiec maradánac
meg, mellyec ökis hasonlatoskép
pen wralkodánac az földön, és
annac lakóin.

35 Es látám hogy imé az iob felől
való fő à bal felől valót el nyele.

36 Ackorő szózatot hallék, melly
énnékem azt mondaná: Tekincz
elődbe és gődold meg à mit látsi.

37 Ackoron látám hogy imé az
orditó örösláñhoz halonló állat,
az erdőből emberi szózatot tön
az Sashoz, és szóla monduán:

38 Hald meg te és meg beszel-
lem néked, à mellyeket mond te
néked az magasságbéli Isten.

39 Auagy nē te vagyé az à melly
vgyan vagy amaz négy állatoc
közzül kiket terembtettem, hogaz
ēn világomban wralkodnánac, és
hogy azoc után ez időknec vége
el jüne.

40 Mert az negyedic el jüuén,

minden

minden el múlt eleuen állatokat meg győze, és nagy reſiketéſſel ez vilagot vraſágúl birta, és ez egéſi föld kerekſégét kemény munkáual birta, és ez föld kerekſégében tſalardſággal illyẽ ſoc ideig lakot.

41 Te ez földet nem igaſságual itélted.

42 De az ſielideket nyomorgattad, és à bekeſégeſeket meg bantottad, ſieretted à hazugokat, és à gjűmöltſezöknec házokat el rontottad, és azoknac kic néked nẽ ártnac vala, kerîteſeket el törted.

43 Vgy annîra hogy az te boſiſiúſág tételed ſiintin à magaſságbéli Iſtenîg fel ment, és az te keuélyſéged az erös Iſtenîg.

44 Annac okaért az keuélyſégnec ideiét à Magaſságbéli meg tekintette; mellyec imẽ el végeztettenec, és annac gonoſsági bę töltenec.

45 Annac okaért te Sas, à te rötztenetes ſiárnyaid, és az te gonoſi tollaid, és à te gonoſi feieid, és az te lator körmeid, és à te egéſi hijába való teſted meg ne ielennyéc.

46 Hogy az egéſi föld meg éledgyen, és az te erőſiac tételedtől meg ſiabaduluán meg tęrien, és reménlyen igaz töruéńt és irgalmaſságot attól, à ki ötet teremtette.

XII. Réſz.

Meg magyarázza Eſdrainac Iſten az Sas felől, való látáſt, mellyet az felső cápuchan ira meg.

1 EZ meg léuén, mikor à ſáſt az oroſláń illyen beſiédekuel meg ſiólitotta vólna, látám.

2 Hogy imé vgyan vólna à feie, amaz négy ſiárnyac pedig, mellyec hozzáia mentenec vala, nem vólnánac; mert fel támattac vala hogy wralkodnánac, de az ö orſiágoc erötlen, és háboruſággal rakua lett vala.

3 Látám pedig hogy mikor azoc el múltanac vólna, à ſaſnac egéſi teſte meg gyuytatnéc: mellytül az föld igen meg ijede, én pedig elmémnec meg háborodáſából, és elmémnec táuozáſából és nagy félelméből fel ſerkenéc, és az én lelkemnec mondéc:

4 Imé te miueléd ezt én raytam ennec okaért mert az Magaſságbélinec vtait viſgálod.

5 Imé męgis el fárattam elmémben; és lelkemben igen erötlen vagyoc, ez éiel lött nagy félelemnec miatta ſemmi erőm nintſen.

6 Moſtan azért könyörgöc az Magaſságbélinec, hogy engemet mind végîg meg erősiczen.

7 Ackoron mondéc: WRam Iſten, ha à te ſiemeid elött keduet találtam, ha ſokaknac felötte te elötted igazzá tétettẽ, és ha az én könyörgéſem te elödbe fel ment.

8 Erőſsicz meg engemet, és ez rötztenetes látáſnac nîluán való magyarázattiát énnékem te ſiolgádnac mutaid meg, hogy az én lelkemet tellyeſen meg vigaſitallyad.

9 Mert engemet méltóuá tettél, kinec az vtólſo idöket meg ielentenéd.

10 Az pedig énnékem monda: Ez az látáſnac magyarázattya.

11 Az Sás mellyet az tengerből

láttal fel iüni, amaz orſiág mellyet látáſſal látot Daniel az te atyád ha.

12 De annac magyarázattya ő néki nem adattatot, a moſtan pedig néked meg magyarázom.

a: Lásd meg az nagy bánatságot, holott magát Danielnél nagyobbá teſzi, minuel hogy az láttáſnac magyarázattya annac meg nem ielentetéſtől vállna hanem ő néki.

13 Imé el iönec az napoc, mikor ez földön egy orſiág támad, meljtől nagyob félelem léſſen, hogy nem mint mind azoktól vólt, az mellyec ő előtte vóltanac.

14 Abban pedig egy más után tizen két királyoc wralkodnac.

15 Az másodic pedig mikor orſiáglani kezd, ez több ideig birja az orſiágot hogy nē mint akar mellikis à tizenkettő közzül.

16 Ez magyarázattya à tizen két ſiárnyaknac mellyeket láttál.

17 Hogy pedig à fiót melljet ſiólot nē à feiekből hallottad ki menni, hanem annac közep teſtéből.

18 Ez magyarázattya: Añac az orſiágnac ideie után nem kitſin háborgáſoc támadnac, és veſiedelemben forog hogy el eſséc; mind az által ackoron el nem dül, hanē az ő kezdetire iſmét fel eppitetic.

19 Hogy az ő ſiárnyai alá vette tet nyólz tollokat láttal, mellyec annac ſiárnyaihoz ragattanac.

20 Ez à magyaráz attya: abban nyóltz királyoc támadnac, kiknec ideiec röuidec, és giors eliten dei léſinec; és azoknac kettei mindgyárást el veſinec.

21 Az idő pedig el közelgetuén, à négye közép időben többig tartatic meg, mikoron az ő végeknec ideie el kezd közelgetni; kettei pedig ſiinten az végére tartatnac.

22 Es hogy három nyugouó feieket láttál.

23 Ez à magyatázattya: annac vtólſo ideiében az Magaſságbéli három orſiágot támaſit, mellyekhöz több ſoc orſiágokat hait, és az földön ſ- annac lakóin wralkodnac.

24 Mellyec azokat nagyob munkáual gyötric, hogy nem mint az elſöc: annac okaért à királyoc Sas feieknec hiuattattanac.

25 Mert ezec az kic annac iſtentelenſégét elő gyüytéc, és annac vtólſo dolgait el végezéc.

26 Hogy az leg nagyob főt láttad el enyeſini, ez magyarázattya: Ezeknec éggyic az ő maga ágyán halmeg, de mind az által gyötrelmeckel.

27 Az ketteit pedig, az kic meg maradnac à fegyuer emésiti meg.

28 Mert iólleheteggyiknec fegyuere à máſikat meg emésiti, mind az által végezetre vgyan azzá fegyuer miatt eſic el.

29 Hogy az ſiárnyac alatt való két tollakat látád által meneni az iob felől való fön.

30 Ez magyarázattya: ezec az kiket az Magaſságbéli az ő végekre tartott, ez az erötlen és háboruſsággal tellyes orſiág

31 Annac felötte hogy hallottad, hogy az oroſlán, ki fel ſerkenuén az erdőből ki iöue, ordîta, az ſaſt meg ſiólitá, azt és annac hamis czelekedetit minden ő beſiédébē meg feddé, miképpen hallottad.

32 Ez az lélec, kit végezetkora azoc ellen és azoknac iſtentelenſé-

jenſégec ellen az Magaſságbéli meg tartott, hóg azokat meg fedgye, és azoknac az ő kegyetlenſene vóltokat ſiemekre hánnya.

33 Mert azokat az itéletben eleuenen elő állattya, és léſien hogy minec vtánna azokat meg feddendi, még ackor ſanyargattya meg őket.

34 Mert az én maradéc népemet à nyaualyától meg ſzabadittya, à kic az én határomban meg tartatnac, és meg vidamîtya azokat mîg az végezet el-jöuend, az itéletnec napia, melly felől néked eleitől fogua ſiólttam.

35 Ez az álom az mellyet láttál, és ezec annac magyarázatia.

36 Te pedig egyedől vóltál méltó, ki az Magaſságbéli Iſtennec ezt az titkát meg tudnád.

37 Azért mind ezeket, mellyeket láttál, ird könywbe, és azokat tedd el röytetet helre.

38 És az te népednec bölczeit tanîcz meg arra, az kiknec elméieket tudod hogy ez titkokat meg foghattyác.

39 Te pedig még más hét napîg légy itt, hogy tenéked meg mutattaſséc, valamit néked az Magaſságbéli meg akarand mutatni: Ekképpen én tőlé el méne.

40 Lőn pedig mikor mind az nép hallotta vólna, hogy én az el múlt hét napokon az városba meg nem tértem vólna, kiczintől fogua nagyîg mind ősſine gjűlién én hozzám jönénec, és engemet meg ſiólitanánac, monduán:

41 Mit vétkeztünc te ellened? mitſoda hamiſságot tſelekedtünc te ellened, hogy minket el hagyuán itez helyen űltél le?

42 Mert minden nép közzűl te egyedől maradtal meg mi nékünc, mint à ſiölöből egy gerezd, és mint homályos helyen az világ, és mint az part alatt az ſiel vęſitől meg tartatott haió.

43 Auagy nem elegeké az mi raytunc eſett nyomoruſágoc?

44 Ha azért minket teis el hagyandaſi, meniuel iob vólt vólna az Syoñac fel gyuytáſáual mi nékönkis meg egnünc?

45 Mert mi ſem vagyunc iobbac azoknal, kic ott meg hóltanac, és nagy fel ſiéual ſirtanac.

46 Feleluén pedig ő nékiec, mondéc: Ió reménſégben légy Izrael, és ne ſiomorkodgyál te Iácobnac háza.

47 Mert az Magaſságbéli előtt ti rólatoc emlekezet vagyon, és az kéſértetben ti rólatoc Iſten el nem feletkezic.

48 En pedig titeket el nem hattalac, el ſem mentem ti tűletec, hanem ez helyre azért iöttem, hogy az Syonnac puſitúláſáért könyörögiec, hogy az ti ſientſégteknec romláſáért irgalmaſságot kereſnéc.

49 Moſtan azért kiki mennyen el az ő házához: én pedig ez napoc vtán ti hozzátoc mégyec.

50 Es az nép, à miképpen néki meg hattam vala, el méne az városba.

51 En pedig az mezőben hét napîg veſiteg űléc, miképpen az

Nten énnékem meg paranczolta vala, czac az mezönec virágába éuén? az füuekből vólt énnékem az napokban eledelem.

XIII. Réſz.

Eſdras megírja az látaſt mellyet látot az tengerből fel iuſó ember felől. Mellyet ő neki megmagyarázz az Angyal. De az oluaſoc meg laſſa, mind addig oluaſſac ezt, mert az Sidóknac hazugſágokat erősíti ez caput, hogy az Iſtennec fia az poganyokat mind el veſſi mikor az teſtbe e'jö, es az Sidókat kis fogſágban vadnac egybe gyüyti, es az Caſpius hegyen túl való nagy és gazdag orſágba viſi, melly orſágot az Sabation neuő vizfolyás választ el az pogani orſágoktul, az mint ők hazudnac. Az kik azért ez könyvnec oluaſásában gyönörködnec, laſſac és ſtellyec meg magamtúlektől származtak ezek.

1 Lőn pedig hét nap múlua, hogy éiel álmot látnéc.

2 Hogy imé az tengerből egy ember, úgy mint néminemő hęl fel támadna, és annac minden habiait megháborittya vala.

3 Látám pedig hogy imé az az ember menny ęgnec ſoc feregéuel ę' hatalmaz vala és valahouá az ő ortzáiát fordíttya vala, hogy nézne, reſ ketnec vala mindenec valamellyekre tekint vala.

4 Es valamelly felé az ſáiából az ſózat ki mégyen vala, mind az kic az ő ſiauát hallyác vala, felgeriednec vala miképpen az föld ęg mikor az tüzet érzi.

5 Es látám az után, hogy imé az Ęgęknec négy réſzeiről embereknec ſámlálhatatlan ſokaſágy gyülne össue, hogy az tengerből fel iött embert meg vérnéc.

6 Es látám hogy imé ki vága magánac egy nagy hegyet és arra repüle.

7 En pedig az tartomáſt auagy à helt à honnan az hegy ki metzetett vala, akarom vala meg látni, de mind az által nem láthatám.

8 Az után látám, hogy imé mind az kic ő ellene fel gyültenec vala, noha igen félnec vala ő tőle, mind azon által merénec ő vęle vijni.

9 Imé pedig mihelt az ő reá iöuő ſokaſágnac rohanáſát látá, az ő kezét fel nem emelé, ſem fegyuert nem fogá, ſem egyęb hadakozó ſierſámot, hanem czac à mint látám.

10 Boczáta ki az ő ſáiából tüznec lángiát, és az ő aiákiból égő lángos ſelet, és az ő nyeluéről ſikrazó ſęl vęſieket, mellyec mind öſſue egyeledénec, az tüznec fuuáſa, az lángnac ſiele, az ſieluęſinec ſokaſága.

11 Melly az hartzoláſra kéſüłt ſokaſágra ſebeſséggel rohaná, és mind fel gyuyta; úgy annira hogy az meg ſámlálhatatlan ſokaſágból hertelenſéggel ſemmi meg nem maradna, hanem czac por és büdös füſt: Es ezeket látuán el ijedéc.

12 Az után látám hogy az az ember az hegyről le iüne, és más békeſséges ſokaſágot hiwna ő hozzáia.

13 Es ſoc embereknec neme méne ő hozzáia, némellyec öruendezöc, némellyec bánkodóc, kic közzül némellyec meg köszöntettec, némellyec olly állatokat hoznac vala az mellyeket meg ſoktac áldozni: és à félelemnec ſokaſága miatt el erötlenüléc, és fel ſerkenuén mondéc. 14 Te

14 Te ez czudálatos dolgokat az te ſiolgádnac meg mutattad, és méltóuá töttel, kinec könyörgéſét el vennéd.

15 Moſtan azért mutaſd meg ez álomnac magyarázattyát.

Mikor azt mondgya hogy iay, azzal nem fenyeget, hanem vgy mint Prophetál, hogy tőllehet nehezlé, sem azoknac allapattyoc az kic ackor élnec, de nehezebb éſſen azoke az kic nem élnec.

16 Mert à miképpen az én értelmem ſierint vélem, iay azoknac az kic az napokban meg maradnac, és ſockal inkáb iay azoknac az kic meg nem maradtanac.

17 Mert az kic meg nem hagjattattanac ſomorúbbac léſinec

18 Ertem moſtan az vtólſo napra minęmő dolgoc hagyattattanac, hogy ezekennis ſ-azokonnis à kic meg hagyatandnac meg eſſenec.

Mert noha amaiok nyomorúſágoſoc léſsnec mind az által meg hattyác az Iſtennec országát, ezec pedig az halaltol el rabgattatuan nem látbattyác.

19 Mert nagy veſſedelmekbe és ſoc ſiükſégekbe ezokaért eſtenec, miképpen ez álmoc meg mutattyác.

20 Mind azon által veſiedelemben foroguánis iob arra az napra iutni, és az vtólſo időben léuő dólgokat meg látni, hogy nem mint ez világból ki múlni mint az felhő el múlic.

21 Az pedig énnékem feleluén, monda: mind az látáſnac magyarázattyát meg mondom te néked, ſ mind az mellyekről ſiólál meg ielentem néked.

22 Az mit azokról ſiólál à kic meg hagyattatnac, ez magyarázattya.

23 Az ki veſiedelemet ſienued, ez arra az időre őrizte meg ő magát, és az kic veſiedelembe eſtenec, azoc à kiknec czelekedetec és hitec vagyon à Magaſságbélinél

24 Tudgyad azért hogy boldogbac léſinec az kic meg hagyattatnac azoknál az kic meg hóltanac.

25 Ez magyarázattya az látáſnac: hogy láttad az tenger közepéből az férfiat fel iűni.

26 Az à kit az Magaſságbéli ſoc időkben tart, ki az ő teremtet állatit ő maga által ſiabadittya meg, és az ſierez azoknac à kic meg hagyattattanac frigyet

27 Hogy pedig az ő ſiáiából vgy mint tüzet, és fuuáſt, és ſięl vęſit láttal ki iűni.

28 Es hogy ſem fegyuert ſem hadi ſierſiámot nem fogott, el veſitette pedig az ő ſebeiſége az ſokaſágot, az melly ő reáia való hartzoláſra iött vala, ez magyarázattya.

29 Imé el iűnec az napoc mikor az Magaſságbéli Iſten meg kezdi ſiabadîtani azokat, kic ez földön vadnac.

30 Es el iűuén el almélkottattya azokat kic az földet lakiác.

31 Es eggyic à máſikat igyekezic vágni, rontani, város városſt, és eggyic hely az máſic helyet, egy orſzág más orſiágra támad, és eggyic nemzetſég más nęzetſégre.

32 Léſien pedig az mikor ezec léſinec, és meg történnec az iegyec, à mellyeket néked meg mutatéc, hogy ackoron meg ielenic az én FIAM, kit láttál vgy mint egy fel iűnő férfiat.

33 Es léſien hogy az ő ſianár mikoron minden nemzetſégec meg hallangyác, ackoron kiki egy más között való hadánac békét hágy.

34 Es ſzámlálhatatlan ſokaſág egybe gyűl, mint kic akarnac el iűni, és őtet meg győzni.

35 Ő pedig áll az Syon hegyénec tetején.

36 (Mert az Syon neuekedic, és mindeneknec el kéſzitetue és eppîtetue meg mutattatic, miképpen láttad az hegyet kęz nélkűl ki mettzettetni.)

37 Es az én Fiam meg feddi az pogányoknac iſtentelenſégeket à mellyeket találtanac, az gonoſſiockal mellyec az ſięl vęſihöz haſonlatoſoc, és azoknac gonoſi gődolattyokat az győtrelmeckel, mellyekben kinlodni kezdenec, mellyec à lánghoz haſonlitatnac.

38 Es őket munka nélkűl el veſzti az Tőruény által melly az tűzhöz haſonlitatott.

39 Hogy pedig őtet más békeſséges ſokaſágot hözzáia gyűyteni láttad.

4 Reg: 17. 40 Ezec az Hoſeas kiraly idejében az ő foldőkről fogua vitetett tíz nemzetſégec, kiket Salmanazar az Aſſyriabélieknec királlya fogua vitt, kic az folyó vízen Euphrateſen innét vitettetuén, az vtán más földre viteténec.

41 Ez tanáczot pedig ő magoc találác magoknac, hogy el hadnác az pogányoknac ſokaſágát, meſſieb tartomáńba ménuén, àhól emberi nemzet ſoha nē lakott

42 Es az ő igaz, tőruényeket, mellyeket az ő tartományokban meg nem tartottanac vala, ot tartanác meg.

43 Az Euphrates víznec pedig ſzoros vtain mentenec bę.

44 (Mert ackoron iegyeket tőn elöttőc az Iſten, az folyó víznec ereiét meg állatuán az mîg által ménnénec.)

45 Es abba az tartományba ménőknec hoſſiú vtoc vólt, más fęl eſitendei vt, az à tartomány pedig Harſcharethnec hiuattatic.

46 Ackoron az vtólſo ideig ot lakozánac: moſtan pedig mikor viſſita kezdenec tęrni.

47 Az folyó viznec ereit az Iſten iſmét meg állattya, hogy által mehęſſenec: annac okaért látod à ſokaſágot békeſséggel iárni.

48 De az kic az te néped közzül el hagyattattakis, ezec azoc à kic az én határomō belől találtatnac.

49 Léſien azért mikor az egybe gyűlt pogányoknac ſokſágán el kezdi veſiteni, hogy meg ôltalmazza azokat, kic az nép közzül meg maradnac.

50 Es ackoron azoknac ſockal tőb czudákat mutat.

51 En pedig mondéc: WRam Iſten, mutaſd meg nékem, miért láttam az férfiat az tenger közepiből fel iöni.

52 Es ő monda énnékem: miképpen meg nem viſgalhadd ſem tudhatod mellyec az tengernec mely ſégében vadnac, azonképpen ſenki nem láthattya ez földön az én Fiamat, auagy az ő vęle lęnőket, hanem czac az időben és napon.

53 Ez az álomnac, mellyet láttál, magyarázattya, és az mellyért itt czac egyedől világoſitattal meg.

54 Mert az te ſzivtadat el hattad,

és az

és az én tőruényemet tanúluán, azt kereſted.

55 Es az te életedet bölczen rendeluén, azt ſiiued ſierint anyádnac hittad.

56 Es ezokaért mutatom meg az Iſtennél való iutalmadat, mert léſien más harmad nap múlua, hogy te néked többeketis mondoc, és te néked nagy és czuda dólgokat magyarázoc meg.

57 El ménec azért az mezőre, igen diczőituén és diczéruen az Iſtent mind azokról az czudálatos dolgokról, mellyeket az ő ideiében czelekedic.

58 Hogy igazgattya az időt, és mellyec az időben léſinec, és ott harmad napig veſitec üléc.

XIIII. Réſz.

Meg ielenic Eſdraſnac Iſten az czipke bokorban, és meg paranczolya nekie mit czelekedgyec, &c.

1 LŐN pedig harmad nap múlua, mikor az czer fa alatt ülnéc; hogy imé az czipke bokorból én hozzám ſiózat lenne, melly ezt mondana: Hezra, Hezra.[a]

2 Kinec én mondéc: Ihon vagjoc én Wranı, és talpamra álléc.

3 Ackoron monda ő énnékem: nıluán meg ielentém az czipke bokorban, és meg ſiólitottam Moſeſt, mikor az én népem Ægyptumban ſiolgálna.

4 Es őtet el küldıuén az én népemet Ægyptumból ki hoztam, és őtet à Synai hegjre hozuán, én nálam őtet ſoc ideig ta toztattam.

4 Es ő néki ſoc czudálatos dolgokat ki beſiéluén, az időknec titkait és végezetit néki meg mutattam.[b]

7 Moſtan te nékedis hagyom.

8 Iegiezd meg à mellyeket megmutattam, és az álmokat mellyeket láttál, és az magyarázatokat mellyeket hallottal tarts meg elmédben.

9 Mert te fel vételtel hogy mindeneket meg ne láſs, ki én tanáczomból meg marattál à te hozzád haſonlóckal, mig az idöc el végeſitetnec.

10 Mert ez világtól az ő iffiuſága el veſiett, és az ő vénſégénec ideie közel vagyon.

11 Mert ez vılág tizenkęt réſire oſitatott, mellynec tíze és à tizen eggyedic réſinec fele el múltac.

12 Annac pedig az mellyec kőuetkeznec, az tízen eggyedic réſinec fele maradot.

13 Moſtan azért az te házadat rendeld el és à te népedet dorgald meg, és azoknac aláztoſit vigaſitallyad.

14 Es à romláſnac ellene monduán, az halandó gondolatoknac hadgy békét, és az emberi terheket tőled el vetuén, az giarló terméſetből öltözzel ki, és à te néked bántaſodra léuő gondolatokat fęl felé téuén, az időkből ſies ki menni.

15 Mert à melly nyomorúſágokat moſtan láttal meg történtekneclenni, ezeknél iſmét gonoſibac kőuetkeznec.

16 Mert vénſége után menyéuel erőtlenb léſien ez világ, à földön lákókra annſual inkáb meg ſokaſodnac à nyaualyác. 17 Mert

[a] Ittis Moſeſnec tętteti magat ez bokrus Eſdrás. Exod: 3.

[b] Itéld meg ímeis mint ık telentől ſzármaztac ezec az Moſes könyuei nallunc vadnac. De azoc nem mondgyac hogy az Iſten Moſeſnec illyen módon ſokat volna. Sőt inkáb Iſten azt mondgya hogy az titkos dolgokat magának hatta az mellyec pedig ki vannac adua azokat megielentette hogy azokról iuſſon tudnoc zanac.

17 Mert az igasság mesíśieb mégyen, és el közelget az hazúgság, immár pedig à látás mellyet láttál śiet el iŭni.

18 En pedig feleluén mondéc: Legyenec kedueśec ezec te elŏtted WRam.

19 Mert imé én el ménuén, az miképpen énnékem megparanczolád, ez ielen való népet meg dorgálom; à kic pedig ez után śiŭ lettetnec azokat kitśoda inti meg?

20 Ez világ azért śetétśégben helyheztetett, és abban való lakóc világośság nélkŭl vadnac.

21 Mert az te Tŏruényed meg égettetett, annac okaért śenki nem tudgya à mellyec te tŏled let tenec, auagy az melly dolgoc kezdenec lenni.

22 Ha annac okaért te nálad kedvet találtam, à śient lelket botśáśd én belém, hogy meg iriam valamellyec ez világon eleitŏl fogua löttec, à mellyec à te Tŏruényedben meg vóltanac irua, hogy à te vtadat az emberec meg találhaśśác, és à kic az vtólśo idŏkben élendenec, éllyenec.

23 Feleluén azért éńékem, monda: Meny el gyŭycz egybe az népet, és hadd meg nékic, hogy tégedet negyuen napig nekerelsenec.

24 Te pedig śierezz magadnac śoc papirośśat; és Seraiat, Debariat, Schelemiat, Echanuśt, és Chatzelelt, ez ŏt gyorśan iró férfiakat melléd véuén, iöy ide.

25 Es én az bölcześégnec śiŏuedneket, az te elmédben meg gyuytom, melly el nem aluśśic mig végec nem léśśen azoknac az mellyeket irni kezdeśi.

26 Es ezeket el végezuén némelljeket níluán meg ielencz, némelljeket titkon ielents à böltśeknec, hólnap pedig ez órakor el kezdgyed irni.

27 Ackoron én el ménuén à miképpen éńékem meg parantśolta vala, az népet egybe gyŭytém, és mondéc:

28 Hald meg Izrael è beśiédeket.

29 Az mi eleinc régen Ægyptumban búdośtanac, és onnét meg śiabadíttattanac.

30 Es vŏttéc az életnec Tŏruényét, mellyet meg nem ŏriztenec, és mellyet tijs azokat kŏuetuén, által hágtatoc.

31 Es az ti néktec ŏrŏkśégŭl adattatott föld ŏn és à Syonnac hegyén mint à ti atty átoc ś-mind ti hamiśśan tśelekedétec, és nem tartátoc meg az vtakat mellyeket ti néktec az Iśten paranczolt.

32 Ki miért hogy igaz biró, el vŏtte ti tŏletec ideig az mit aiándékozott vala.

33 Es mośtan ti itt vattoc, à ti attyátoc fiai pedig ti nálatoknál mesíśieb vadnac.

34 Ha annac okaért az ti érzekenśégteknec paranczoluán az ti śiueteket tanítandgyátoc, éluén meg tartattoc, és halálotoc után irgalmaśságot találtoc.

35 Mert az itélet az halál után iŭ el, mikor iśmét meg eleuenedŭnc, és ackoron az igazaknac neuec meg ieleńec, és az iśtételeneknec czelekedetec meg mutattatnac.

36 En

Az Istennec háromśáśa, va ez balśáśra gŏdöltattot hazugśág, hogy az Iśtennec könyuei mind eggyig el veszteneć, mellyeket ez máśodic Mośes az Eśdras írott volná meg vijonan minec után 40 napig böytölt volna. Mint banem volt volna śem az papoknál śem az Prophétáknál, auagy az rabśágra vitetett śokáśgnál az Iśten könyue.

36 En hozzám pedig senki ne jüjön, és negyuen napig engemet ne kereſſen.

37 Ecképpen hozzám véuén az öt férfiakat, à miképpen énnékem parancsolta vala, el ménuén az mezőre ott maradánc.

38 Lőn pedig másod napon hogy imé siózat hína engemet, monduán: Hezra nisd meg à te siádat, és idd meg à mit néked iñod adádoc

39 En pedig az én siámat meg nituán, imé egy teli pohár nyuytatic vala énnékem, tellyes vala hig állattal mint az víz, de tüz sinü.

40 Mellyet el véuén meg iuám, és mikoron abból ittam vólna, az én siiuem gyötrődic vala az értelemnec miatta, és az én elmémben neuekedic vala az bölcseség, mellyet akará az én lelkem emlekezetre meg tartani.

41 Annac okaért minec vtánna az én siám meg nijlécz, többé be nem fogattatott.

42 De à miképpen annac az öt férfiunac Isten bölcseséget adott vala, meg irác azokat mellyec az elmének el táuozásában mondatnac vala, és à mellyeket nem értnec vala.

43 Es éiel éßnec vala: én pedig nappal sióloc vala, és éiel sem halgatoc vala.

44 Ecképpen az negyuen napig két siáz négy könyuec irattatanac.

45 Lőn pedig az negyuen nap el teluén.

46 Hogy siólna az Magasságbéli Isten, monduán: Az mellyeket elöször irál nituán monday ad hogy mind méltócs-mind méltatlanoc oluasśác azokat.

47 A hetue vtólsókat pedig meg tarczad, hogy azokat az te néped közzül való bölczeknec adgyad.

48 Mert az értelemnec ere, az bölcseségenec kút feie, és à tudománnac folyása ezekben vagjon. Es àcképpen czelekedém.

XV. Réſz.

Sóc népeknec az bünért, és az Isten népe ellen való kegyetlenségért, iöuendöt mond vefedelmekről. Neuezet ſerint pedig fenyegeti Ægyptuſt, Aſiát, Babyloniát, &c.

1 IMé az népnec hallatára az Prophétának beſiédit hirdeſd meg, mellyeket à te siáiadba boczátoc, azt mondgya az WR.

2 Es azoc irattaſſanac leuélbe; mert hiuſégeſec és igazac.

3 Ne félly à te ellened való gondolatoktól, és tégedet az ragalmazóknac hitetlen beſiédec meg ne háboriczanac.

4 Mert minden hitetlen az ő hitetlenſégében meg hal.

5 Imé én, azt mondgya az WR, hozoc è földre büntetéſeket, fegyuert, ehſéget, halált, és öldökléſt.

6 Mert minden földet felötte igen meg vndokitott à hamiſság, és azoknac ártalmaſságoc bé tellyeſedett.

7 Annac okaért így siół az WR:

8 Iñár ezeknec kic Iſteni félelemnélkül tſelekednec, iſtentelen tſelekedeteket el nem halgarom: imé az ártatlan és igaz vér kiált én hozzám, és az igazaknac lelkec siünetlen kiáltanac.

9 Nituán boſiſiút álloc ezeken azt mondgya az WR, és ezektől minden ártatlan vértén hozzám véſiec.

10 Imé

10 Imé az én népem mint az nyáy öléſre vitettetéc: immár nem engedem ötet Ægyptumnac földében lakni.

11 De erös kęzzel és hatalmas karual ki hozom ötet, és czapáſſal meg veruén mint añac elötte minden ö földét meg veſitem.

12 Sirni fog Ægyptus az ö fundamentomiual egybe, meg veretetuén czapáſſal és ſanyargataſſal, mellyeket ö reá hoz az Iſten.

13 Sirnac à ſiántó emberec, mert à ragya, kö elsö, és röttenetes hęuſég miatt el fogynac az ö maguoc.

14 Iay ez világnac, azoknac kic ebban laknac.

15 Mert az ö fegyuerec és meg romláſoc el közelitett, mert égyic nemzetſég à máſic ellen az ö kezekben fegyuer léuén, hartzra támad.

16 Es ön közöttöc az embereknec álhatatoſságoc nem léſien, és éggyic az máſikon el hatalmazuán, az ö királyockal és feiedelmeckel nem gondolnac, hanem az ö dolgoknac vtait az ö hatalmaſságokban helhezteric.

17 Vgy annira hogy ember az ö városábanis valahouá akaruán menni, nem mehet.

18 Mert azoknac keuélſégekért az városoc meg háborodnac, házac el hányatnac, az emberec félnec.

19 Ember az ehſég és hbáoruſág miatt az ö felebarátyán nem könyörül, azoknac házokat fegyuerrel el rontuán, és azoknac marháiokat el toluaioluán.

20 Imé én öſſue hiuom, azt mongya az WR, ez földnec minden királit, hogy féllyenec engemet, az kic Nap nyugat felöl, Dęl felöl, Nap kelet felöl, és az Libanus felöl vadnac, hogy meg tęruén meg adgyác azokat mellyeket azoktól el vöttenec.

21 A miképpen męgis czelekednec az én válaſitottaimmal, vgy czelekeduén viſſia mérem azoknac kebelekbe, azt mondgya az WR.

22 Az én iob kezem nem keduez à bünösöknec, és ez földön az ártatlan vérnec ki ontóira nem ſiünic az fegyuer ſiállani.

23 Az ö haragiától tüz iöuén ki ez földnec fundamentomit bę nyeli, és az bünösöket mint az meg gyuytott ſialmát.

24 Iay azoknac az kic vétkeznec, az én paranczolatimat meg nem tartiác, azt mongya az WR.

25 Nem keduezec azoknac: táuozzatoc el fiaim azoknac hatalmoktól, az én ſient helyemet ne fertezteſſetec meg.

26 Mert iól tudgya az WR mind azokat kic ö ellene vétkeznec, annac okaért hálálra és meg öléſre adſa azokat az WR, monduán:

27 Immár ez föld kerekſégére à nyomorúſágoc im el iöttec, és abban maradtoc, mert az Iſten titeket meg nem ſiabadit, ennec okaért mert vétkeztetec ö ellene.

28 Imé az röttenetes látás, mellynec ábrazattya Nap keletről vagyon.

29 Mert az nemzetſégec, kic Arabiá-

Arabiának puſztáiát lakiác, ſoc ſiekereckél ki iűnec,és mint à ſiél azoknac ſokaſágoc az földön iargalnac,úgy annîra hogy félnec es reſketnec mindnyáián valakic még ezac hallanakis azoc felől.

30 Az Carmanuſokis bolondozuán úgy iűnec ki mint az vadkanoc az erdőből, és nagy ſeregekuel el iűuén amazockal az hadban eggyűué állanac,és az Aſſyriábéliec földénec réſiét el puſztityác.

31 Annac vtánna az puſztában lákóc az ő eredetekről meg emlekezuén hatalmat véſinec,és meg fordúluán amazoc űldözefekre nagy haddal őſiue tanáczkoznac.

32 Ezec pedig meg háboroduán meg nyugoſinac ezeknec ſeregektől, és el futnac.

33 Ackoron Aſſyriának tartományából ellenség iűuén meg ſiállya őket,és eggyet ő közzűlöc meg emésſt,és azoknac ſeregekben félelem és reſketés léſien, és az ő királyoc ellen háborgás léſien.

34 Imé Nap keletről és Eſiakról mind az dęlig kődöc léſinec,mellyeknec tekinteti igen iſtonyu, haraggal és ſiél vęſtſel tellyes.

35 Es egy más között őſiue ütközuén,egy nagy czillagot le ütnec,melly az földön vagyon,tudni illic ezeknec czillagokat,és az fegyuer miatt ki ontatott vér ſintin az hasig léſien.

36 Es az ember ganéy ſintin ſűgyeſig,és nagy félelem és röttegés léſien az földön.

37 Megröttennec az kic azt à haragot latryác, és az reſketés el fogia őket.

38 Mert végezetre délről és eſiakról bőwſéges zápor eſsőc támadnac,és más réſie Nap nyugatról.

39 Annac felötte Nap keletről el hatalmaznac az ſielec, és à fellegec, mellyeket Iſten az ő haragiában támaſit,ki mutattyác őket, és az ő tſillagoc meg töretic,mellj Nap,keletnec és nap nyugatnac tartományát el röttenti vala.

40 Es az nagy és temérdeg kődöc mellyec haragual rakuác,fel magaſztaltatnac, és azoknac czillagoc minden földet és annac lakóit meg röttentic, és minden magas és tétteres helyre röttenetes Egi háborút ki öntenec.

41 Tűzet,kő eſsőt,repölő fegyuereket, és ſoc vizeket, úgy annîra hogy még az mezőkis mind az folyáſokis tellyeſſen meg telnec, úgy mint ſoc vizeckel.

42 Es városokat,kerîtéſeket, hegyeket, halmokat, az erdőknec fáit, és kaſiáló réteknec fűuét, és mezőknec vetemenit el veſitic.

43 Es álhatatoſon meg tartoztatás nelkül ſintin Babyloniaſig mennec, és azt el rontyác.

44 Arra gyűlnec,és azt környűl foguán minden Egi háborút és haragot reája ki öntenec, az por és à füſt az egſig fel menuén,mind nyáján ſiratryác azt az kic környüle vadnac.

45 Az kic pedig az alatt meg maradnac, azoknac ſolgálnac,az kic el törtéc őtet.

46 Te pedig Aſia ki Babylonnac reménſégéuel ęgiel,és vęgj az ő ſiemélyénec dicziről ge.

47 Iay tenéked nyaualyás, annac okaért hogy kõuetted õtet, az te leánidat paráznaſágra fel ékeſituén, hogy kedueskednénec és diczekednénec az te ſeretõidben, kic mindenkor te veled paráznalkodtanac.

48 Az vtálatoſt minden õ czelekedetiben kõuetted, és az õ találmániban: annat okaért azt mondgya az Iſten:

49 Boczátoc te reád nyomorúſágokat, õzuegyſéget, ſiegénységet, éhſéget, fegyuert és dõg halált, hogy az te házaid kegyetlen halá'ual el puſztúllyanac.

50 Az te erõdnec diczõſége mint az virág meg ſárad mikor à te reád boczátratott hęuſeg fel támad.

51 Meg erõtlenülli mint az czapáſockal meg veretteretett, és az aſſioni állatoktól meg tanyargatatott ſiegény aſſioni állat, annira hogy tégedet à te hatalmas ſeretõid többé nem kedueſhetnec.

52 Auagy én az én buzgoſágos indulatomból így czelekednémé te veled, azt mondgya az WR.

53 Ha az én válaſitottimat minden idõben meg nem õlted vólna, az te kezeidet azoknac taglásokra fel eméluén,

54 Es ezt monduán; mikoron azoknac halálokban meg réſiegertél vólna, az te ábrazatodnac hiépſégét ékeſicz meg?

55 Az te paráználkodáſodnac iutalma vagyon kebeledben, annac okaért az bũntetéſt teis el veſied.

56 Valamiképpen az én válaſitotimal czelekedél, így ſiol az WR, az Iſtenis vgy czelekedic te veled, és tégedet nyomorúſágra ád.

57 Es az te fiaid éhſég miatt veſſinec, és te fegyuer miatt el eſel, az te városid el rontatnac, és à te emberid à mezõn fegyuer miatt húllanac el.

58 Es az kic az hegyekben léſſinec, éhel el veſiuén az õ teſteket meg éſſic és véreket meg iſſiác, az kenyérnec éhſége, és az víznec ſtomiúſág miatt.

59 Te bódogtalan az tengeren iárſi, és ottis iſmég nyomorúſág talál.

60 Mert által ménuén az romlot városnac lakoit rontyác, és à te föld dednec valami réſiét él rontuán, à te diczõſégednec egy réſiét el veſitic, mikoron iſmét az el romlott Babyloniára viſſza tęrnec.

61 Es el rontatuán azoknac pozdoria gyanánt léſſeſi, és õk tenéked tũz gyanánt.

62 Mert meg emészitenec tégedet, és az te városidat, à te földedet, az te hegyeidet, minden te erdõdet és gyũmölcz fáidat tũzzel meg égetic.

63 Az te fiaidat fogua viſſic, és tégedet ragadománnac iteluén, à te ortzádnac diczõſégét el veſitic.

XVI. Réſz.

Ez Caputhannis az Eſdras íõuendõt mond az Babylon, Aſia, Ægyptus és Syria nagy veſedelmeről, melly oſtaſoc es hirodalmac az Iſten népének nagy ellenſégi vólnac, vrólfor meg mondgya az Iſten népének mind ezekben mumodon kellyen magokat viſelnie, &c.

1 IAy te néked Babylon, és Aſia: Iay néked Ægyptus és Syria.

2 Õltez-

m Az az, árúlj hogy a czoat el vezthetted, és vélec gonoſzúl czelekedel, melyel azt tetted hogy az Iſten népének veſzedelmen örwendezzed.

2 Öltözzetec fákokba és gyáſiba, ſiraſsátoc és keſeregiétec az ti fiaitokat, mert az ti nyomorúſágtoc el közelitet.

3 Miért hogy az fegyuer reátoc boczáttatott, vallyons kiczoda fordîttya azt el?

4 Az tüz mikor reátoc boczáttatic, kiczoda oltya azt meg?

5 Az nyomorúſágoc mikor reátoc boczáttatnac, kiczoda veſſi el azokat?

6 Vallyons az erdöben ehező oroſláńc valaki el üznéié? auagy az pozdoriába eſett tüz minec vtánna égni kezdett, vallyons mindgyáráſt el óltanáé valaki?

7 Vallyons az erös kęz ſues kezéből el löttetett nijlat kiczoda tęritheti el?

8 Az erös Iſten boczát nyomorúſágokat, vallyons kiczoda tęriti el azokat?

9 Az ö haragiából tüz mégyen ki, kiczoda az ki azt meg oltya?

10 Mikor villamic, kiczoda nem fél? mikor az ęg zeng, kiczoda nem reſiket?

11 (Tehat) mikor az WR fenyeget, kiczoda nem rontatnéc meg mindeneſtöl az ö ortzáia elött?

12 Az föld és annac fundamentomi rengnec, az tenger az mélyſégből habot vér, annac habiai és halai az WRnac ortzáia elött meg háborodnac, és hányattatnac az ö diczöſégénec ereitöl.

13 Mert erös az ö iob keze, mellyel az iuet meg vonſia, az ö nijlai mellyeket el lö hegyeſſec, nem faradnac el mikoron ez földnec határira kezdenec boczáttatni.

14 Imé nyaualyác boczáttatnac, és el nem fordîtatnac, mîglen ez földre el iünec.

15 Tüz gyuytatic meg, és el nem óltatic, mîglen az földnec fundamentomit meg eméſiti.

16 Miképpen az ió löuötöl el boczáttatott nijl meg nem tęt, àcképpen à nyomorúſágoc, mellyec ez földre boczáttatandnac, meg nem tęrnec.

17 Iay énnékem, iay énnékem, ki ſiabadît engemet meg azokon az napokon.

18 Az bánatoknac kezdetiben ſoc fohaſikodáſoc léſſnec; az ęhſégnec kezdetiben ſokan meg halnac; hadaknac kezdetiben az igen hatalmaſsakis röttegnec, az nyomorúſágnac kezdetiben mindenec reſsketnec.

19 Mit czelekedgyem, mikoron az nyomorúſágoc el iünec?

20 Imé ęhſég és czapás, háborúſág és gyötrelem, ez oſtoroc az meg iobbuláſra boczattattanac vólna.

21 De mind ezeckel az ö hamiſſágokból meg nem tęrnec, és az oſtorokról mindenkor el feletkeznec.

22 Imé az földön ha vgyan ólczo léſſenis az éles, vgy annîra hogy az emberec békeſégről gondolkodnánakis, mind az által ackoron kezdetnec à nyaualyác az földön, fegyuer, ęhſég és nagy zurzauár.

23 Mert az ęhſég miatt ez földnec ſoc lakói meg halnac, és az

többit kic az ęhſégtűl meg maradnac az fegyuer emęſíti meg.

24 Es az hóltac mint à ganei el hányattatnac, és azokat nem lęſien ki meg vigaſztalni, mert az föld puſztán marad, és annac városi el hányattatnac.

25 Nem marad ki miuelné az őldet, és à ki azt bę veſſe.

26 Az fák gyűmölcſet termenec, de kitſoda takaria azokat bę?

27 Az ſiőlő meg éric, de ki nyomia azt ki? mert minden helyeken nagy puſztáſág lęſien.

28 Mert az ember kéuánnya látni az embert, és annac męg czac az ſiauátis hallani.

29 Mert az városból tízen és az faluból ketten maradnac meg, kic az ſűrő berekben, erdőkben, és az kő ſikláknac hafadékiban el rőytezendnec.

30 Miképpen imez olay fás kertekben mindenic fákon három auagy négy olay magoc maradnac.

31 Auagy miképpen az meg ſiedett ſiőlőben gerezdec maradnac azoktól, az kic ſiorgalmatoſon az ſiőlőt meg kereſic.

32 Ecképpen maradnac meg hárman auagy négyen az napon azoktól kic az ő házokat fegyuerrel ſiorgalmatoſon meg kereſic.

33 Es az föld puſztán hagyattatic, és annac mezői el parlagúlnac, annac minden ſzaſzát és őſzénit tőuis nőui bę, ennec okaért mert azon emberec nem járnac.

34 Sirnac az ſiűzec, kiknec fériec nem lęſien, ſirnac az aſſzoni állatoc fériec nélkűl, ſirnac azoknac leáni mert nintſen ſegitſégec.

35 Mikor azoknac iegyeſec à had ban el húllanac és imezeknec fériec ęhſég miatt meg emęſztetnec.

36 Hallyátoc meg pedig ezeket, és vegyetec eſztetekbe, ő WRnac ſzólgai.

37 Imé ihon az WRnac beſzéde, vegyetec azt: ne hidgyétec az Iſteneknec, kic ellen ezt mondgya az WR.

38 Imé el iűnec nyomorúſágoc, és nem kęſnec.

39 Miképpen az terhes aſſzoni állat mikoron kilencz hólnap után ſiülendő az ő gyermekét; mikoron az ő ſiülęſének órái el itt, az előtt kęt auagy három óráual az ő mehét à faidalmoc környős környűl iáriác, és mikoron az méhből az gyermecki akar iűni, egy ſiem pillantáſigis nẽ kęſnec.

40 Acképpen nem kęſnec ez földre ki iőuendő nyaualyác, hanem nyög ez világ, és azt az faydalmac környűl fogiác.

41 Hallyátoc meg én népem az beſzédet: kéſziczétec magatokat az hartzra, és à nyomorúſágokban ollyanoc legyetec mint az földnec iőueuéni.

42 Az ki ád mint az ki futna; az ki veſſen, mintha veſztene.

43 Az ki árul, mint ha ſemmi haſznot nem venne; à ki eppít, mint ha abban nem laknéc.

44 Az ki vęt mint ha nem aratna; az ki ſiőlőt mettzen, mint ha nem ſiűrne.

45 Az kic férhőz męnec, mintha gyermekeket nem ſiűlnénec; à kic nem mennec, mintha őzuegyec.

46 Ezért

46 Ezért, mert az kj munkálkodic, hijába munkálkodic.

47 Mert azoknac gyümölczeket idegen nemzetec ſiedic bę, és azoknac marháiokat el ragadozzác, házakot el rontyác, és azoknac gyermekeket rabúl viſiic, mert fogſágra, és çhſégre ſiúlic az ő fiokat.

48 Mert az kic ragadományból kereskednec, meniuel inkáb az ő városokat és házakat ékeſitic, ő-rökſégeket és ő magokat.

49 Annſual inkáb boſiſiút álloc ő raytoc az ő bűnökért, azt mondgya az WR.

50 Miképpen az tiſiteſséges és iámbor aſiſioui állat haragſiic az paráznára.

51 Acképpen az igaſság az hamiſságra haraguán, hogy ékeſiti ő magát, azt ſiemtől ſiembe vádollya, mikoron el iőuend az à ki minden bűnt ez földön meg tſilt.

52 Annac okaért azt ne kőueſsétec, ſe annac czelekedetit.

53 Mert męg valami keués idő múlua az hamiſság ez földről el vitettetuén, igaſság wralkodic ti raytatoc.

54 Ne mondgya azt az bűnös, hogy ő nem vétkezett, mert az tűznec ſienét gyuytya meg az ő maga feién, az ki azt mondgya: nem vétkeztem az WR Iſten előtt, és az ő diczőſége előtt.

55 Imé az WR tudgya az embereknec minden czelekedeteket, azoknac találmányokat, gondolattyokat és ſiiueket.

56 Mert azt mondotta, légyen föld, és lőtt; légyen Eg, és lőtt.

57 Es az ő igéieuel teremtettenec à czillagokis, és à czillagoknac ſiámit tudgya.

58 Az ki minden mélyſégeket, és azoknac titkait meg tudakozza, az ki à tengert, és az mi benne vagyon meg mérte.

58 Ki az Eegeket vizec közibe rekeſitette, és az ő igéiéuel az földet az vizec felőtt helyheztette.

60 Ki az Eeget mint egy bóltot ki terieſitette, azt az vizeken fundaltatta.

61 Ki az puſitában való vizeknec forráſit czinálta, és à hegyeknec tetein álló tauakat, az magas kő ſiiklából folyó vizeket boczát az földnec meg öntözéſére.

62 Ki az embert teremtette, és az ő ſiiuét az teſtnec közepibe teremtuén, ő néki lelket adott, életet és çrtelmet.

63 Es az Mindenható Iſtennec lelke az à ki mindeneket teremtett, és az földnec el röytetett réſieiben minden el röytetett dolgokat meg viſgál.

a Az ſient lélecknec ismeſségéről való bizonyſág.

64 Es à ti találmányotokat, és az melljeket à ti ſiiuetekben gondoltoc mikor vétkeztec, és az ti bűnötöket el akariátoc röyteni, iól tudgya.

65 Es miuel hogy minden ti tſelekedetteket az WR tudgya, ez okaért titeket mind elő vonſion.

66 Es ti mind meg ſiégienültec, mikoron az ti bűnötöc az emberec előtt elő kelnec, és az ti álnokſágtoc úgy mint az vádolóc az napon ti ellenetec támadnac.

67 Mit czelekeſitec? auagy az ti

bűnöktöket Iſten előtt és az ő Angyali előtt, mi módon röythetitec el?

68 Imé ihon Iſten az ítélő biró, féllyétec őtet, ſiűnyetec meg à ti bűneitektől, és immár öröcké el feleiczetec az álnokſágnac czelekedetit: és titeket az Iſten ki hoz, és minden nyomorúſágtól meg ſiabadît.

69 Mert imé az harag geriedez ellenetec ô ſokaſágú ſereg, és némellyeket ti közzületec el ragadnac, hogy báluányoknac áldoztatot eledeluel éteſſenec. b

70 És à kic ő nékic engednec, azoktól meg czuſoltatnac és el tapodtatnac.

61 Léſſen pedig minden helyekē és à ſomſéd városokban az Iſten félökre való nagy fel támadás.

72 Vgy mint bolondoc léſſnec, ſenkinec nē keduezuén az Iſten félöket el koboroluán és puſztituan.

73 Mert azoknac marháiokat el puſztittyác és ragadozzác, és őket az ő házokból ki hánnyác.

74 Ackoron az én válaſztottimnac probáláſoc ki ielenic, mint à tűzzel meg probáltatott aránnac.

75 Hallyátoc meg én ſzerelmeſim, azt mondgya az WR, imé à nyomorúſágnac napiai ielen vadnac, mellyekből titeket meg ſiabadîtlac.

76 Ne féllyetec, ſe ne kętelkedgjetec, mert Iſten à ti hadnaggitoc

77 Söt inkáb az én hagyományimat és parantſolatimat tartſátoc meg, így ſiol az WR Iſten: à ti bűneitec ne nyomianac meg titeket, és az ti álnokſágtoc ti raytatoc erőt ne vegyenec.

78 Iay azoknac kic az ő bűnöktül meg ſioritatnac, és az ő álnokſágokual bę fedeztetnec.

79 Miképpen az mező melly à sűrő tőuiſſeſtől el fogattatic, és à melynec őſuénye (melljen az ember által járna) à tőuiſſektül bę fedeztetuén el rekeſitetic, az olljan mező az tűzzel meg égetteric: Ecképpen léſſen azoknakis dolgoc.

b: Az Iſten népének ſiol az Eſdras, hogy az pogányoc ő áldozatokból ſokákat el vonſſanac hogy b luánnac áldoztatot eledellel éteſſéc őket. &c.

Eſdras Negyedic Kônyuénec vége.

TOBIAS KÖNYVE.

ELSŐ RESz.

Meg iratnatic ez Caputban az Tobiás minęmő Iſten félő ember vólt, mind házaiában az fogſág előtt, mind az fogſagban, és hogy Gabaeluſnál ſiz talentum ezüſtöt tőtt vólt le, &c.

1 Tobiáſ-